

Laura Stenbacka

TEATTERIKERHOTOIMINTA LAPSEN JA NUOREN
TERVEYDEN EDISTÄJÄNÄ,
VANHEMPIEN NÄKÖKULMASTA

Hoitotyön koulutusohjelma
2015

TEATTERIKERHOTOIMINTA LAPSEN JA NUOREN TERVEYDEN EDISTÄJÄNÄ, VANHEMPIEN NÄKÖKULMASTA

Stenbacka Laura
Satakunnan ammattikorkeakoulu
Hoitotyön koulutusohjelma
Marraskuu 2015
Ohjaaja: Hytönen, Elsa
Sivumäärä: 75
Liitteitä: 4

Asiasanat: Lapsi, nuori, teatterikerhotoiminta ja terveyden edistäminen.

Opinnäytetyön tarkoituksena oli selvittää Vihreän Teatterin lasten- ja nuorten ryhmän Vihreiden Kittisten vanhempien mielipiteitä teatterikerhotoiminnasta lapsen ja nuoren terveyden edistäjänä. Tavoitteena oli saada tietoa Vihreän Teatterin lasten- ja nuorten teatterikerhotoiminnan kehittämiseen. Opinnäytetyön aihe tuli Vihreältä Teatterilta lasten- ja nuortenkerhon ohjaajilta ja tarkempi työn muoto sovittiin ohjaajien kanssa.

Tutkimusmenetelmänä käytettiin sekä kvantitatiivista että kvalitatiivista tutkimusmenetelmää yhdistettynä. Tutkimuksen kohderyhmänä olivat Vihreän Teatterin lasten- ja nuortenkerhon Vihreiden Kittisten vanhemmat. Aineisto koottiin kyselylomakkeella. Lomakkeita lähetettiin 36 kappaletta ja niihin vastasi 21 vanhempaa (60 %). Kyselyssä kartoitettiin vanhempien mielipiteitä teatterikerhon toiminnasta, miten vanhempien mielestä teatterikerhotoiminta edistää lapsen ja nuoren terveyttä ja miten vanhempien mielestä kerhotoimintaa voisi kehittää.

Kyselyssä saatujen tulosten perusteella lasten ja nuorten teatterikerhon lasten vanhemmat olivat tyytyväisiä sen hetkiseen teatterikerhotoimintaan. Vastausten perusteella vanhemmat olivat tyytyväisiä teatterikerhon ajankohtaan, kestoon ja sisältöön. Toiminnan sisältö koettiin lapsen ikätasoa vastaavana ja vanhemmat kokivat lasten viihtyvän kerhossa. Suurin osa vanhemmista koki kerhotoiminnan terveyttä edistävänä sekä kasvua ja kehitystä tukevana. Vanhemmat kokivat teatterikerhotoiminnan edistävän lapsen ryhmätyöskentelytaitoja, vuorovaikutustaitoja ja kykyä ottaa toiset huomioon. Toiminnan koettiin ehkäisevän syrjäytymistä ja suurin osa vanhemmista koki lapsella olevan kavereita kerhossa. Vanhemmat kokivat teatterikerhotoiminnan kehittäneen lapsensa kehonhallintaa ja parantaneen keskittymiskykyä. Teatterikerhotoiminta koettiin myös tuoneen iloa lapsen elämään ja parantaneen lapsen itsetuntoa. Tutkimukseen osallistuneet vanhemmat toivoivat vanhempainiltoja, erilaisia juhlia ja improiltoja. Vanhemmat toivoivat myös lisää informaatiota teatterikerhotoiminnan sisällöstä ja tulevista muutoksista. Lähes kaikki vanhemmat kokivat informaation välittyvän hyvin vanhempien ja ohjaajien välillä. Suosituimmat informaatiomuodot olivat tekstiviesti ja sähköposti.

Jatkotutkimuksena voisi toteuttaa tutkimuksen Vihreiden Kittisten lasten kerhon harrastajille. Tutkimuksessa selvitettäisiin lasten mielipiteitä kerhotoiminnasta ja sen vaikuttavuudesta terveyteen.

THEATRE GROUP ACTIVITY AS A HEALTH PROMOTER FOR CHILDREN AND YOUNGSTERS, FROM PARENTS POINT OF

Stenbacka, Laura

Satakunnan ammattikorkeakoulu, Satakunta University of Applied Sciences

Health Care Studies Degree programme in Nursing

November 2015

Supervisor: Hytönen, Elsa

Number of pages: 75

Appendices: 4

Keywords:., youngster, theatre group activity and health promotion.

The purpose of this thesis was to survey if and how the parents of children and youngsters in the theatre group Vihreät Kittikset of Vihreä Teatteri, view the theatre activity as a health promoter. The aim was to gather information so as to further develop activities in Vihreä teatteri's children group. The subject for this thesis came from the directors of the group and a more defined working method was also agreed with them.

The used research method is a combination of quantitative and qualitative methods. It is a methodological triangulation. The target group of this research were the parents of the Vihreät Kittikset group members. The study material was gathered by questionnaires and it resulted in 21 answered (60 %) out of the total amount of 36 sent questionnaires. Questions were chosen to gather parents' opinions about how a theatre group activity promotes children's and youngsters' health and how they would develop it further.

Based on the results acquired from parents with the questionnaire they were satisfied on the current group activity. Parents were satisfied with the time schedule, length and content of classes. Activity content was seen as equivalent to children's age level and the parents felt that the children enjoyed the club. Most of the parents felt that the health promotive effects of a club activity were positive for their children's growth and development. Parents felt that the theatre club activity promoted the children's teamwork skills, interaction skills and the ability to take regard on others. Activity was seen as a preventive force against social exclusion and most of the parents felt that their child had friends at the club. Parents felt that the theatre club activity had developed their children's body control and improved their concentration. It was also felt that the theatre club had brought joy to the children's life and improved their self-esteem. Study revealed that the parents would want to have parents' visiting days, different kind of parties and "impro-nights". They also wanted more information about the content of the club activity and further changes in it. Almost all of the parents felt that information was traveling well between them and the group directors. According to the answers, the most popular form of informing were text messages and e-mail.

As a follow-up study, a similar analysis could be done to the children of the Vihreät Kittikset. The aim of this study would be to examine the opinions of children about their own theatre activity as a health promoter.

SISÄLLYS

1	JOHDANTO.....	5
2	TEOREETTISET LÄHTÖKOHDAT	6
2.1	Kouluikäinen lapsi ja nuori.....	6
2.2	Vanhemmuus	8
2.3	Lasten ja nuorten harrastustoiminta	10
2.3.1	Lasten ja nuorten teatteritoiminta.....	11
2.3.2	Draamakasvatus	13
2.3.3	Leikkivä teatteri.....	14
2.4	Vihreä Teatteri	15
2.5	Terveys ja terveyden edistäminen.....	16
2.6	Lapsen ja nuoren terveyden edistäminen.....	17
2.7	Kulttuuri ja terveys	20
2.8	Terveyttä edistäviä hankkeita	22
2.9	Katsaus aikaisempiin tutkimuksiin	25
3	OPINNÄYTETYÖN TARKOITUS, TAVOITTEET JA TUTKIMUSKYSYMYKSET	27
4	OPINNÄYTETYÖN TOTEUTTAMINEN	28
4.1	Menetelmälliset lähtökohdat.....	28
4.2	Aineiston kerääminen	29
4.3	Aineiston analysointi	32
5	TUTKIMUKSEN TULOKSET	33
5.1	Taustatiedot vastaajista.....	33
5.2	Vanhempien mielipiteitä teatterikerhotoiminnasta	35
5.3	Vanhempien mielipiteitä teatterikerhotoiminnasta terveyden edistäjänä	42
5.4	Vanhempien mielipiteitä teatterikerhotoiminnan kehittämisestä	65
6	JOHTOPÄÄTÖKSET JA POHDINTA	68
6.1	Eettisyys ja luotettavuus	68
6.2	Tulosten tarkastelu ja pohdinta	71
	LÄHTEET.....	76
	LIITTEET	

1 JOHDANTO

Martti Lindqvist on todennut: ”Ihmisen syvimpiä tunteita on tulla oikein nähdyksi, ei niinkään hyvänä tai pahana vaan ennen kaikkea totena, että joku voisi katsoa minua tarkasti, kuulla minua ja tulla minua kohti. Kaikkein tärkeintä on, että siinä hetkessä voin avata itsestäni sen, mikä on totta ja minulle olemassa. Muuten olen vaarassa kadota – ensiksi muilta ja sitten ehkä myös itseltäni.” (Nissinen & Henttilä 2011, 9.)

Jokaisella ihmisellä on halu tuntea itsensä yksilölliseksi osaksi yhteiskuntaa ja olla osa sitä. Kaikista voimakkaimpana tämä halu esiintyy kehittyvällä lapsella ja nuorella. Tärkeää olisi, että jokainen ihminen löytäisi jonkun toimivan menetelmän, jolla saada elämänsä haltuun sekä menetelmän itseilmaisuun. Lapselle ja nuorelle tulisi mahdollistaa mahdollisuus oppia kokemuksen ja itseoivalluksen kautta ilmaisun moninaisuutta, jotta hän voisi kehittää omaa itseilmaisutaitoaan. Teatteri tarjoaa ympäristön tälle kehittymiselle. Teatteri luo paikan, jossa voi ilmaista itseään monin eri taiteenalojen kautta, vaikka ei osaisi laulaa, puhua tai kirjoittaa. Teatterissa yhdistävät monet taiteenalat ja se avaa portit olemuksen, eleiden ja toiminnan kieleen. Teatteri tarjoaa myös mahdollisuuden tuoda itsensä näkyviin. (Kuikka 1999, 7-8.)

Tämä opinnäytetyö on toteutettu yhteistyössä Vihreän Teatterin lasten ja nuorten teatterikerhon kanssa. Lasten ja nuorten Vihreät Kittikset -ryhmässä otettiin käyttöön terveyden edistämisen teema vuonna 2012. Lukuvuosina 2013-2014 teemoina olivat tunnetilat ja suvaitsevaisuus sekä 2014-2015 luvuvuonna statusharjoitukset ja kehonhallinta, joiden tavoitteena oli lisätä kerholaisten kehonhallintataitoja ja koordinaatiokykyä. Vihreän Teatterin lastenkerhon harrastajat olivat opinnäytetyön toteuttamisaikana 8-12 vuotiaita.

Opinnäytetyön tarkoituksena oli selvittää Vihreän Teatterin lasten ja nuorten ryhmän Vihreiden Kittisten vanhempien mielipiteitä teatteritoiminnasta terveyden edistäjänä. Tavoitteena oli saada tietoa Vihreän Teatterin lasten ja nuorten teatterikerhotoiminnan kehittämiseen.

Asiasanat ovat: lapsi, nuori, teatterikerhotoiminta ja terveyden edistäminen.

2 TEOREETTISET LÄHTÖKOHDAT

2.1 Kouluikäinen lapsi ja nuori

Lastensuojelulain mukaan lapsena pidetään kaikkia alle 18-vuotiaita ja nuorina 18-20 vuotiaita. Lastensuojelulain tarkoituksena on turvata lapsen oikeus turvalliseen kasvuympäristöön, tasapainoiseen ja monipuoliseen kehitykseen sekä erityiseen suojeluun. (Lastensuojelulaki 417/2007, 1§ & 6§.) Kouluikäisen lapsen iän katsotaan olevan 7-12 vuotta ja nuoruuden sijoittuvan 12-20 ikävuoden väliselle ajalle. Lapsen 7-12/14 ikävuoden vaihetta kutsutaan latenssivaiheeksi, joka on kokonaispersoonallisuuden kehittymiselle tärkeää. Vaikka lapsen psykoseksuaalisessa eli seksuaalisessa kehityksessä ei tapahdu suuria harppauksia. Kouluiän aloittamisvaiheeseen sisältyy paljon fyysisiä, psyykkisiä ja sosiaalisia muutoksia. (Dunderfelt 2011, 81-82, 84.)

Kouluiässä lapsen fyysinen kasvu ja kehitys on hitaampaa ja tasaisempaa. Tässä iässä lapsi kasvaa pituutta noin 5-7 cm vuodessa. Tyttöjen kehittyminen alkaa yleensä poikien kehitystä aikaisemmin ja on etenemiseltään nopeampaa. Tytöt ovat yleensä myös pidempiä ja painavampia, kuin saman ikäiset pojat. Kehittyminen on kuitenkin molemmilla sukupuolilla yksilöllistä ja hajonta voi olla suuri, esimerkiksi samalla luokalla olevien pituusero voi olla jopa 10 senttimetriä. (Muurinen & Surakka 2001, 54-55.) Fyysisesti lapsi vankistuu kouluiässä ja se näkyy muun muassa liikunnallisen suorituskyvyn parantumisena (Dunderfelt 2011, 82-83.). Liikunnallisissa suorituksissa pojat menestyvät paremmin nopeutta, voimaa ja kestävyyttä vaativissa lajeissa, kun taas tyttöjen vahvuus on ketteryyttä ja tasapainoa vaativat suoritukset. Kouluiässä lapsen hieno ja karkeamotoriikka kehittyvät. Motorisella kehityksellä tarkoitetaan lapsen vartalon ja sen osien toiminnallisia muutoksia. (Kronqvist & Pulkkinen 2007, 134-135.) Kymmenvuotiaan silmän ja käden motorinen yhteistyö on hyvää ja käden asento muistuttaa aikuisen käden asentoa. Murrosiän fyysiset muutokset alkavat näkyä tytöillä 10-12 vuoden iässä ja pojilla hieman myöhemmin, kun luusto on saavuttanut tietyn kypsyysasteen. (Muurinen & Surakka 2001, 54-55.)

Kouluiässä myös lapsen kognitiiviset taidot kehittyvät. Kongnitiivisellä kehityksellä tarkoitetaan havaitsemiseen, muistiin, ajatteluun, kieleen ja oppimiseen liittyvää kehitystä. Tarkasteltaessa kongnitiivista kehitystä tarkastellaan lapsen kykyä oppia uutta sekä sitä, miten hän oppii hyödyntämään oppimaansa. Kongnitiiviset valmiudet kehittyvät arkipäivän vuorovaikutuksessa, mutta kouluiässä lapselle tarjotaan myös kongnitiivista kehitystä tukevia harjoitteita ja oppimistilanteita. Kouluikäisen tiedollinen kiinnostus on herännyt ja hänen havaitsemis- ja ajattelutoiminnoissaan on tapahtunut muutoksia. Kouluikäinen osaa muun muassa tulkita eleitä, ilmiä ja kehon kieltä. Kouluiässä lapsi osaa toimia ryhmässä. Myös visuaaliset ja visuomotoriset taidot eli käden ja silmän yhteistyötä vaativat taidot ovat hyvin kehittyneitä. Kouluikäinen osaa kuunnella tarinoita ja kertoa niitä itse. Mielikuvitus on tärkeä taito, joka luo pohjan luovuudelle, omalle ajattelulle ja mielipiteille. Kouluiässä lapsi alkaa paremmin hahmottamaan mielikuvituksen ja todellisuuden eroa. (Kronqvist & Pulkkinen 2007, 86, 136-137.)

Kouluiässä lapsen sosiaaliset taidot lisääntyvät ja hän oppii jatkuvasti uusia viestinnän muotoja (Muurinen & Surakka 2001, 55.). Lapsi aloittaa toimimisen aivan uudella sosiaalisessa ympäristössä, joka tuo mukanaan myös uudenlaisia vastuuta ja velvollisuuksia. Ympäristön laajeneminen luo uusia haasteita myös lapsen sopeutumiskyvylle. (Dunderfelt 2011, 81.) Kouluiässä kielellinen tietoisuus laajenee, koska lapsi oppii lukemaan ja kirjoittamaan. Lukemis- ja kirjoitustaidon ansiosta lapsi voi alkaa tuottamaan kirjoituksia, käyttää puhelinta ja lukea lehtiä, jolloin sosiaalinen ympäristö sekä tiedonsaanti mahdollisuudet lisääntyvät. Kouluiässä lapsen peilisuhde maailmaan laajenee ja hän alkaa kuuntelemaan myös ystäviensä mielipiteitä. (Kronqvist & Pulkkinen 2007, 139.) Tässä iässä ystävien merkitys kasvaa ja korostuu ja lapset viihtyvät yleensä parhaiten samaa sukupuolta olevien ystävien kanssa. Vaikka kouluikäinen on sosiaalinen ja viihtyy ystävien kanssa hän puuhailee myös mielellään itsekseen ja viettää aikaa yksikseen. (Muurinen & Surakka 2001, 55.)

Psyykkisesti kouluikäinen lapsi on tasapainoisempi kuin aikaisemmin. Lapsi alkaa ottaa vastuuta, haluaa olla avuksi ja osallistua. Tässä iässä lapsen ailahtelevaisuus vähenee ja hän ei ole myöskään yhtä itsepäinen kuin aikaisemmin. (Muurinen & Surakka 2001, 54-55.) Esikouluiässä on alkanut identifioitumisen eli samaistumisen vaihe, joka jatkuu 10-12 vuoden iässä. Identifioitumisessa lapsi yleensä samaistuu

samaa sukupuolta olevaan vanhempaan. Tämä samaistuminen tapahtuu yleisesti arkisissa oloissa tai harrastustoiminnan yhteydessä. Tässä kehitysvaiheessa lapsi oppii vanhemmaltaan ja kokee yhteistyön ja aikaansaamisen ilon. Kehittyäkseen lapsi tarvitsee aikuisen läheisyyttä, jolloin hän voi saavuttaa osaamisen ja onnistumisen kokemuksia. On tärkeää, että lapsi kokee olevansa tarpeellinen ja, että häneen luotetaan. Kouluikässä lapsen itsenäinen ajattelukyky kehittyy huomattavasti. Tällöin lapsi suosii tekemisen kautta oppimista oppiakseen uutta. (Dunderflet 2011, 84.) Kouluikäisenä lapsi ei vielä osaa luoda itse käsitystä omasta itsestään, vaan hän muodostaa kuvan itsestään muiden ihmisten kommenttien perusteella. Nämä kommentit vaikuttavat voimakkaasti lapsen minäkuvaan, sillä hän ei vielä osaa arvioida kommenttien todellisuutta. (Lyytinen, Korkiakangas & Lyytinen 2001, 166.)

Yksilöllisyyden vahvistuminen alkaa ilmetä 8-10 ikävuoden aikana. Tätä vaihetta kutsutaan yleisesti 9-vuotistaitteeksi, joka saattaa kestää yksilöllisesti parista päivästä pariin kuukauteen. Vaihe ilmenee kriittisyytenä muita kohtaan sekä oikeuksien ja mielipiteiden ilmaantumisena. Lapsi voi tässä ikävaiheessa kokea olevansa yksin ja erilainen. Tämä ikävaihe liittyy yksilöitymisprosessiin, jolloin sisäinen maailma voimistuu ja konkretisoituu. Lapsi hakee voimakkaammin hyväksyntää kaveripiiristään ja saa sitä kautta itsenäistymisen tunteita. Tässä iässä monet harrastukset jäävät pois ilman sen suurempaa syytä tai merkitystä. Suuresta kehityksestä huolimatta lapsi elää vielä omassa mielikuvitus- ja toivemaailmassaan. Tämän kehitysvaiheen jälkeen on yksi sisäinen kynnyks ylitetty ja lapsen toiminta alkaa kohdistua jälleen ulospäin. Lapsi jatkaa elämäänsä taas hieman kypsyneempänä ja vahvempana. (Dunderfelt 2011, 82-83.)

2.2 Vanhemmuus

Vanhemmuus voi olla muun muassa biologista, juridista, psyykkistä tai sosiaalista. Biologinen vanhemmuus tarkoittaa geeniperimän siirtämistä lapselle. Lapsen eläessä yhdessä biologisen tai biologisten vanhempiensa kanssa on helppo määrittää ketkä ovat lapsen vanhempia. Psyykkisellä vanhemmuudella tarkoitetaan sitä, että lapsi kokee aikuisen psyykkisellä tasolla vanhemmakseen. Lapsi yleensä tukeutuu parhaiten psyykkisen vanemman tukeen, tietoon, hoivaan ja neuvoihin liittyvissä asioissa.

Sosiaalisella vanhemmalla tarkoitetaan vanhempaa, joka huolehtii lapsen käytännön asioista. Yleisin esimerkki sosiaalisesta vanhemmasta on esimerkiksi uusioperheen toinen aikuinen, joka osallistuu aktiivisesti lapsen arkeen. Juridinen vanhempi on lähtökohtaisesti sama asia, kuin biologinen vanhempi. Juridisesta vanhemmasta käytetään nimitystä huoltajuus. Huoltajuuden voi muuttaa vanhempien suostumuksen tai oikeudenkäynnin myötä. (Vilén, Vihunen, Vartiainen, Sívén, Neuvonen & Kurvinen 2006, 86.)

Vanhemmuuteen kuuluvat voimakkaasti monet aktiviteetit, joihin lapsen tulo vie lapsen kanssa ja heidän vuokseen. Vanhemmuuteen kuuluvat hoivaa, kuria, opetusta, ohjausta ja tarkkailua. Vanhemman antamaan hoivaan kuuluu rakkauden ilmaisu sekä lapseen kohdistuva kiintymys ja huolenpito. Kuri kuuluu myös tärkeänä osana vanhemman vastuuseen. Kuri on tapa jolla vanhempi reagoi lapsen epäsovivaan käytökseen. Kuri tulisi suhteuttaa lapsen teon ja kehitystason mukaiseksi. Vanhempien tulisi opettaa ja opastaa lastaan. Vanhemmilta saatu opetus on metodi, jolla he siirtävät informaatiota ja taitoja lapsilleen. Vanhemmat opettavat lapselleen muun muassa kielellisiä sekä kognitiivisia taitoja. Vanhempien tulee ohjata lasta erilaisissa elämän ja arjen selviytymiseen vaikuttavissa asioissa, kuten esimerkiksi elämän rytmittämisessä. Vanhemmilla on ensisijainen vastuu lapsen turvallisuudesta, jonka vuoksi aikuisen tulee tarkkailla lasta ja pysyä mukana tämän tekemisissä. Lapsen elämän eri osa-alueiden tarkkailulla pyritään turvaamaan lapsen yleinen turvallisuus ja turvallinen kehitys. Vanhemmuuteen vaikuttaa voimakkaasti vanhempien tausta, esimerkiksi sosiaalinen asema, kulttuuri ja koulutustaso. (The future of children [www-sivut](http://www.sivut) 2015.)

Vanhemmuus muuttaa merkittävästi ihmisen elämää. Vanhempana oleminen on etuoikeus, josta saa olla ylpeä ja siitä kannattaa nauttia ja iloita. Vanhemmuuteen liittyy myös negatiivisia tunteita, kuten ärtymystä, väsymystä ja heikkouden tunnetta. Näistä tunteista ja elämäntilanteesta huolimatta lähes jokainen voi olla hyvä vanhempi lapselleen. Hyvään vanhemmuuteen vaikuttavat muun muassa oma menneisyys ja elämäntilanne. Vanhemman on hyvä tietää erilaisista kasvatustavoista ja tavoitteista sekä perehtyä niiden hyviin ja huonoihin puoliin. Jokainen lapsi tarvitsee pysyviä, rakastavia ja vastavuoroisia ihmissuhteita kehittymiselleen. Lapsen on tärkeä kokea,

että hän on rakastettu, hänestä välitetään ja häntä kuullaan sellaisena, kuin hän on. (Mannerheimin lastensuojeluliiton www-sivut 2015.)

Lastensuojelulaki määrittää, että vanhemmilla sekä muilla huoltajilla on ensisijainen vastuu lapsen hyvinvoinnista. Lain mukaan heidän tulee turvata lapselle tasapainoinen kehitys ja hyvinvointi. Lastensuojelun on tuettava vanhempia, huoltajia ja muita lapsen hoidosta ja kasvatuksesta vastaavia henkilöitä lapsen kasvatuksessa ja huolenpidossa. (Lastensuojelulaki 417/2007, 2§.)

YK:n Lasten oikeuksien sopimuksen (LOS) mukaan sopimusvaltioiden tulisi kunnioittaa vanhempien tai paikallisen tavan mukaisen suurperheen tai yhteisön, laillisten holhoojien ja huoltajien tai muiden lapsesta oikeudellisesti vastuussa olevien henkilöiden vastuuta kasvattajina. Sopimus koskee kaikkia alle 18-vuotiata lapsia ja sen tavoitteena on taata lapselle hyvä elämä ihonväriin, sukupuoleen, kieleen, uskontoon, poliittisiin tai muihin mielipiteisiin, kansallisuuteen, etniseen tai sosiaaliseen alkuperään, varallisuuteen, vammaisuuteen, syntyperään tai muuhun seikkaan katsomatta. (Lasten oikeuksien sopimus, 4-8.)

2.3 Lasten ja nuorten harrastustoiminta

Lasten oikeuksien sopimuksen mukaan lapsella on oikeus lepoon ja vapaa-aikaan, ikänsä mukaiseen leikkimiseen ja virkistystoimintaan sekä vapaaseen osallistumiseen kulttuurielämään ja taiteisiin. Tällä asetuksella tarkoitetaan myös oikeutta osallistua ikää ja kehitystasoa vastaavaan harrastustoimintaan. Sopimuksessa mainitaan myös lapsen oikeus osallistua kaikkeen kulttuuri- ja taide-elämään. Sopimuksen mukaan lapselle tulisi tarjota sopiva ja yhtäläinen mahdollisuus kulttuuri, taide-, virkistys- ja vapaa-ajan toimintoihin. (Lasten oikeuksien sopimus, 23.)

Kouluikäisellä riittää tarmoa erilaisiin harrastuksiin ja vapaa-ajan toimintaan (Muurinen & Surakka 2001, 59.). Kouluiässä lapsi suuntautuu yhä enemmän kodin ulkopuolisiin toimintoihin ja ihmissuhteisiin. Tällaisia toimintoja ovat esimerkiksi harrastustoiminta, joka ilmentää lapsen omia kiinnostuksen kohteita. Harrastaminen on keino oppia uusia asioita ja toteuttaa omaa aktiivisuuttaan. (Kronqvist & Pulkkinen

2007, 145.) Aluksi lapsi tarvitsee aikuisen apua ja ohjausta harrastukseen liittyvien asioiden hoidossa, mutta kehityksen edetessä hän alkaa huolehtia harrastuksistaan itse. Kouluiän alussa lapsi tuntee jo päivät ja tietää mitä päivää eletään. Ennen murrosikää lapsi oppii kuukaudet ja hahmottamaan ajankulua sekä käyttämään kalenteria, mikä helpottaa itsenäistä toimimista. (Muurinen & Surakka 2001, 59.)

Lasten ja nuorten harrastustoiminta tukee lapsen ja nuoren sosiaalista kehittymistä, koska toiminta yleensä luo mahdollisuuden vuorovaikutukseen ja kanssa kämiseen. Harrastustoiminta voi tukea myös psyykkistä kehitystä tukemalla lapsen eettis-moraalisten ajattelu- ja toimintaperiaatteiden omaksumista. Erityisesti taideharrastukset tukevat lapsen ja nuoren esteettisten arviointien sekä kannanottojen kehittymistä. Harrastusten positiiviseksi vaikutukseksi on luokiteltu myös se, ettei aikuisten vaikutus ulotu niihin täysin, vaan lapsi saa pitää harrastuksen niin sanotusti omana juttunaan. (Lyytinen, Korkiakangas & Lyytinen 2001, 166.)

2.3.1 Lasten ja nuorten teatteritoiminta

Lapsi- ja nuorisoteatterin lähtökohta on taidekasvatuksellinen ja taiteen arvoja korostava. Toiminnassa pyritään kirjoitetun tekstin kautta sekä omien havaintojen, kokemusten ja eläytymisen kautta oppimiseen. Näitä osa-alueita työstetään teatterin, leikkien ja ilmaisharjoitteiden keinoin. Teatterissa käytetään laajasti lukuisten taidealojen elementtejä ja siellä yhdistyy myös eri taiteenalojen ilmaisu ja ihmisen kokonaisviestintä. (Sinivuori & Sinivuori 2001, 11-12.) Erilaisia harjoitteita tehdessä opitaan paljon muutakin, kuin vuorosanoja. Ilmaisun ja teatterin avulla lapset voivat kehittää omaa persoonallisuuttaan, itsetuntemustaan sekä oppia ryhmätyöskentelytaitoja. Jokaisen teatteriryhmän ryhmäytymisen pohjana on turvallisen ilmapiirin luominen, jolloin harrastajat voivat tuntea itsensä hyväksytyksi niin henkisesti, kuin fyysisestikin. Teatteriryhmässä on tärkeää kokea tulevana hyväksytyksi ja nähdyksi sellaisena kuin on, omana itsenään. (Airaksinen & Okkonen 2006, 12-14.) Teatteri-ilmaisu mahdollistaa lapsille osallisuuden kulttuuriin sekä tilaisuuden yhdessä kokemiselle ja tekemiselle. Harrastajateatterissa tulisi puhua enemmän teatteri-ilmaisun tekemisestä kuin teatterin tekemisestä, etenkin lapsiryhmiä ohjattaessa. Teatterin ja teatteri-ilmaisun tavoitteet eroavat toisistaan siten, että

teatterin tekemisen tavoitteena on taiteellisesti korkeatasoisen esityksen tuottaminen, kun taas teatteri-ilmaisun tavoitteena on kokemuksen tuominen, jonka avulla harrastaja voi kehittää itseään. (Vehkalahti 2006, 22-23, 30.)

Lasten teatteritoiminnassa leikki on teatteri-ilmaisun lähtökohta ja siihen sisältyvät kaikki draaman tekijät. Eräs tärkeä opetusmuoto on improvisointi. Nykyään lapsi- ja nuorisoteatterin toimintasisältö koostuu tutustumisharjoituksista, teatterileikistä, aistiharjoituksista, keho- ja liikeharjoituksista, hengitys- ja äänenkäytönharjoituksista, keskittymisharjoituksista, improvisaatiosta, tunnetilaharjoituksista sekä statusharjoituksista. Kannustaminen ja ryhmän keskinäisen luottamuksen vahvistaminen kuuluvat myös teatteriharrastuksen toimintasisältöön. Teatterissa ei ole valittu yhtä ja oikeaa pedagogiikan muotoa, vaan jokainen ohjaaja valitsee itselleen ja ryhmälleen soveltuvimman muodon. Teatteritoiminnan pedagogiikka riippuu voimakkaasti ryhmän dynamiikasta, sisäisestä vuorovaikutuksesta sekä olemassa olevista resursseista. Ohjaajan tulee asettaa päämäärä ja tavoite sekä mitä tuloksia ja oppimista hän olettaa tulevaksi. (Sinivuori & Sinivuori 2001, 8-10, 12, 16.)

Lasten ja nuorten teatteritoiminnan yleistavoitteena on tutustuttaa lapset ja nuoret sekä itsenäiseen, että ryhmätyöskentelyn eri prosesseihin ja rohkaista heitä itseilmaisuun erilaisten viestintämuotojen välittämisen avulla. Toiminnan tavoitteena on lisätä harrastajien kykyä havainnoida ja oivaltaa ympärillä esiintyviä ilmiöitä sekä tukea heidän mielikuvitustaan. Teatteri pyrkii opastamaan ja toimimaan luontevasti erilaisissa tilanteissa lisäämällä herkkyyttä tuntea, kokea ja eläytyä erilaisiin tilanteisiin. Teatteri pyrkii luomaan ympäristön, jossa harrastajat saavat erilaisia aisti ja tunnekokemuksia joiden kautta pyritään kehittämään harrastajien kuvittelukykyä. Tavoitteena on myös opettaa eläytymään empaattisesti eri henkilöiden tilanteisiin ja tunteisiin sekä havainnoimaan yksilön tai yhteisön toiminnan syy- ja seuraussuhdetta. Toiminnalla pyritään myös opettamaan toisen ihmisen omaisuuden ja työskentelyrauhan kunnioittamista ja kuuntelemaan ja keskittymään yhteiseen tekemiseen. Toiminta pyrkii kehittämään yhteistyökykyä sekä rohkaisee itseilmaisuun. Teatteri pyrkii myös opastamaan harrastajia ymmärtämään teatteritaiteen luomisprosessia sekä vastaanottamaan teatteritaidetta. (Sinivuori & Sinivuori 2001, 13.)

2.3.2 Draamakasvatus

Draamakasvatuksella tarkoitetaan draamaa, jota tehdään kasvatuksellisesta lähtökohdasta soveltaen sen ryhmän tarpeiden mukaisesti (Valve kulttuuritalo opaslehtinen 2015). Draamalla tarkoitetaan työskentelytapaa, jossa pidemmässä prosessissa käsitellään jotakin asiaa tai ilmiötä teatterin keinoin. Draaman prosessissa koko ryhmä osallistuu yhteiseen tekemiseen ja yleisöä ei ole. Draamassa voidaan jakaa eri rooleja, harrastaja voi päättää osansa itse tai hän voi esiintyä omana itsenään kuvitteellisessa tilanteessa. Apuna voidaan käyttää valmista tarinaa tai teemaa, jonka ympärille draamaprosessi rakennetaan. Tämän avulla draamaprosessi voidaan sovittaa sopivaksi mille ikäryhmälle tahansa. (Vehkalahti 2006, 190-191.)

Lapsi- ja nuorisoteatterissa draamaa voidaan käyttää jonkin aiheen opiskeluun sekä jonkin käyttäytymisen, suhtautumistavan tai tunnetilan oppimiseen. Draaman avulla lapsi voi turvallisesti kokeilla eri suhtautumistapoja ja päätöksentekoa, sekä eläytyä erilaisiin tunnekokemuksiin. Draama voi opettaa myös empatiaa sekä edistää ryhmäytymistä ja ryhmän keskeistä luottamusta. Draama parantaa myös keskittymiskykyä, sillä pidemmät prosessit vaativat pitkäkestoista aktiivista keskittymistä ja osallistumista. On kuitenkin tärkeää, että draaman käyttötavoista ei tule itsetarkoitus, vaan draama on oikeus ja arvo sinänsä ja tavoitteena on ihmisen kokonaisvaltainen kehittyminen. (Vehkalahti 2006, 191.)

Draama käsitettä ei tulisi sekoittaa performanssi draamaan. Onnistunut draama jäljittelee elämää realistisesti, vertauskuvallisesti ja selkeyttää elämän eri osa-alueita. Draaman sisältö on oikeaa elämää sen kaikissa ilmenemismuodoissa ja metodi, jolla sitä tulkitaan on tarina. Tarinalla tarkoitetaan sitä, mikä määrittää tapahtuman juonen ja teeman. Draama voi lisätä itseluottamusta, koska antaa tekijälleen mahdollisuuden esiintymiselle ja avoimelle itseilmaisulle. Draaman avulla voidaan edistää lapsen hengellistä, moraalista, älyllistä ja fyysistä kehitystä. Draaman avulla voidaan myös tukea lapsen mielikuvitusta ja tunneälyä. Draamaharjoituksissa lapsi menee sisälle draaman maailmaan ja tällöin käyttää aktiivisesti omaa mielikuvitustaan ja havainnointikykyään. Tiettyyn aikaan tietyissä olosuhteissa ja tietyssä tilanteessa voidaan päästä tutkimaan, käsittelemään ja oivaltamaan ainutlaatuisella tavalla konflikteja, ongelmia, seurauksia, asenteita, tunteita, huolenaiheita ja päähänpintymiä

joita on tärkeää ymmärtää, jotta voi ymmärtää oikeaa elämää. (Primary school Curriculum –opaslehtinen.)

2.3.3 Leikkivä teatteri

Leikki voidaan mieltää käsitteenä hyvin laajaksi, sillä monet teoreetikot määrittävät käsitteen hieman eri tavalla. Teorioiden väliltä on kuitenkin voitu löytää yhteisiä piirteitä leikin luonteelle ja toiminnalle. Leikille ominaisia piirteitä ovat muun muassa mielihyvää ja nautintoa antava toiminta johon osallistutaan vapaaehtoisesti ja aktiivisesti. Leikin nautinnon ja mielihyvän voi havaita lapsen aktiivisesta osallistumisesta, seuraamalla lapsen ilmeitä ja keskittymistä tekemiseen. Aktiivisen leikin kautta lapsi oppii käsittelemään ja hallitsemaan uusia, outoja ja pelottavia tilanteita. Lapsi monesti pyrkii jäljittelemään tuttua toimintaa, mutta tavoittelee myös elämystä kokeilemalla uusia asioita. Leikki on yhdistetty persoonallisten kykyjen ja itsetuntemuksen, luovuuden ja mielikuvituksen, ongelmaratkaisukyvyn, kielen oppimisen, sosiaalisten roolien ja taitojen sekä kognitiivisten taitojen oppimiseen. Vaikka leikki on keskeinen osa lapsen kehitystä ja hyvä oppimisen väline, siihen voidaan suhtautua vähättelevästi viihdykkeenä. Lapsen leikistä puuttuu aikuisen toiminnalle ominainen tavoitteellisuus, päämäärä ja aikataulu. Tästä syystä aikuinen voi suhtautua vähättelevästi lapsen leikkiin ja vähätellä sen arvoa. Leikki ja siihen sisältyvät piirteet ja toiminnot ovat kuitenkin keskeisiä ja tärkeitä kasvun ja kehityksen kannalta. (Hiitola 2000, 27-28.) Lapsi voi itsekkin suhtautua leikkiin negatiivisesti ja pitää sitä esimerkiksi lapsellisena, vaikka leikki on lapselle tärkeää. (Vehkalahti 2006, 19.)

Teatteri-ilmaisun harjoitteet merkitsevät lapselle leikkiä ja ohjaajalle teatterikasvatusta. Monet tutkijat painottavat roolileikin merkitystä lapsen kasvun ja kehityksen tukijana ja luovan aktiivisuuden kehittäjänä. Roolileikeissä lapset oppivat ottamaan toisensa huomioon, jolloin sosiaaliset taidot kehittyvät ja uusien käsitteiden myötä myös kognitiiviset taidot kehittyvät. Roolileikeissä he voivat myös päästä joistain peloistaan, jolloin emotionaaliset tekijät kehittyvät. Roolileikit luovat myös turvallisen tilan, jossa voi opetella erilaisissa tilanteissa toimimista ja eläytyä ympäristöön. Yleensä leikki on lapselle tärkeä ja kestävä tapa oppia ja se on

merkityksellistä lapsen luonteen muodostumisen kannalta. Tämän vuoksi rooli- ja teatterileikeillä on tärkeä rooli teatterikasvatuksen osa-alueella. On tärkeää myös muistaa, että lasten teatterissa puhutaan leikkimisestä, niin harjoitteet ja menetelmät ovat samoja tai lähes samoja, kuin oikeiden näyttelijöiden harjoitteet. (Airaksinen & Okkonen 2006, 8-9, 14.) Teatterissa eletään mahdollisuuden maailmassa ja se on siksi kokonaisvaltaisesti leikkiä. Tutkimusten mukaan leikki on välttämätöntä aivojen kehittymiselle, koska se tasoittaa kaaoksen ja järjestyksen välistä yhteistyötä. Tästä johtuen leikki kehittää lapsen kekseliäisyyttä, oivallusta ja kaaoksensietotaitoa. Aivotutkija Matti Bergströmmän mukaan leikin ei tulisi rajoittua vain lapsuuteen, sillä luova ajattelu vaatii aikuiseltakin kykyä leikkiä ja käyttää kaaosta. (Vehkalahti 2006, 19.)

2.4 Vihreä Teatteri

Vihreä Teatteri ry on porilainen kesäteatteri, joka perustettiin 17. toukokuuta 1961. Kesäteatteritoiminnan lisäksi Vihreä Teatteri järjestää ja tuottaa erilaisia projekteja ja koulutusta teatteritaiteen saralla. Vihreässä Teatterissa järjestetään syys- ja kevätkaudella lasten- ja nuorten teatterikerhotoimintaa. (Vihreän Teatterin www-sivut 2015.) Vihreä Teatteri ry:n ideologiana on antaa kaikille teatterityöstä kiinnostuneille mahdollisuus itseilmaisuun ja sen kehittämiseen teatteritaiteen keinoin. Toiminnan tavoitteena on myös järjestää hyvää teatterikasvatusta sekä tarjota tasokasta harrastajateatteria kaiken ikäisille yleisöille. (Vihreän Teatterin toimintasuunnitelma 2016.)

Lasten teatterikerhon tarkoituksena on taata Vihreän Teatterin vanhoille ja uusille lapsijäsenille mahdollisuus harrastaa teatteritoimintaa ympäri vuoden ja kehittyä teatteri-ilmaisussa monipuolisesti. (Vihreän Teatterin toimintasuunnitelma 2016.) Lasten ja nuorten kerho on toiminut aktiivisesti vuodesta 2010. Kerho on avoin kaikille yli 8 -vuotiaille lukutaitoisille lapsille ja nuorille. Opinnäytetyötä tehtäessä harrastajat olivat 8-17-vuotiaita lapsia ja nuoria. Vuodesta 2012 lasten- ja nuortenkerho on jaettu kahteen ryhmään suuren harrastajamäärän vuoksi ja syksyllä 2015 aloitti kolme lasten ja nuorten teatterikerho ryhmää. Harrastajien ei tarvitse vaihtaa ryhmää kasvaessaan, vaan ryhmä niin sanotusti vanhenee ryhmäläisten mukana. Lasten ryhmä, jossa

opinnäytetyö toteutetaan, on Vihreät Kittikset. Vihreiden Kittisten harrastajat ovat olleet keväällä 2015 8-12-vuotiaita ja ryhmään kuului 18 harrastajaa.

2.5 Terveys ja terveyden edistäminen

Terveys on Maailman terveysjärjestön WHO:n (World Health Organization) mukaan fyysistä, psyykkistä, sosiaalista, emotionaalista ja hengellistä hyvinvointia, joka vaihtelee elämän eri vaiheissa. Terveys itsessään on jokapäiväisen elämän voimavara ja tärkeä arvo. Terveyden edistämisen laatusuosituksessa terveys määritellään hyvinvointina, toimintakykyisyytenä ja tasapainoisena vuorovaikutuksena ihmisten ja ympäristön välillä. (Terveyden edistämisen laatusuositus 2006, 15.)

Terveys ei ole elämän päämäärä, vaan voimavara, joka tulisi sisältyä jokaiseen päivään. Terveys edellyttää, että yksilö tai ryhmä kykenee toteuttamaan pyrkimyksiään, tyydyttämään tarpeitaan sekä vaikuttamaan ja toimimaan ympäristössään. Terveys ei tarkoita vain sairauden puutetta, vaan se muodostuu monista eri tekijöistä. Terveysmääritelmään vaikuttavat muun muassa ihmisen voimavarat, toimintakyky sekä oma kokemus. Terveyttä ja toimintakykyä voidaan edistää mahdollisesta sairaudesta tai vammasta huolimatta. Terveyttä ja hyvinvointia voidaan edistää terveellisillä elintavoilla, tukea antavilla ihmissuhteilla sekä terveellisellä elinympäristöllä. Vastuu terveydestä ei ole vain terveydenhuollon ammattilaisilla, vaan vastuu on myös yksilöllä itsellään, lähiyhteisöllä ja yhteiskunnalla. (Mannerheimin Lastensuojeluliiton [www-sivut](http://www.sivut) 2015.)

Terveydenhuoltolaissa terveyden edistäminen määritellään olevan yksilöön, väestöön, yhteisöihin ja elinympäristöön kohdistuvaa toimintaa. Tavoitteena on terveyden, työ- ja toimintakyvyn ylläpitäminen ja parantaminen sekä terveyden taustatekijöihin vaikuttaminen, sairauksien, tapaturmien ja muiden terveysongelmien ehkäiseminen, mielenterveyden vahvistaminen ja väestöryhmien välisten terveyserojen kaventaminen sekä suunnitelmallista voimavarojen kohdentamista terveyttä edistävällä tavalla. Terveydenhuoltolain mukaan terveydenhuoltoon sisältyvät terveyden ja hyvinvoinnin edistäminen, perusterveydenhuolto ja erikoissairaanhoito. Laki määrää, että kunnan on seurattava asukkaittensa terveyttä ja hyvinvointia sekä

niihin vaikuttavia tekijöitä väestöryhmittäin sekä kunnan palveluissa toteutettuja toimenpiteitä, joilla vastataan kuntalaisten hyvinvointitarpeisiin. Kunnan on raportoitava kuntalaisten terveydestä ja hyvinvoinnista sekä toteutetuista toimenpiteistä valtuustolle vuosittain, sekä valmisteltava laajempi hyvinvointikertomus valtuustolle kerran valtuustokaudessa. (Terveydenhuoltolaki 1326/2010, 1-3 §, 12 §.)

WHO:n mukaan terveyden edistämisellä tarkoitetaan prosessia, jossa ihmisen tai yhteisön mahdollisuudet hallita ja parantaa terveyttään lisääntyvät. Terveyden edistäminen on arvoihin perustuvaa ja välineellistä toimintaa ihmisten terveyden ja hyvinvoinnin aikaansaamiseksi sekä sairauksien ehkäisemiseksi. Terveyden edistämiseen sisältyy promotiivista eli edistävää sekä preventiivistä eli ehkäisevää toimintaa. (Mannerheimin Lastensuojeluliiton [www-sivut](http://www.mannerheiminlastensuojeluliiton.fi) 2015.)

Promotiivisella toiminnalla pyritään rakentamaan terveellisen elämän olosuhteita, lisäämään ihmisten mahdollisuuksia huolehtia terveydestään ja vahvistetaan voimavaroja ja selviytymistä. Preventiivisellä toiminnalla pyritään ehkäisemään terveysongelmia ja sairauksia tai niiden pahenemista. Preventio voidaan jakaa kolmeen tasoon. Primaaripreventio on ehkäisyä ennen sairautta tai terveysongelman ilmaantumista, sekundaaripreventio on varhaista puuttumista sairauteen tai terveysongelmaan ja tertiääripreventiossa pyritään ehkäisemään ongelman uusiutuminen tai sairauden ja sen haittojen paheneminen. (Mannerheimin Lastensuojeluliiton [www-sivut](http://www.mannerheiminlastensuojeluliiton.fi) 2015.)

2.6 Lapsen ja nuoren terveyden edistäminen

Terveyden edistämisen laatusuosituksen (2006) mukaan lasten ja nuorten terveyden edistämiseen kannattaa panostaa, koska terveyden perusta luodaan jo lapsuudessa. Lapsuudessa muodostuvat elinikäiset tottumukset, jotka vaikuttavat terveyteen ja hyvinvointiin sekä niiden ylläpitämiseen. Tavoitteena on lasten ja nuorten fyysisen ja psyykkisen terveyden sekä perheiden terveyden ja hyvinvoinnin parantaminen. Lisääntyviä lasten ja nuorten ongelmia ovat muun muassa masennus, ylipaino, tupakointi, päihteiden väärinkäyttö sekä seksuaalisuuteen liittyvä riskikäyttäytyminen.

Lasten ja nuorten ongelmat ilmenevät yleensä oppimisvaikeuksina ja psykososiaalisena oireiluna. (Terveyden edistämisen laatusuositus 2006, 64.)

Vanhemmat ovat lapsen ja nuoren terveyskasvatuksen kannalta keskeisessä asemassa kuin myös päivähoidon työntekijät, opettajat ja vapaa-ajan harrastustoiminnasta vastaavat aikuiset. Merkittäviä lapsen ja nuoren terveyden edistämisyksikköjä kodin lisäksi ovat päivähoito, koulu sekä harrastustoimintayksiköt, joissa lapset ja nuoret viettävät valtaosan päivästään. Näiden yhteisöjen antama malli vaikuttaa myös merkittävästi lasten ja nuorten terveyden edistämiseen sekä terveyskäyttäytymiseen. Lasten ja nuorten terveyden edistämisessä tulisi huomioida myös vanhemmat, jotta ei suotuisa terveyskäyttäytyminen ei periytyisi. Lapsen ja nuoren terveys ja hyvinvointi riippuu ensisijaisesti vanhempien hyvinvoinnista. On tärkeä taata vanhemmille riittävä tuki lasten kasvattamiseen ja hoitamiseen. Lasten ja nuorten terveyden ja hyvinvoinnin edistämisessä suositellaan varhaista puuttumista ja vanhempien tuen olisi hyvä alkaa jo raskausaikana ennen lapsen syntymää. Lapsen kehitykselle on tärkeää kokea ihmissuhteissa muun muassa läheisyyttä, yhteenkuuluvuutta, pysyvyyttä ja turvallisuutta. Aikuisen on tärkeä tukea kehittyvän lapsen ja nuoren käsitystä itsestään arvokkaana olentona, jonka terveyttä kannattaa vaalia. (Terveyden edistämisen laatusuositus 2006, 64.)

Lasten ja nuorten terveyden ja hyvinvoinnin laaja-alaista kehittämistä varten toimii sosiaali- ja terveysministeriön yhteydessä lasten ja nuorten terveyden ja hyvinvoinnin neuvottelukunta. Valtioneuvosto asettaa lasten ja nuorten terveyden ja hyvinvoinnin neuvottelukunnan kolmeksi vuodeksi kerrallaan. Neuvottelukunnan tehtävänä on seurata ja arvioida lasten ja nuorten terveyttä ja hyvinvointia sekä palveluihin liittyvää kehitystä Suomessa ja ulkomailla. Neuvottelukunta edistää ja koordinoi eri hallintoalojen, kuntien, tutkimus- ja koulutuslaitosten, järjestöjen ja muiden tahojen työtä lasten ja nuorten terveyden ja hyvinvoinnin edistämiseksi ja turvaamiseksi. Neuvottelukunta osallistuu lasten ja nuorten terveyden edistämisen sekä turvaamisen strategiseen suunnitteluun ja ohjaukseen. Neuvottelukunnan tehtäviin kuuluu myös tehdä ehdotuksia lasten ja nuorten terveyden ja hyvinvoinnin edistämisen ja turvaamisen kehittämiseksi sekä toteuttaa muut sosiaali- ja terveysministeriön määräämät tehtävät. (Valtioneuvoston asetus lasten ja nuorten terveyden ja hyvinvoinnin neuvottelukunnasta 734/2007 § 1-2.)

Lasten ja lapsiperheiden terveyttä edistävässä toiminnassa keskeistä on tarkastella perheen terveyttä ja voimavaroja tulevaisuutta ennakoidusta näkökulmasta sekä pyrkiä varhaiseen puuttumiseen. Terveyttä edistävässä toiminnassa korostetaan koko perheen sekä yksilöllisesti vanhempien osallistumista terveyttä edistävään toimintaan. (Pietilä 2010, 130-131.)

Lapsen ja nuoren terveyden ja hyvinvoinnin edistämiseen tuo haasteita perheiden vaikeudet, jotka heijastuvat lapsen hyvinvointiin. Perhetilanteiden vaikeudet ja tilanteet, joissa vanhemmat eivät kykene huolehtimaan lapsen kasvun ja kehityksen tukemisesta täysipainoisesti, ovat yhteydessä lapsen ja nuoren oireiluun ja terveysvalintoihin. Näihin osa-alueisiin vaikuttavat myös kaveripiiri sekä harrastustoiminta. (Pietilä, Hakulinen, Hirvonen, Koponen, Salminen & Sirola 2002, 100.) Jokaisella lapsella ja nuorella on samanlainen oikeus terveyteen sosiaalisista, taloudellisista tai muista tekijöistä riippumatta. Tasa-arvoinen oikeus ja mahdollisuus parhaaseen mahdolliseen terveydentilaan koskevat kaikkia ihmisiä iästä riippumatta. (Mannerheimin lastensuojeluliiton www-sivut 2015.)

Keskeistä lapsen ja nuoren terveyden edistämisessä on syrjäytymisen ehkäisy. Terveyden edistämisen keskeisiä teemoja ovat itsetunnon tukeminen, elämänhallintataidot, ihmissuhde- ja sukupuolikasvatus, oman kasvun ja kehityksen ymmärtäminen, ravitsemuskasvatus, liikunnan lisääminen, tupakoimattomuus sekä päihteidenkäytön ehkäisy. Yksittäisten terveysvalintojen lisäksi olisi syytä kiinnittää huomiota koululaisen elämäntilanteeseen ja tarjota tukea mahdollisimman monipuolisin menetelmin, jotta lapsi ja nuori oppisi tekemään mahdollisimman terveellisiä valintoja. (Pietilä ym. 2002, 100.)

Lasten ja nuorten terveyden edistämisessä puhutaan usein koko perheen osallisuudesta terveyttä edistäviin elämäntapoihin eli puhutaan lapsiperheiden terveyden edistämisestä. Näissä tilanteissa vanhempien osallisuuden ja vastuun merkitys kasvaa perheen terveyden edistäjinä. Terveyttä ja hyvinvointia edistäessä on tärkeää tukea vanhempia aktiiviseen rooliin lapsen ja nuoren terveyden edistäjänä ja tukea perhettä erilaisissa elämäntilanteissa ja valinnoissa. On tärkeää, että vanhemmat tietävät terveyden edistämisen sitoutumisen merkityksen sekä oman toimintansa merkityksen

perheen terveyden edistämisen kannalta. On tärkeä kuulla ja kunnioittaa vanhempien kykyä ja mielipidettä heidän arvioidessaan perheen elämäntilannetta sekä arkea terveyden edistämisen kannalta. Vaikka tarkasteltaisiin lapsen ja nuoren terveyden edistämistä vanhemman näkökulmasta tulee kuitenkin muistaa, että saatu tieto ei edusta lapsen tai nuoren mielipidettä vaan vanhemman kokemusta lapsensa terveydestä. Kyse voi olla myös vanhemman toiminnasta joka heijastuu tai vaikuttaa lapsen terveyteen. (Pietilä 2010, 130-138.)

2.7 Kulttuuri ja terveys

Taiteen kokeminen on systeeminen tapahtuma, joka koetaan taide-elämyksenä ihmisen ja ympäristön välisenä vuorovaikutuksen vuoksi. Kulttuuri- ja taide-elämykset synnyttävät emootiota eli tunnetta tai tunteita, jotka vaikuttavat aivoissa. Emootiot vaikuttavat aivojen psykofysiologisen säätelyjärjestelmän toimintaan tasapainottavasti jolloin tasapaino sosiaalisen ympäristön kanssa paranee. Tästä johtuen emootio tuottaa hyvänolontunnetta ja edistää ihmisen hyvinvointia ja terveyttä. (Hyypä & Liikanen 2005, 36,50.) Esimerkiksi musiikin kuuntelu aktivoi aivoissa vireystilaa, tarkkaavaisuutta, muistia ja emootiota. Kulttuurin ja taiteen terveyttä edistäviä vaikutuksia voivat olla elämyksen tuottava nautinto, yhteisöllisyyden tunne ja verkostojen muodostuminen, elinpiirin viihtyvyyden lisääntyminen sekä terveystokemuksen lisääntyminen. (Malte-Colliard & Lampo 2013, 10-11.)

Kansanterveydellisestä näkökulmasta katsottuna kulttuurikäyttäytymisellä on yhteyksiä terveyteen. Esimerkiksi vapaa-ajan harrastukset vaikuttavat ihmisen hyvinvointiin ja terveyteen. Kulttuuri- ja taideharrastusten lisääntymisellä suhteessa passiiviseen vapaa-ajan toimintaan katsotaan olevan hyvinvointia ja terveyttä kehittävä vaikutus. Taidealalla kehittyminen vaatii lapselta omaa aktiivisuutta, harjoitusta sekä kyseisen lajin harrastamista.(Hyypä & Liikanen 2005, 71 & 170) Taidetta tarvitaan, koska se helpottaa vaikeiden asioiden käsittelyä muuttamalla ne kaukaisiksi ja fiktiivisiksi asioiksi. Sen avulla voi saada itsensä näkyväksi ja kuulluksi. Taide myös antaa keinot viestinnälle, kun sanat eivät riitä ja taiteella on suora yhteys tunteisiin. Taide auttaa tunteiden ilmaisussa sekä niiden käsittelyssä. Osallistavan

taiteen avulla voidaan luoda kontakteja ja ihmissuhteita sekä se voi jättää pysyvät elämysjäljet tunnemuistiin. (Malte-Colliard & Lampo 2013, 11-12.)

Syntymän jälkeen lapsen kehitys vaatii kasvuympäristön ärsykeitä, jotka ovat osa kulttuuria. Esimerkiksi vanhempien laulu antaa vaikutteita kulttuurista. Kasvuympäristöstä opittu kulttuuri ja taidekäyttäytyminen vaikuttaa lapsen toimintaan sekä persoonan kehittymiseen. Esimerkiksi teatterikerhosta saadut kokemukset voivat kantaa ja vaikuttaa läpi elämän. Vanhempien ja läheisten positiivinen suhtautuminen kulttuuriin ja taiteeseen lisää lapsen ja nuoren kulttuurikiinnostusta, josta kehittyy hyödyllistä kulttuuripääomaa. Tutkimusten mukaan koulun ulkopuolinen kulttuuri ja taidetoiminta ehkäisee syrjäytymistä, huumeiden ja alkoholin käyttöä sekä vaikuttaa suotuisasti koulumenestykseen. Kulttuuri ja taideharrastuksella on myös koettu olevan dementiaa ehkäisevä sekä elinvuosia lisäävä vaikutus. (Hyypä & Liikanen 2005, 79 & 86 & 170-171.)

Kulttuuri ja taide ovat kehittyneet osaksi myös nykypäivän sosiaali- ja terveydenhuoltoa. Kulttuurin ja taiteen avulla voidaan kehittää hoitotyön työskentelytapoja sekä katkaista laitoshoidon arkea ja tukea kuntoutumista. Esimerkiksi draaman avulla voidaan vaikuttaa ihmisen fyysiseen, psyykkiseen ja sosiaaliseen hyvinvointiin ja siten tukea kuntoutumista. (Hyypä & Liikanen 2005, 114 & 134.) Tutkimusten mukaan kulttuuriharrastus pidentää elinikää ja nykyään lääkäri voi ehdottaa kulttuurikuntoilua potilaan terveyden edistämiseksi (Hyypä 2013, 20.). Suomessa toimii Terveyttä kulttuurista verkosto, jonka tavoitteena on luoda kulttuurin ja taiteen sekä sosiaali- ja terveydenhuollon ammattilaisille mahdollisuuksia verkostoitua ja parantaa yhteistyötä kulttuurin ja taiteen yhdistämiseksi terveydenhuoltoon. Verkostossa vaihdetaan tietoa ja kokemuksia sekä jaetaan ammatillista tukea. Verkosto järjestää myös ammatillisia seminaareja sekä osallistuu pohjoismaiseen yhteistyöhön. (Malte-Colliard & Lampo 2013, 12.)

Taiteesta ja kulttuurista hyvinvointia-toimintaohjelman vuodelle 2015 vision mukaan jokaisella on oikeus ja tasa-arvoinen mahdollisuus tehdä taidetta ja osallistua kulttuuritoimintaan riippumatta asuinpaikasta tai elin- ja työympäristöstä halunsa, toimintakykynsä ja luovien voimavarojensa mukaisesti koko elämänsä ajan, myös vaihtuvissa elämäntilanteissa ja yhteisöissä. Ohjelman tavoitteena on saada ministeriöt

huomioimaan taiteen ja kulttuurin strategioissa sekä saada yhteiset tavoitteet ja työmallit kuntiin terveyden edistämiseksi taiteen ja kulttuurin keinoin. Tavoitteena on, että sosiaali ja terveysalan asiakkaiden kulttuuritarpeet kirjattaisiin hoito ja palvelusuunnitelmiin sekä kannustettaisiin myös yksityisen sektorin toiminnan kehittämistä. Kuntalaisten käyttöön haluttaisiin lisää harrastustoimintaa, joka olisi avointa kaikille. (Malte-Colliard & Lampo 2013, 13.)

2.8 Terveyttä edistäviä hankkeita

Terveyden edistämisen politiikkaohjelma, Sitran Terveydenhuollon ohjelma ja Terveyden edistämisen keskus ry ovat yhteistyössä tuottaneet ”Kahdeksan tienviittaa terveyteen” –oppaan. Hanke lähti käyntiin peruspalveluministerin, Paula Risikon, sitaatista: ”Lasten ja nuorten terveyden edistämisen saralla tehdään paljon hienoa työtä. Nämä opit pitää levittää kaikkien käyttöön. Parannuksiin ei välttämättä tarvita lisää rahaa. Oikealla asenteella ja uusilla oivalluksilla voidaan yhdessä saada paljon aikaan.” (Kahdeksan tienviittaa terveyteen opas 2010, 2.)

Hankkeen taustalla oli huoli lasten ja nuorten hyvinvoinnista, sillä Terveys 2015 ohjelma kertoo kasvavista terveyseroista ja syrjäytymisestä. Hankkeen keskeisimpiin ajatuksiin kuuluu, että kaikilla aikuisilla on mahdollisuus vaikuttaa positiivisesti lasten ja nuorten terveyden edistämiseen. Hankkeessa on otettu huomioon myös lasten ja nuorten harrastustoiminnassa toimivien aikuisten mahdollisuus vaikuttaa terveyden ja hyvinvoinnin edistämiseen. Hankkeessa tuotettu opaslehtinen on tullut jakoon vuonna 2010 ja se on tarkoitettu kaikille lasten ja nuorten terveyteen vaikuttaville ammattilaisille ja maallikoille. Nimensä mukaisesti opas sisältää kahdeksan tienviittaa, eli ohjetta terveyden edistämiseen sekä kahdeksan case-kuvausta arjen aikuisista jotka pienillä teoilla vaikuttavat positiivisesti lasten ja nuorten terveyden edistämiseen. (Kahdeksan tienviittaa terveyteen opas 2010, 5.)

Terveyden ja hyvinvoinnin laitos (THL) on tuottanut Lasten ja nuorten hyvinvointi, kansallinen syntymäkohortti 1987 -tutkimuksen. Tutkimuksessa on seurattu kaikkia sinä vuonna Suomessa syntyneitä 60 069 lasta sikiökaudelta vuoden 2008 loppuun saakka. Tutkimuksessa selvitetään lapsuuden ja nuoruusajan erilaisia biologisia,

sosiaalisia ja ympäristöön liittyviä tekijöitä. Tutkimuksessa saatuja tuloksia tarkasteltiin nuorten aikuisten hyvinvoinnin ja syrjäytymisen näkökulmasta. Aineistossa on myös runsaasti tietoa lasten vanhemmista, joten koossa on kattava otos tämän ikäluokan elämästä. (Paananen, Ristikari, Merikukka, Rämö & Gissler 2012, 3.)

Tutkimuksen perusteella lasten ja nuorten hyvinvointi periytyy voimakkaasti heidän vanhempiansa koulutuksen, sosiaalisen aseman ja taloudellisen tilanteen mukaan. Lapsuuden olosuhteilla on huomattava vaikutus myöhempään hyvinvointiin. Esimerkiksi vanhemman kuolema, vakava sairastuminen tai mielenterveysongelmat ovat kiinteässä yhteydessä lasten myöhempään hyvinvoinnin. Tutkimuksen mukaan kodin vaikeudet lisäävät lasten koulunkäynti- ja mielenterveysongelmia sekä huostaanottojen riskiä. Tutkimuksessa viitataan 1990-luvun lamanaikaisten säästöjen vaikutuksiin lasten ja nuorten terveyteen ja hyvinvointiin. Tutkimusten mukaan nämä leikkaukset näkyvät edelleen yhteiskuntamme arjessa ja heijastuvat eri ikäryhmien terveyteen ja hyvinvointiin. (Paananen, Ristikari, Merikukka, Rämö & Gissler 2012, 37.)

Sosiaalinen Sirkus -hanke oli Tutkivan teatterityön keskuksen (Tampereen yliopisto) hallinnoima hanke, joka aloitettiin syksyllä 2009 ja päättyi 31.10.2011. Hanke kuului Kolmas lähde -hankekokonaisuuteen, jonka tarkoituksena on kehittää kulttuuri-, liikunta- ja nuorisoalojen kolmatta sektoria hyvinvointipalveluiden tarjoajina. Sosiaalisella sirkuksella tarkoitetaan sellaista sirkusopetusta, jossa sirkus toimii välineenä uuden oppimiseen. Sosiaalinen sirkus opettaa itsenäisyyttä, parantaa itseluottamusta, antaa työkaluja sosiaaliseen kanssakäymiseen, murtaa ennakkoluuloja ja opettaa iloa ja elämönhallintataitoja. Sosiaalinen sirkus -hankkeen tavoitteena oli auttaa sirkusalan toimijoita tuottamaan laadukasta sosiaalisen sirkuksen opetusta. Pyrkimyksenä oli vakiinnuttaa sosiaalinen sirkus pysyväksi osaksi suomalaista sirkusala ja kuntien hyvinvointipalveluita. Hankkeessa järjestettiin sosiaalisen sirkuksen opetusta Tampereella, Helsingissä, Vantaalla, Espoossa, Oulussa, Lempäälässä ja Orivedellä. Sirkusopetuksesta kerättävä tieto ja palaute kerättiin sosiaalisen sirkuksen hyvien käytäntöjen oppaaksi, joka julkaistiin syksyllä 2011. (Sosiaalinen sirkus [www-sivut](http://www.sirkus.fi) 2015.)

Voimaa taiteesta oli vuosille 2010-2013 sijoittuva Tutkivan teatterityön keskuksen hanke, jossa tuettiin taiteen soveltavien menetelmien käyttöä hyvinvointialalla. Voimaa taiteesta -hanke toteutettiin yhteistyössä Tampereen yliopiston Tutkivan teatterityön keskuksen ja Laurea AMK:n sosiaalialan koulutusohjelman kanssa. (Voimaa taiteesta [www- sivut](#)) Hankkeen tavoitteena oli kehittää uudenlaisia taidelähtöisiä palveluita, edistää luovan alan ja hyvinvointialan ammatillisen osaamisen alueen soveltavien muotojen käyttöä yrittäjyydessä sekä palvelumuodoissa, jakamalla tietoa toimijoiden kesken sekä tukea alan ammattilaisten kohtaamista. Hankkeen aikana toteutettiin pilottiprojekteja ja palvelumuotoiluun liittyvää koulutusta. Lisäksi järjestettiin tapaamisia luovan alan ja hyvinvointialan ammattilaisille sekä kaksi kansainvälistä taiteen soveltavien menetelmien seminaaria. Hankkeen päätteeksi koottiin ”Voimaa taiteesta, malleja taiteen soveltamiseen hyvinvointialalla” -opas. (Voimaa taiteesta [www-sivut 2015.](#))

Suomessa toimii vuonna 1992 perustettu rekisteröimätön Terveyttä kulttuurista verkosto. Terveyttä kulttuurista -verkosto sai alkunsa YK:n kulttuurivuositikymmenen osana käynnistetystä Arts in Hospital -toiminnasta. Terveyttä kulttuurista -verkoston tehtävänä on ollut kerätä ja jakaa tietoa kulttuurin ja taiteen mahdollisuuksista terveyden ja hyvinvoinnin edistämisessä. (Terveiden ja hyvinvointilaitoksen [www-sivut 2015.](#)) Verkoston toiminta on vapaaehtoista ja se on avoin kaikille kentän toimijoille, yrittäjille ja ammatinharjoittajille. Verkoston jäseniä oli mukana laatimassa valtakunnallista Taiteesta ja kulttuurista hyvinvointia -toimintaohjelmaa vuosille 2010-2014. Terveyttä kulttuurista -verkostolla on oma Facebook-ryhmä, joka on perustettu kaikille niille, jotka ovat kiinnostuneita kehittämään Suomen terveyttä kulttuurista -kenttää. Ryhmän tarkoitus on helpottaa yhteydenpitoa ja verkostoitumista. (Voimaa taiteesta [www- sivut 2015.](#))

Helmikuussa 2015 käynnistynyt Hyvinvointia kuntiin ilman rajoja –hanke. Hankkeen tavoitteena oli luoda Etelä-Pohjanmaan, Keski-Pohjanmaan ja Pohjanmaan maakuntien alueelle uusia hyvinvointia edistäviä kulttuuripalveluja. Tavoitteena oli luoda kuntiin hyvinvointia edistäviä asiakaslähtöisiä kulttuuripalveluja, jotka voivat myöhemmin juurtua pysyväksi osaksi kunnan palvelurakennetta. Tavoitteena oli myös samalla parantaa kulttuuripalvelujen saavutettavuutta. Kuntien kumppaneina voivat

toimia paikalliset järjestöt, taiteilijat tai muut palveluiden tuottajat. (Etelä-Pohjanmaan liiton www-sivut 2015.)

2.9 Katsaus aikaisempiin tutkimuksiin

Kollanus (2011, 3) on tehnyt opinnäytetyön ”Leikki lapsen kehityksen tukena” vuonna 2011, jonka tavoitteena oli tukea vanhemmuutta lisäämällä vanhempien tietoisuutta alle kouluikäisen lapsen kehitystä edistävästä leikeistä ja ikäkauteen sopivista virikkeistä. Työssä tuotettiin ikäkaudelle sopiva esite, jota voidaan jakaa neuvolassa. Esite on tarkoitettu neuvolan työntekijöille työvälineeksi. Opinnäytetyön tutkimusten mukaan leikki on lapsen kehitystä tukevaa toimintaa ja lasten leikki on nykyvuosina vähentynyt ja lapset ammentavat aikuisten maailmaa leikkeihinsä liian varhain.

Ihalainen ja Järvinen (2011, 6) ovat tehneet opinnäytetyönä haastattelututkimuksen ”Kerhossa on kivempaa”, jossa selvitettiin vanhempien kokemuksia koulujen kerhotoiminnasta. Tutkimus oli kvalitatiivinen ja tiedonkeruumenetelmänä käytettiin kyselyä. Tutkimustuloksena voitiin todeta, että jatkossa lapsille ja vanhemmille tulisi taata parempi mahdollisuus osallistua kerhotoiminnan kehittämiseen.

Mikkola (2007, 2, 5) on tehnyt opinnäytetyön ”Matkalla teatterin maailmaan 9-11-vuotiaille lapsille toteutettu draamaprojekti Teatteri Ulpussa”. Opinnäytetyön projektin toiminnallinen osuus muodostui näytelmäkerhon yhden lukuvuoden ohjauksesta 9-11-vuotiaiden lasten ryhmässä. Opinnäytetyön tutkimusote koostui toiminnallisen ja projektityyppisen menetelmän yhdistämisestä. Tavoitteena oli lasten ilmaisutaidon kehittäminen sekä kehittää Teatteri Ulpun ohjaustyötä. Opinnäytetyöprojekti osoitti, että lasten esiintymisinnokkuuden ja -rohkeuden saavuttamiseen voidaan vaikuttaa luomalla itsensä ilmaisuun kannustava ja salliva ilmapiiri.

Aaltonen (2013, 5) on tehnyt opinnäytetyön ”Kaikki kaverit kerhossa”, jossa tutkittiin lasten osallisuuden onnistumista Hollolan harrastuskerhoissa. Tarkoituksena oli tutkia käytössä olevien osallistavien menetelmien hyötyä. Käytössä olevat osallisuutta vahvistavat menetelmät olivat pääosin analyyttisiä sekä ilmaisullisia. Tutkimuksen

aineisto kerättiin palautelomakkeella. Tulosten perusteella lapset kokivat viihtyvänsä hyvin kerhossa sekä kokevansa voivansa vaikuttaa kerhotoimintaan. Ongelmana ilmeni, että kaikkia lapsia ei kuitenkaan saatu osallistettua tasapuolisesti.

Suontaka (2013, 1, 5) on tehnyt opinnäytetyön ”Terveiden edistäminen teatterin keinoin – ajatuksia herättävä näytelmä”. Opinnäytetyön tavoitteena oli tuottaa näytelmä, joka herättää nuorten ja heidän vanhempiansa ajatuksia alkoholiin liittyvistä asenteista. Näytelmän tuottamisen lisäksi nuoret ja vanhemmat täyttivät pohdintalomakkeen. Opinnäytetyö toteutettiin Eurajoen yhteiskoululle moniammatillisena yhteistyönä sosionomiopiskelijan kanssa. Pohdintalomakkeen perusteella vanhemmat pitivät näytelmä ajatustaherättävänä ja hyvänä työvälineenä.

Riikonen ja Soikkeli (2015, 2) ovat tehneet opinnäytetyön ”Jotain rajaa – Näytelmä koulukiusaamisesta”. Opinnäytetyön tarkoituksena oli tuottaa käsikirjoitus Porin Vihreän Teatterin lasten- ja nuorten teatterikerholle. Työn tavoitteena oli siten kehittää yhdistyksen teatterikerhotoimintaa ja levittää tietoa koulukiusaamisesta. Valmis käsikirjoitus luovutettiin Vihreän Teatterin käyttöön elokuussa 2015.

Haapaniemi (2003, 2) on tehnyt kasvatustieteiden pro gradu -tutkielman ”Hyppää rooliin! Empatia ja sosiaalisuus draamakasvatuksen tavoitteina luokassa”. Tutkimusaiheena oli draamakasvatuksen vaikutus lasten empatiaan ja sosiaalisiin taitoihin sekä niiden kehittymiseen draaman avulla. Tutkimustehtävänä oli havainnoida mitä lapset kokevat draamaharjoitusten aikana ja näiden kokemusten ajatusten myötä etsiä yhteyksiä empatian kehittymiseen draaman avulla. Tutkittavana oli kolme tutkijan omasta kokemusmaailmasta poimittua tapauskertomusta. Tutkimus oli luonteeltaan kvalitatiivinen, fenomenologis–hermeneuttis–narratiivis–heuristinen. Tutkimustulosten perusteella vahvistuivat draaman positiiviset vaikutukset lasten empaattisiin ja sosiaalisiin taitoihin.

Neitola (2011, 3) on tehnyt väitöstutkimuksen ”Lapsen sosiaalisen kompetenssin tukeminen- vanhempien epäsuorat ja suorat vaikutustavat”. Tutkimuksessa tarkastellaan vanhempien havaintoja ja käsityksiä lapsen sosiaalisesta kompetenssista. Tavoitteena oli selvittää vanhempien näkemyksiä lapsen sosiaalisesta verkostosta ja lapsesta sosiaalisena toimijana. Tutkimuksessa hyödynnettiin kyselylomake ja

haastatteluaineistoja. Tutkimustulosten perusteella on havaittavissa, että vertaissuhdeongelmaisten ja ei-ongelmaisten lasten sosiaaliset verkostot ovat osin erilaiset. Vanhempien mukaan myös lapsen sosiaalisissa taidoissa, käyttäytymisessä, asennoitumisessa sosiaaliseen kanssakäymiseen ja leikkeihin liittyvissä strategioissa on eroavaisuuksia. Tutkimuksen pohjalta voitiin todeta, että vanhemmat kykenevät hyvin yksityiskohtaisesti arvioimaan lapsensa sosiaalisia taitoja ja käyttäytymistä.

3 OPINNÄYTETYÖN TARKOITUS, TAVOITTEET JA TUTKIMUSKYSYMYKSET

Opinnäytetyön tarkoituksena oli selvittää Vihreän Teatterin lasten- ja nuorten ryhmän Vihreiden Kittisten vanhempien mielipiteitä teatterikerhotoiminnasta lapsen ja nuoren terveyden edistäjänä. Tavoitteena oli saada tietoa Vihreän Teatterin lasten- ja nuorten teatterikerhotoiminnan kehittämiseen.

Tutkimuskysymykset:

1. Millaisia mielipiteitä vanhemmilla on Vihreän Teatterin Vihreiden Kittisten teatterikerhon toiminnasta?
2. Miten vanhempien mielestä Vihreän Teatterin Vihreiden Kittisten teatterikerhotoiminta edistää lasten ja nuorten terveyttä?
3. Miten Vihreän Teatterin Vihreiden Kittisten teatterikerhotoimintaa voisi vanhempien näkökulmasta kehittää?

4 OPINNÄYTETYÖN TOTEUTTAMINEN

Opinnäytetyön idea syntyi yhteistyössä Vihreän Teatterin lasten teatterikerhon, Vihreiden Kittisten, ohjaajien kanssa. Opinnäytetyö aloitettiin syksyllä 2014, jolloin yhteistyöstä Vihreän Teatterin kanssa sovittiin. Suunnitteluseminaari pidettiin 29.1. 2015. Vihreä Teatteri hyväksyi ja allekirjoitti tutkimusluvan 13.4.2015. Tutkimusluvan allekirjoittamisen yhteydessä tehtiin myös sopimus opinnäytetyön tekemisestä.

4.1 Menetelmälliset lähtökohdat

Tieteellinen tutkimus on ongelmanratkaisua, jossa pyritään selvittämään tutkimuskohteen lainalaisuuksia ja toimintaperiaatteita. Tutkimus voi olla empiirinen tai teoreettinen. Empiirisessä tutkimuksessa selvitetään teoreettisen tutkimuksen teorioiden ilmentymistä käytännössä. Tutkimuksen onnistuminen vaatii oikean tutkimusmenetelmän valintaa. (Heikkilä 2014, 12.) Tutkimusmenetelmät jaetaan kahteen osaan kvalitatiiviseen eli laadulliseen sekä kvantitatiiviseen eli määrälliseen tutkimusmetodiin. Kvalitatiivinen eli laadullinen tutkimus on tieteellisen tutkimuksen menetelmäsuuntaus, jossa pyritään ymmärtämään kohteen laatua, ominaisuuksia ja merkityksiä mahdollisimman kokonaisvaltaisesti. Kvantitatiivinen eli määrällinen tutkimusmetodi pyrkii kuvaamaan tutkittavaa kohdetta tilastojen ja numeroiden avulla. (Jyväskylän yliopiston www-sivut 2015.) Tutkimuksissa voidaan käyttää jompaa kumpaa tutkimusmenetelmää tai niiden yhdistelmää (Kankkunen & Vehviläinen-Julkunen 2013, 15).

Erilaisten tutkimusmenetelmien, tutkijoiden ja teorioiden yhteiskäytöstä käytetään nimitystä triangulaatio. Triangulaation tavoitteena on lisätä tutkimuksen luotettavuutta. Triangulaatio mahdollistaa sen, ettei tutkimus ole esimerkiksi kvantitatiivisesti mitattavissa vain numeroilla, vaan siihen voidaan liittää sanallisia perusteluita, joita analysoidaan kvalitatiivisen tutkimuksen metodeilla. (Kankkunen & Vehviläinen-Julkunen 2013, 75.) Triangulaatio jaetaan neljään eri tyyppiin. Tyyppejä ovat aineistotriangulaatio, jolloin tutkimuksessa käytetään useita eri aineistoja, tutkijatriangulaatio, jolloin useampi tutkija osallistuu tutkimukseen tai tutkii samaa

ilmiötä, teoriatriangulaatio, jossa tutkimusaineiston tulkinnassa hyödynnetään useita teoreettisia näkökulmia ja menetelmätriangulaatio, jossa tutkimusaineiston hankinnassa käytetään useita eri tiedonhankintamenetelmiä. (KvaliMOT www-sivut 2015.)

Opinnäytetyön tutkimusmenetelmänä käytettiin menetelmällistä triangulaatiota, eli siinä sovellettiin sekä kvantitatiivista että kvalitatiivista tutkimusmenetelmää. Tutkimusmenetelmän valinnan tavoitteena oli mahdollisimman laadukkaan tuloksen tavoittelu.

Useimmiten menetelmätriangulaation käyttö perustellaan sillä, ettei yksittäisellä tutkimusmenetelmällä tavoiteta riittävän kattavaa kuvaa tutkittavasta kohteesta. Kahden tutkimusmetodin yhteiskäyttö antaa hyvät mahdollisuudet laajentaa ja syventää tutkimuskohteesta saatavaa tietoa, mutta on resursseiltaan vaativampi ja työläämpi, kuin tutkimus jossa on käytetty vain yhtä tutkimusmenetelmää. (KvaliMOT www-sivut 2015.) Määrällisellä tutkimusmenetelmällä pyritään saamaan yleiskäsitys tutkittavasta ilmiöstä ja laadullisella osalla pyritään hankkimaan yksityiskohtaisempaa tietoa avoimilla kysymyksillä. (Vehkalahti 2008, 13.)

4.2 Aineiston kerääminen

Kysely- ja haastattelututkimuksesta voidaan käyttää termiä ”survey”. Kyselytutkimuksen tavoitteena on kyselyn avulla kerätä ja tarkastella tietoa. Kyselylomake on mittausväline, jota voidaan soveltaa yhteiskunta- ja käyttäytymistieteellisiin tutkimuksiin sekä mielipidetutkimuksiin, katukyselyihin, soveltuvuustesteihin ja palautemittauksiin. Kyselylomake muistuttaa haastattelulomaketta, jonka vastaaja täyttää itsenäisesti. Kyselylomake on apuväline, jonka avulla tutkija välittää kysymykset tutkimuksen kohderyhmälle. (Vehkalahti 2008, 11-12.) Kyselyt soveltuvat parhaiten erilaisten käytänteiden, tilanteiden ja olosuhteiden kartoittamiseen sekä vertailujen tekemiseen. Kyselytutkimus on myös taloudellinen tapa hankkia tietoa ja se mahdollistaa tieto sekä intymiteettisuojan. (Metodix www-sivu.)

Mielipiteiden, asenteiden ja arvojen tutkimisessa on omat haasteensa. Haasteita tuovat esimerkiksi mittaamiseen liittyvät vaikeudet. Mittarilla tarkoitetaan kysymysten ja väitteiden kokoelmaa, joilla pyritään avaamaan erilaisia moniulotteisia ilmiöitä esimerkiksi asenteita ja arvoja. Mittareita voidaan suunnitella itse tai halutessaan tutkija voi käyttää jo olevia valmiita mittareita. Kyselytutkimuksessa tietoa kerätään ja tarkastellaan erilaisista yhteiskunnallisista ilmiöistä, ihmisen toiminnasta, mielipiteistä, asenteista ja arvoista. Tutkimuksessa tutkija esittää kohderyhmälleen kysymyksiä kyselylomakkeen muodossa ja välityksellä. (Vehkalahti 2008, 11-12.)

Kyselytutkimuksessa mittaus tapahtuu kyselylomakkeella, joten sillä on suuri merkitys tutkimuksen onnistumisen kannalta. Ratkaisevaa on kysytäänkö sisällöllisesti oikeita kysymyksiä tilastollisesti mielekkäällä tavalla. Hyvä kyselylomake on kokonaisuus, jossa toteutuvat tilastolliset sekä sisällölliset näkökohdat. (Vehkalahti 2008, 20, 24.) Kyselylomakkeen suunnittelussa vaaditaan kirjallisuuteen tutustumista, tutkimusongelman pohdintaa ja täsmentämistä, käsitteiden määrittelyä sekä tutkimusmenetelmän valintaa. Tutkimuksen tavoite tulee olla täysin selvillä, kuin myös tieto kysymyksistä johon halutaan vastaukset. Suunnitteluvaiheessa tutkijan tulee jo tietää miten aineisto käsitellään ja millä ohjelmalla. Kyselylomakkeen laadinta on tärkeä osa, sillä kysymyksiä ei voi muokata jälkikäteen. (Heikkilä 2014, 45-46.)

Kysymykset eli kyselyn osiot voivat olla avoimia tai suljettuja tutkimusmetodista riippuen. Kyselyn avoimiin kysymyksiin vastataan vapaamuotoisesti, kun taas suljettuihin on annettu valmis vastausvaihtoehto. Suljettujen vastausvaihtoehtojen pitää rakentua toisiaan poissulkeviksi. Esimerkiksi ikää kysyttäessä samaa ikäluokkaa ei saa esiintyä useassa vaihtoehdossa. (Vehkalahti 2008, 20, 24.) Kyselyiden kysymykset tulee olla selkeitä ja selkeästi aseteltuja, jotta vastaaminen olisi mahdollisimman mielekästä. Kysymykset tulee ryhmitellä ja jaotella mahdollisimman loogisesti ja selkeästi. Jokaisessa kysymyksessä tulisi kysyä ja selvittää vain yhtä asiaa kerrallaan. (Heikkilä 2014, 47.)

Opinnäytetyön tiedonkeruumenetelmänä käytettiin kyselyä (LIITE 4). Kysymykset tehtiin tutkimuksen tarkoituksen, tutkimuskysymyksien ja teorian pohjalta. Kyselyn laadittiin mahdollisimman helppolukaiseen ja selkeään muotoon, jotta vastaaminen

olisi mahdollisimman helppoa ja vaivatonta. Myös kyselyn ohjeet pyrittiin tekemään selkeiksi ja napakoiksi vastaamisen helpottamiseksi. Kyselyn mukana kohorttiryhmälle toimitettiin saatekirje, joka sisälsi tietoa opinnäytetyöstä ja sen tekijästä (LIITE 3). Kyselylomake koostui neljästä eri osasta. Ensimmäisessä osassa oli taustakysymykset, joilla pyrittiin selvittämään vastaajien taustoja. Toisessa osassa selvitettiin vanhempien mielipiteitä teatterikerhotoiminnasta. Kolmannessa osassa selvitettiin vanhempien mielipiteitä teatterikerhotoiminnan yhteydestä lasten ja nuorten terveyden edistymiseen. Viimeisessä eli neljännessä osassa selvitettiin vanhempien mielipiteitä ja ehdotuksia kerhotoiminnan kehittämiseksi. Kyselyssä käytettiin sekä suljettuja että avoimia kysymyksiä. Kyselylomakkeen kolmannessa osassa käytettiin Likert-asteikkoa.

Likert-asteikkoa käytetään mielipideväittämissä. Asteikko on 4-5 portainen ja sen ääripäissä käytetään yleisesti termiä ”täysin”. Esimerkiksi ”täysin samaa mieltä”. Vastaajan tulee kyselyn täyttövaiheessa valita omaa mielipidettään parhaiten kuvaava vaihtoehto. (Heikkilä 2014, 51.)

Tutkimusjoukko rajattiin Vihreän Teatterin lasten ja nuorten ryhmän Vihreiden Kittisten vanhempiin. Tavoitteena oli, että kyselyyn vastaavat vain vanhemmat. Molemmille vanhemmille toimitettiin oma henkilökohtainen kysely lapsen antamaan osoitteeseen. Sisarusperheisiin lähetettiin kaksi erillistä kirjekuorta. Kyselylomakkeita lähetettiin yhteensä 36 kappaletta. Lomakkeet lähetettiin 27.4.2015 ja niiden palautuspäiväksi oli osoitettu 1.5.2015. Myös myöhässä palautuneet lomakkeet analysoitiin. Kyselylomakkeet toimitettiin kohorttiryhmälle postitse ja mukaan laitettiin palautuskuori, jotta kyselyyn vastanneet vanhemmat lähettivät vastaukset suoraan opinnäytetyön tekijälle. Aineisto kerättiin huhti-toukokuussa 2015. Kyselyitä palautui 21 kappaletta (60 %).

4.3 Aineiston analysointi

Useimmin kyselytutkimukset ovat määrällisiä tutkimuksia, joissa sovelletaan tilastollisia menetelmiä. Tämä tarkoittaa sitä, että kyselyssä saatavat tiedot koostuvat pääosin mittaluvuista tai numeroista. Kysely voi sisältää myös sanallisesti annettavia täydentäviä tietoja tai vastauksia, joiden tavoitteena on täydentää vastausta tai vastauksen antaminen numeraalisesti olisi epäkäytännöllistä tai mahdotonta. (Vehkalahti 2008, 13.) Sisällön analyysiä käytetään eri kvalitatiivisissa menetelmissä ja lähestymistavoissa. Kyseessä on aineistojen perusanalyysimenetelmä, jonka ideana on kerätä erilaisia aineistoja ja samalla kuvata niitä. (Kankkunen & Vehviläinen-Julkunen 2013, 165-166.)

Sisällönanalyysi, josta käytetään myös termiä sisällön erittely, on työväline, jonka avulla voidaan tuoda esiin piileviä tosiasioita, uutta tietoa ja uusia näkemyksiä. Analyysi on tutkimusmenetelmä, jonka avulla voidaan tehdä toistettavia ja päteviä päätelmiä tutkimusaineiston suhteesta sen asia- ja sisältöyhteyteen. Sisällönanalyysissa tutkittava aineisto voi olla lähes mitä tahansa, kunhan sillä on yhteys tutkittavaan ilmiöön ja sitä voidaan koota, havainnoida ja analysoida. Sisällönanalyysin ensisiaisia kohdealueita ovat verbaalit, symboliset ja kommunikatiiviset sisällöt. Sisällönanalyysi on alun perin kvantitatiivinen menetelmä ja sen tavoitteena on kuvata aineiston jakautumista luokkiin ja kategorioihin jonka avulla pyritään ilmaisemaan sisällön olemusta. Analyysiä voidaan kuitenkin käyttää myös kvalitatiivisissa tutkimusmenetelmissä. (Metodix [www-sivut](#) 2015.)

Sisällönanalyysillä tulkittavan materiaalin ei tarvitse aina olla kirjallista, vaan siinä voidaan käyttää esimerkiksi myös kuvamateriaalia. Yleisesti sisällönanalyysia käytetään verbaalisten sisältöjen analysoinnissa. Analyysin tavoitteena on kuvata aineistoa määrällisessä muodossa, jossa aineisto luokitellaan ja käsitellään tilastollisesti. Tavoitteena on laatia tilastoluokkia joko sanallisesti tai numeraalisesti. Kvantitatiivisissa tutkimuksissa tutkimuksen luokittelut ilmoitetaan numeraalisesti ja ne kootaan havaintomatriisiin taulukoinnin vuoksi. Analyysissa jokaisen toiminnan tulee tähdätä tutkimuskysymysten vastaamiseen eikä tutkimuksessa saatua tietoa saa muuttaa tai poistaa analysointivaiheessa. (Metodix [www-sivut](#) 2015.) Kvalitatiivisen

tutkimuksen analyysissä aineisto jaetaan osiin ja järjestetään uudelleen kokonaisuudeksi käsitteellisten otsakkeiden alle. (KvaliMOTV www-sivut 2015.)

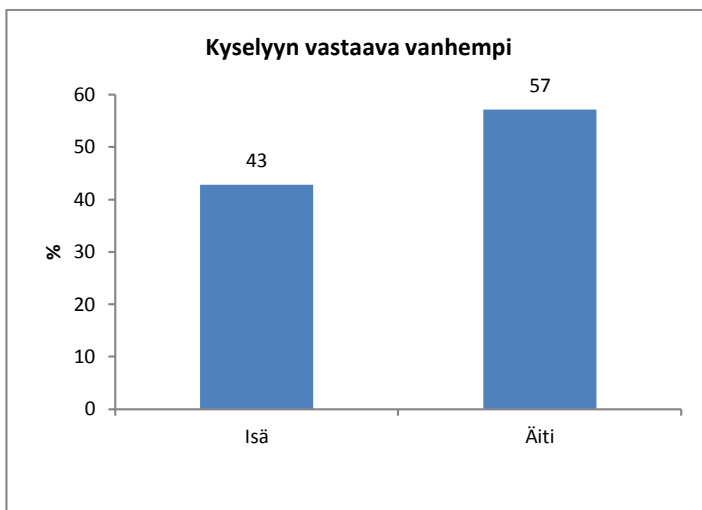
Kyselyitä palautui 21 kappaletta (60 %). Palautumisen jälkeen lomakkeet tarkastettiin ja numeroitiin havaintomatriisia varten. Kyselyiden suljettujen kysymysten vastaukset koodattiin havaintomatriisiin ja taulukoinnissa käytettiin yksiulotteista- sekä ristitaulukointia. Tutkimustulokset on kuvattu prosentteina sekä osa myös frekvesseinä. Tulosten analysointi toteutettiin Exel- ja Tixel-ohjelmilla. Havaintomatriisit tarkastettiin useaan kertaan ja tulosten taulukoinnista saadut tulokset ja kuviot tarkistettiin kahdesti virheiden välttämiseksi. Kyselyiden avoimet kysymykset koottiin kokonaisuudeksi, jonka jälkeen ne otsikoitiin luokittelua varten. Tuloluokat nimettiin niiden sisällön mukaisesti.

5 TUTKIMUKSEN TULOKSET

5.1 Taustatiedot vastaajista

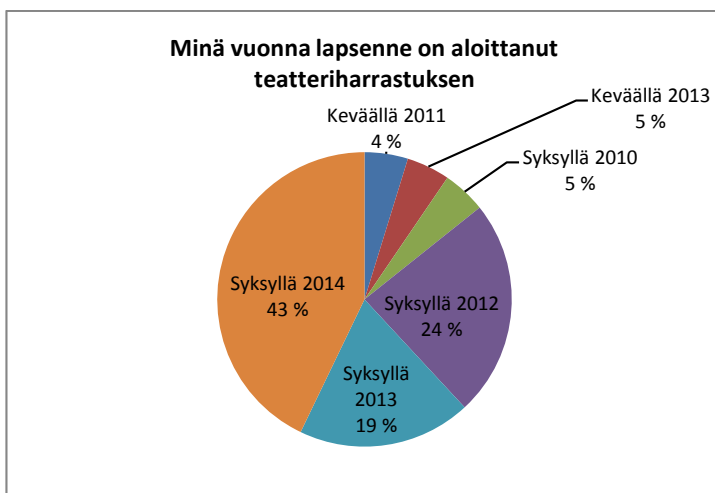
Kyselyn ensimmäisessä osassa kartoitettiin vastaajien taustatietoja. Kyselyssä oli kaksi (2) taustakysymystä. Ensimmäinen kysymys oli suljettu ja sillä kartoitettiin kumpi vanhemmista vastaa kyselyyn. Vaihtoehtoina oli isä tai äiti. Toinen kysymys oli avoin ja sillä selvitettiin milloin lapsi on aloittanut Vihreän Teatterin teatterikerhoharrastuksen. Vanhemmat saivat vastata vuoden ja aloittamislukukauden tarkkuudella.

Kysely oli suunnattu Vihreän teatterin lasten- ja nuortenkerhon harrastajien vanhemmille. Kyselylomakkeita lähetettiin 36 kpl ja niitä palautui takaisin 21 kpl (60 %). Vastaajista (n=21) 57 % oli lasten- ja nuortenkerhon harrastajien äitejä ja 43 % isiä. (Kuvio 1.)

Kuvio 1. Kyselyyn vastanneet vanhemmat (n=21)

Taustakysymysten avoimessa kysymyksessä selvitettiin lapsen teatterikerhon aloittamisvuotta. Vastaajista (n=21) 43 % vastasi lapsensa aloittaneen teatterikerhoharrastuksen syksyllä 2014, 24 % syksyllä 2012 ja 19 % syksyllä 2013. Vastausten perusteella keväällä 2011 aloittaneita oli 4 %, keväällä 2013 aloittaneita oli myös 4 % ja syksyllä 2010 aloittaneita oli 5 % (Kuvio 2).

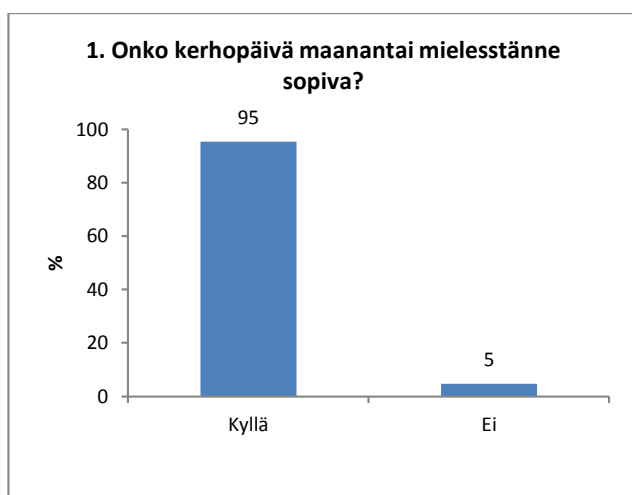

Kuvio 2. Lapsen teatteriharrastuksen aloittamisajankohta (n=21).

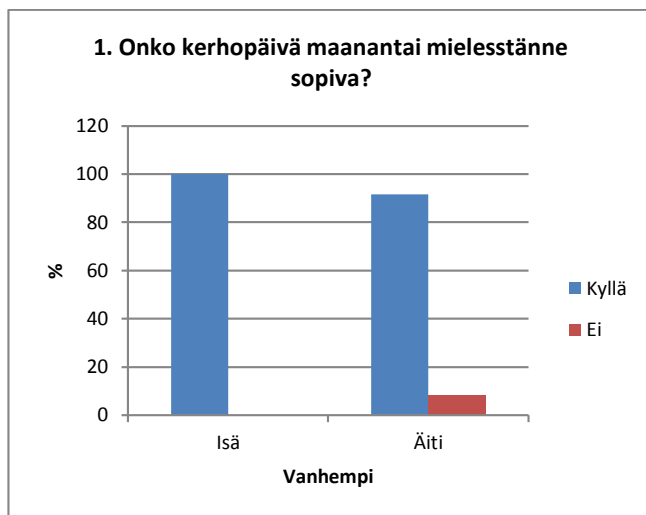
5.2 Vanhempien mielipiteitä teatterikerhotoiminnasta

Kyselylomakkeen toisessa osassa kartoitettiin vanhempien mielipiteitä kerhoryhmän tämänhetkisestä toiminnasta. Kysymyksiä oli kymmenen (10) kappaletta. Kysymykset 1, 4, 6-8 ja 10 olivat suljettuja kysymyksiä. Kysymykset 2-3, 5 ja 9 olivat myös suljettuja, mutta sisälsivät avoimen kommenttiosuuden.

Ensimmäisessä vanhempien mielipidettä kartoittavassa kysymyksessä selvitettiin onko vanhempien mielestä kerhopäivä maanantai heidän mielestään sopiva. Kysymys oli suljettu ja vaihtoehtoina oli kyllä tai ei. Kysymys sisälsi lisäkysymyksen, jossa vanhempi sai halutessaan tai vastatessaan kieltävästi ympyröidä perheelle sopivamman harrastuspäivän. Vaihtoehtoina olivat kaikki viikonpäivät. Vastaajista (n=21) 95% oli sitä mieltä, että kerhopäivä maanantai on heidän mielestään sopiva. Isistä (n=9) 100% oli tyytyväisiä kerhopäivään. Äideistä (n=12) 95% oli tyytyväisiä kerhopäivään. Kaikista vastaajista (n=21) 5% (n=1) oli sitä mieltä, että kerhopäivä ei ole heille sopiva. Sopivaksi päiväksi oli valittu tiistai, keskiviikko tai torstai (Kuvio 3 ja 4).

Kuvio 3. Vanhempien mielipiteet maanantain sopivuudesta kerhopäiväksi (n=21).

Kuvio 4. Isien ja äitien mielipiteet maanantain sopivuudesta kerhopäiväksi. (isät, n=9, äidit, n=12).

Kyselyn toisen osan toisessa kysymyksessä kartoitettiin onko kerhon alkamisaika klo 16.30 vanhempien mielestä sopiva. Kysymys oli suljettu ja vastausvaihtoehtoina olivat kyllä tai ei. Kysymys sisälsi myös kommenttiosion, johon vanhempi sai esittää muutostoiveen mikäli vastasi ei. Vastaajista (n=21) 100 % oli sitä mieltä, että aloittamisajankohta klo 16.30 on heidän mielestään sopiva. Toinen kysymys sisälsi kommenttiosuuden johon sai kommentoida muutostoivetta. Kommenttiosuuteen yksi vastaajista (5 %) oli kommentoinut, että aika koettiin hyväksi, mutta myöhempi ajankohta ei olisi vanhemman mielestä sopiva.

”Toistaiseksi sopiva, myöhemmin voisi olla toisin”

Kyselylomakkeen toisen osuuden kolmannessa kysymyksessä kartoitettiin vanhempien mielipidettä siitä onko kerhon kesto aika kaksi (2) tuntia heidän mielestään sopiva. Kysymys oli suljettu ja sisälsi vaihtoehdot kyllä tai ei. Kysymys sisälsi myös kommenttiosuuden johon sai esittää muutostoiveensa mikäli vastasi ei. Vastanneista (n=21) 100 % oli sitä mieltä, että kerhon kesto aika oli heidän mielestään sopiva. Kukaan vastaajista ei ollut kommentoinut.

Neljännessä kysymyksessä kysyttiin, onko kerhon ryhmäkoko 18 harrastajaa vanhempien mielestä sopiva. Kysymys oli suljettu ja vastausvaihtoehtoina olivat kyllä tai ei. Kysymys sisälsi myös lisäosuuden johon vanhempi sai vastatessaan ”ei” lisätä

toivomansa henkilömäärän sen perusteella kuinka monta ryhmäläistä toivoisi ryhmässä olevan. Vastaajista (n=21) 100 % oli sitä mieltä, että kerhon ryhmäkoko on sopiva. Neljäs kysymys sisälsi kommenttiosion, johon vanhemmat voivat halutessaan ehdottaa heidän mielestään sopivaa ryhmäkokoja. Vastaajista (n=21) yksi (5 %) oli kommentoinut kommenttiosuuteen. Toiveena oli, että ryhmäkoko ei ainakaan kasvaisi tai voisi olla jopa vähemmän.

”Ei ainakaan enempää...15-18 hyvä...”

Kyselyn toisen osion viidennessä kysymyksessä kartoitettiin vanhempien mielipiteitä siitä vastaako teatteritoiminta heidän odotuksiaan. Kysymys oli suljettu ja vastausvaihtoehtoina oli kyllä tai ei, Kysymys sisälsi myös kommenttiosuuden, johon vanhempi sai antaa muutosehdotuksia mikäli vastasi ei. Vastaajista 95 % oli sitä mieltä, että kerhotoiminta vastaa odotuksia ja yksi vastaajista (5 %) vastasi ettei kerhotoiminta vastaa odotuksia vaan se ylittää hänen odotuksensa (Kuvio 5).

”Ylittää odotukset”

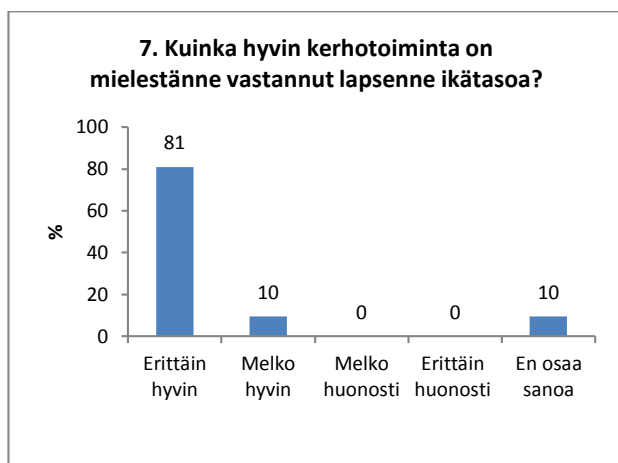

Kuvio 5. Vanhempien mielipiteet, vastaako teatterikerho heidän odotuksiaan (n=21).

Kyselyn toisen osion kuudennessa kysymyksessä kartoitettiin vanhempien mielipidettä siitä, kuinka tyytyväisiä vanhemmat ovat kerhotoiminnan sisältöön. Kuudes kysymys oli suljettu ja vastausvaihtoehdot olivat erittäin tyytyväinen, melko tyytyväinen, melko tyytymätön, erittäin tyytymätön sekä en osaa sanoa. Kyselyyn

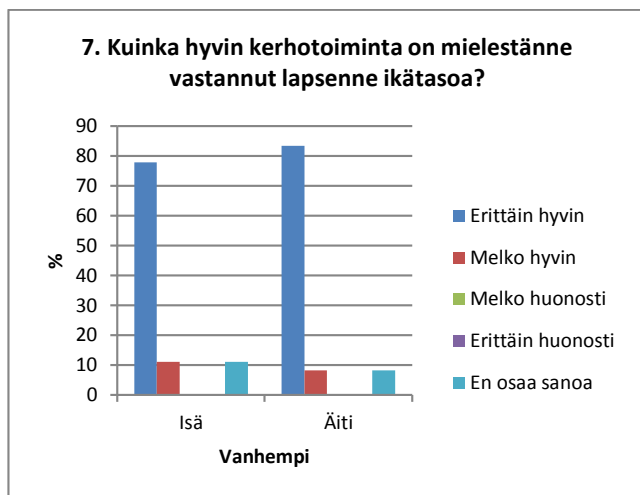
vastanneista (n=21) 100 % vastasi olevansa erittäin tyytyväinen kerhotoiminnan sisältöön.

Kyselyn toisen osuuden seitsemäs kysymys kartoitti vanhempien mielipiteitä siitä kuinka hyvin vanhemman mielestä kerhotoiminta vastaa lapsen ikätasoa. Kysymys oli suljettu ja vastausvaihtoehdot olivat erittäin hyvin, melko hyvin, melko huonosti, erittäin huonosti sekä en osaa sanoa. Kyselyyn vastanneista (n=21) 81 % oli sitä mieltä, että teatterikerhotoiminta vastaa erittäin hyvin heidän lapsensa ikätasoa, 10 % oli sitä mieltä, että toiminta vastaa ikätasoa melko hyvin ja 10 % vastaajista ei osannut sanoa (Kuvio 6).

Kuvio 6. Vanhempien mielipiteet, kuinka hyvin kerhotoiminta vastaa lapsen ikätasoa (n=21).

Kysymykseen seitsemän vastanneista isistä (n=9) 78 % oli sitä mieltä, että teatterikerhotoiminta vastaa erittäin hyvin heidän lapsensa ikätasoa, 11 % vastasi melko hyvin ja 11 % ei osannut sanoa. Äideistä (n=12) 83 % vastasi kerhotoiminnan vastaavan ikätasoa erittäin hyvin ja 8 % ei osannut sanoa (Kuvio 7).

Kuvio 7. Isien ja äitien mielipiteet, kuinka hyvin kerhotoiminta vastaa lapsen ikätasoa (isät, n=9, äidit, n=12).

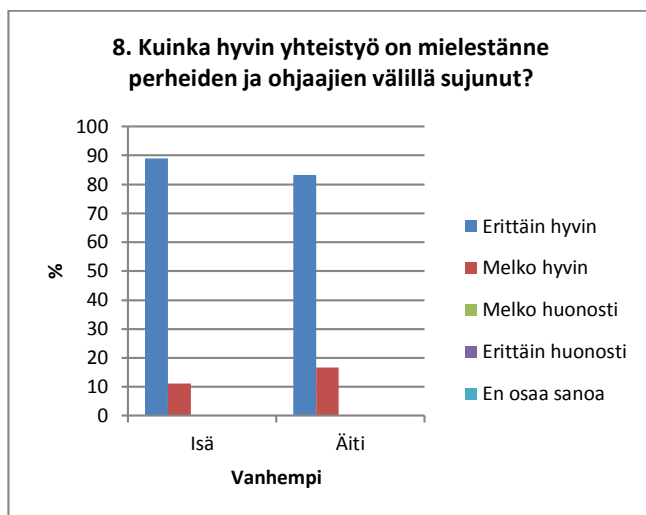
Kyselyn toisen osion kahdeksas kysymys kartoitti vanhempien mielipidettä siitä kuinka hyvin yhteistyö vanhempien ja ohjaajien välillä on sujunut. Kysymys oli suljettu ja sisälsi vastausvaihtoehdot erittäin hyvin, melko hyvin, melko huonosti, erittäin huonosti ja en osaa sanoa. Vastaajista (n=21) 86 % oli sitä mieltä, että yhteistyö on sujunut erittäin hyvin ja 14 % oli sitä mieltä, että yhteistyö on sujunut melko hyvin (Kuvio 8).

Kuvio 8. Vanhempien mielipiteet yhteistyön sujuvuudesta vanhempien ja ohjaajien välillä (n=21).

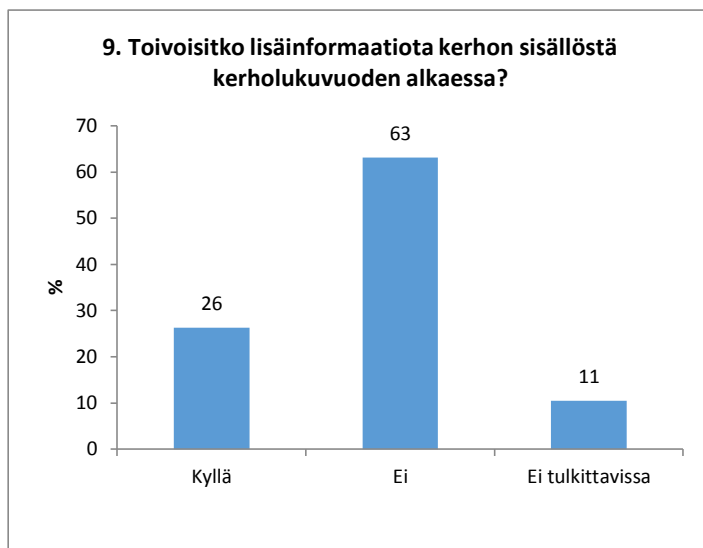
Kysymykseen kahdeksan vastanneista isistä (n=9) 89 % oli sitä mieltä, että yhteistyö ohjaajien ja vanhempien välillä on onnistunut erittäin hyvin ja 11 % oli sitä mieltä, että

yhteistyö oli sujunut melko hyvin. Äideistä 83 % oli sitä mieltä, että yhteistyö oli sujunut erittäin hyvin ja 17 % mielestä melko hyvin (Kuvio 9).

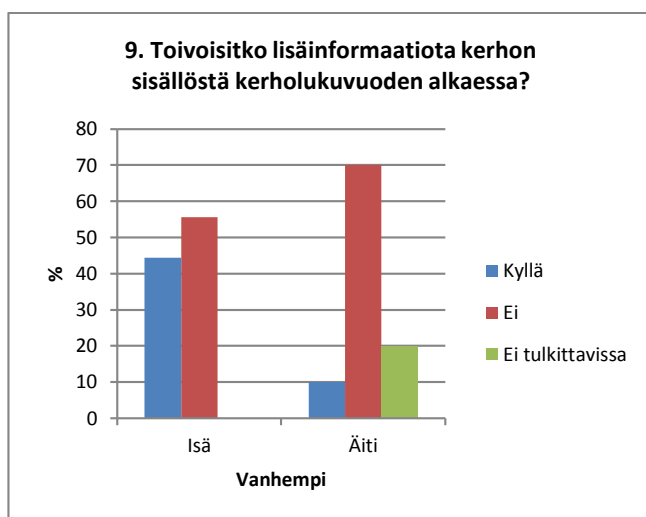
Kuvio 9. Isien ja äitien mielipiteet yhteistyön sujuvuudesta eroteltuna vanhemman mukaan (isät, n=9, äidit, n=12).

Kyselyn toisen osuuden yhdeksäs kysymys kartoitti toivoisivatko vanhemmat lisäinformaatiota kerhon sisällöstä kerholukuvuoden alussa. Kysymys oli suljettu ja vastausvaihtoehtoina olivat kyllä tai ei. Kysymys sisälsi kommenttiosuuden, joka kartoitti kyllä vastanneiden toiveita informaation sisällöstä. Vastaajista (n=19) 63 % vastasi ettei tahdo lisäinformaatiota, 26 % vastasi kyllä, ja 11 % vastauksista ei ollut tulkittavissa. Ei tulkittaviin luokiteltiin muun muassa molempiin vaihtoehtoihin vastatut lomakkeet tai se, että vastaus oli jätetty avoimeksi ja viereen oli kirjoitettu kommentti esimerkiksi ”ehkä” (Kuvio 10).

Kuvio 10. Vanhempien toiveet saada lisäinformaatiota kerholukuvuoden alussa (n=19).

Kysymykseen yhdeksän kyllä vastanneista 44 % (n=4) oli isä ja 10 % (n=1) äitejä. Ei vastanneista isien osuus oli 56 % (n=5) ja äitien 70 % (n=7). Vastaamatta jättäneitä ja ei tulkittavissa olevia lomakkeita palautui vain äideiltä. Ei tulkittavissa olevien osuus oli 20 % (n=3). (Kuvio 11.)

Kuvio 11. Isien ja äitien toiveet lisäinformaatiosta kerhovuoden alussa (n=19).

Kysymys yhdeksän (9) sisälsi myös avoimen kommenttiosion, jossa kartoitettiin millaista informaatiota vanhemmat toivoisivat kerholukuvuoden alussa. Vanhemmat toivoivat lisäinformaatiota alkavan kerholukukauden sisällöstä, kasvatuksellisesta tavoitteesta ja toimintasuunnitelmasta. Informaatiota toivottiin myös kerhon

aikataulusta sekä kerhokertojen teemoista ja sisällöistä. Kommenttiosuuteen oli toiveiden lisäksi kommentoitu tietoa tulevan tarpeeksi sekä toiveita tiedon välitysmetodista.

”Toiminta suunnitelma, mutta saammehan kirjeitä tulevasta...”

”Ohjelma, josta näkee kerhopäivät ja vapaapäivät. Ehkä myös sisältö ohjelmaa”

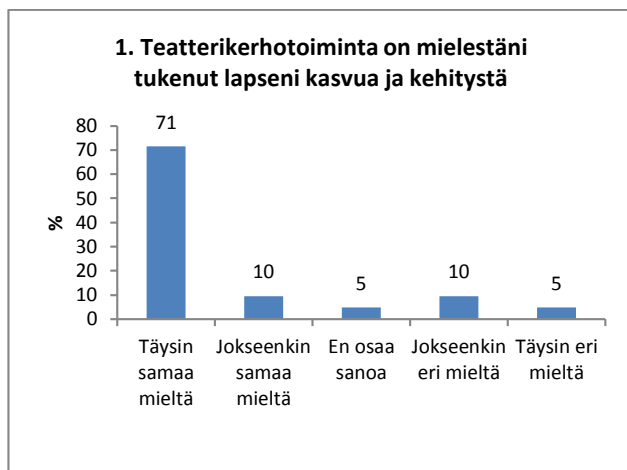
”Mitä lapset alkavat tekemään, onko jotain kasvatuksellista tavoitetta”

Kysymyksessä kymmenen kartoitettiin mielipidettä kuinka hyvin vanhempien mielestä heidän lapsensa viihtyvät teatterikerhossa. Kysymys oli suljettu ja vastausvaihtoehtoina oli erittäin hyvin, melko hyvin, melko huonosti, erittäin huonosti ja en osaa sanoa. Vastaajista (n=21) 100 % oli sitä mieltä, että heidän lapsensa viihtyvät kerhossa erittäin hyvin.

5.3 Vanhempien mielipiteitä teatterikerhotoiminnasta terveyden edistäjänä

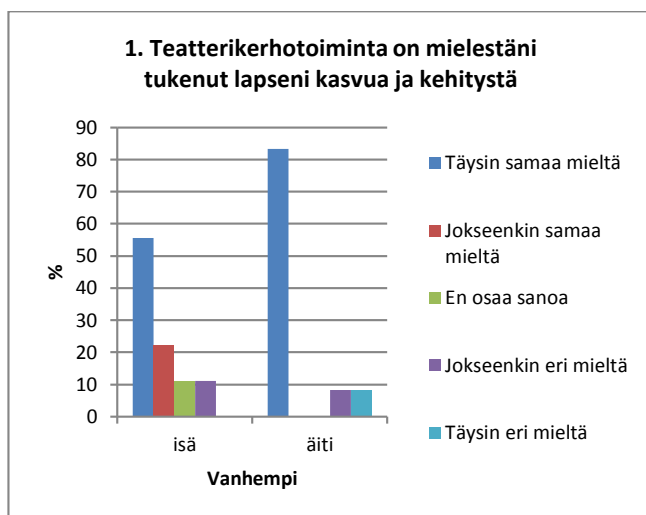
Kyselyn kolmannen osan tavoitteena oli selvittää mitä mieltä lastenkerhon harrastajien vanhemmat ovat kerhotoiminnan terveyttä edistävästä vaikutuksesta. Kyselyn tässä osassa käytettiin Likertin asteikkoa. Vastausvaihtoehdot olivat täysin samaa mieltä, jokseenkin samaa mieltä, en osaa sanoa, jokseenkin eri mieltä ja täysin eri mieltä. Väittämiin vastasi 21 vanhempaa, joista 57 % oli lasten- ja nuorten kerhon harrastajien äitejä (n=12) ja 43 % isä (n=9).

Kyselyn kolmannen osan ensimmäinen väittämä oli, ”teatterikerhotoiminta on mielestäni tukenut lapseni kasvua ja kehitystä”. Vastaajista (n=21) 71 % oli samaa mieltä, 10 % oli jokseenkin samaa mieltä, 10 % oli jokseenkin eri mieltä, 5 % täysin eri mieltä ja 5 % ei osannut sanoa (Kuvio 12).

Kuvio 12. Vanhempien mielipiteitä väittämästä ”teatterikerhotoiminta tukee lapseni kasvua ja kehitystä”(n=21).

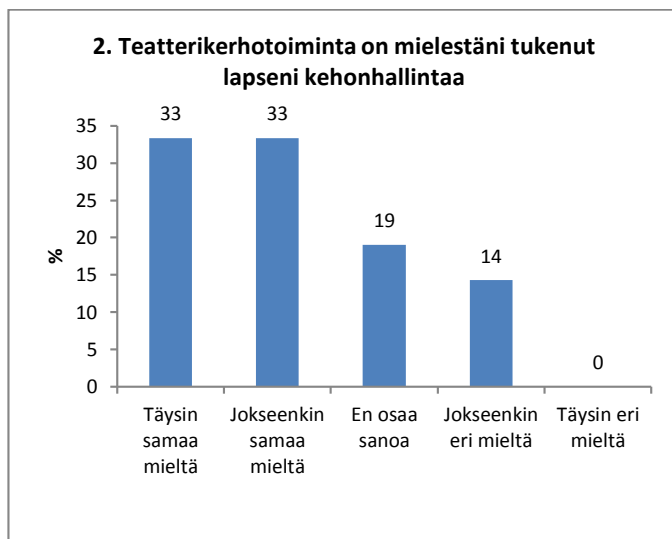
Kyselyyn vastanneista isistä (n=9) 56 % oli täysin samaa mieltä, että teatterikerhotoiminta on tukenut heidän lastensa kasvua ja kehitystä. Isistä 22 % oli jokseenkin samaa mieltä, 11 % oli jokseenkin eri mieltä ja 11 % ei osannut sanoa. Kukaan isistä ei ollut täysin eri mieltä. Äideistä (n=12) 83 % oli täysin samaa mieltä, 8 % jokseenkin eri mieltä ja 8 % täysin eri mieltä. Kukaan äideistä ei vastannut olevansa jokseenkin samaa mieltä tai ei osannut sanoa. (Kuvio 13).

Kuvio 13. Isien ja äitien mielipiteitä väittämästä ”teatterikerhotoiminta tukee lapseni kasvua ja kehitystä” (isät, n=9, äidit, n=12).

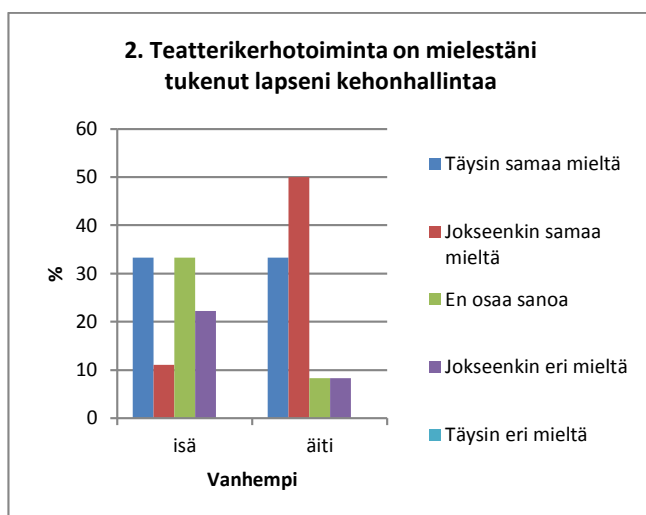
Kyselyn kolmannen osan toinen väittämä oli ”teatterikerhotoiminta on mielestäni edistänyt lapseni keuhonhallintaa”. Kyselyyn vastanneista vanhemmista (n=21) 33 %

vastasi olevansa samaa mieltä, 33 % jokseenkin samaa mieltä, 14 % jokseenkin eri mieltä ja 19 % ei osannut sanoa. Kukaan vastaajista ei vastannut olevansa täysin eri mieltä (Kuvio 14).

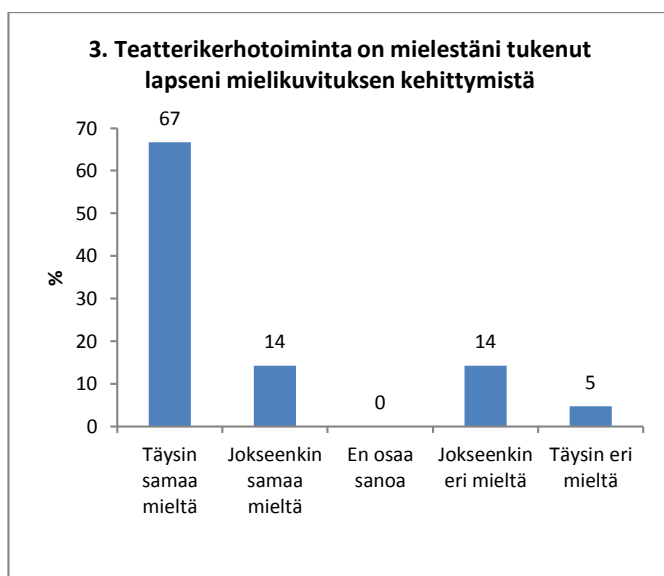
Kuvio 14. Vanhempien mielipiteitä väittämästä ”teatterikerhotoiminta on tukenut lapseni kehonhallintaa” (n=21).

Väittämään ”teatterikerhotoiminta on mielestäni tukenut lapseni kehonhallintaa isistä (n=9) 33 % oli vastannut olevansa täysin samaa mieltä, 11 % oli jokseenkin samaa mieltä, 22 % oli jokseenkin eri mieltä ja 33 % ei osannut sanoa. Kukaan isistä ei vastannut olevansa täysin eri mieltä. Äideistä (n=12) 33 % oli täysin samaa mieltä, 33 % jokseenkin samaa mieltä, 14 % jokseenkin eri mieltä ja 19 % ei osannut sanoa. Kukaan äideistä ei vastannut olevansa täysin eri mieltä. (Kuvio 15).

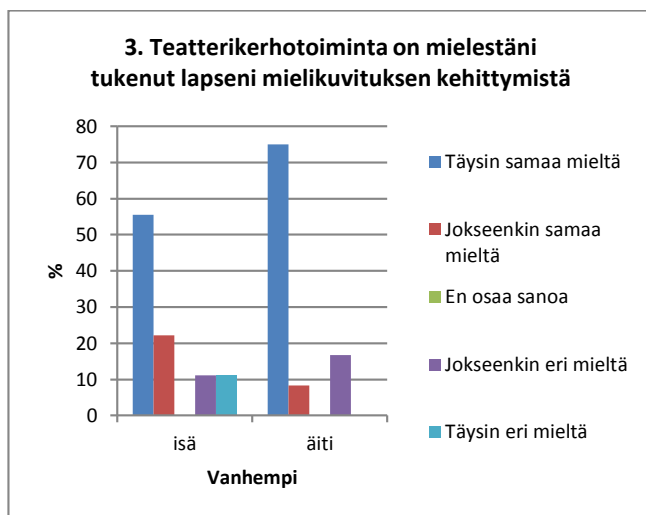
Kuvio 15. Isien ja äitien mielipiteitä väittämästä ”teatterikerhotoiminta on tukenut lapseni kehonhallintaa” (isät, n=9, äidit, n=12).

Kolmantena väittämänä oli, että teatterikerhotoiminta on tukenut lapsen mielikuvituksen kehittymistä. Vastaajista (n=21) 67 % oli vastannut olevansa täysin samaa mieltä asiasta, 14 % jokseenkin samaa mieltä, 14 % jokseenkin eri mieltä ja 5 % täysin eri mieltä. Kukaan vastaajista ei ollut valinnut vastausvaihtoehtoa en osaa sanoa. (Kuvio 16.)

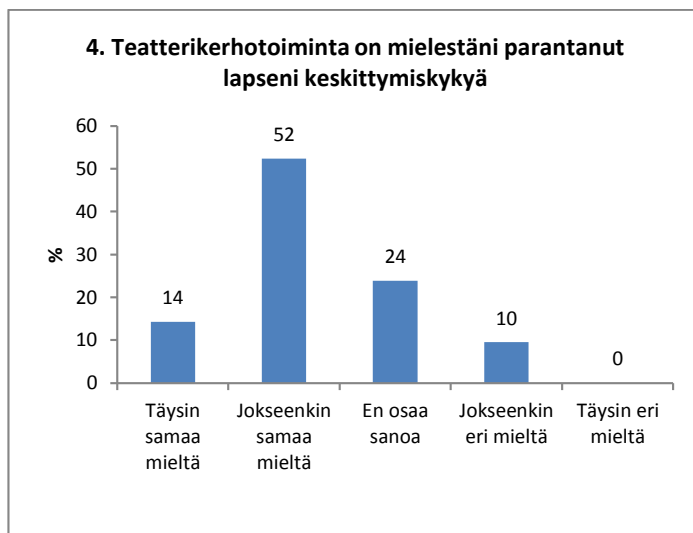
Kuvio 16. Vanhempien mielipiteitä väittämästä ”teatterikerhotoiminta on tukenut lapseni mielikuvituksen kehittymistä” (n=21).

Väittämään ”teatterikerhotoiminta on mielestäni tukenut lapseni mielikuvituksen kehittymistä” isistä (n=9) 56 % oli täysin samaa mieltä, 22 % oli jokseenkin samaa mieltä, 11 % oli jokseenkin eri mieltä ja 11 % oli täysin eri mieltä. Kyselyyn vastanneista äideistä (n=12) 75 % oli täysin samaa mieltä, 8 % oli jokseenkin samaa mieltä ja 17 % oli jokseenkin eri mieltä. Kukaan äideistä ei vastannut olevansa täysin eri mieltä. (Kuvio 17).

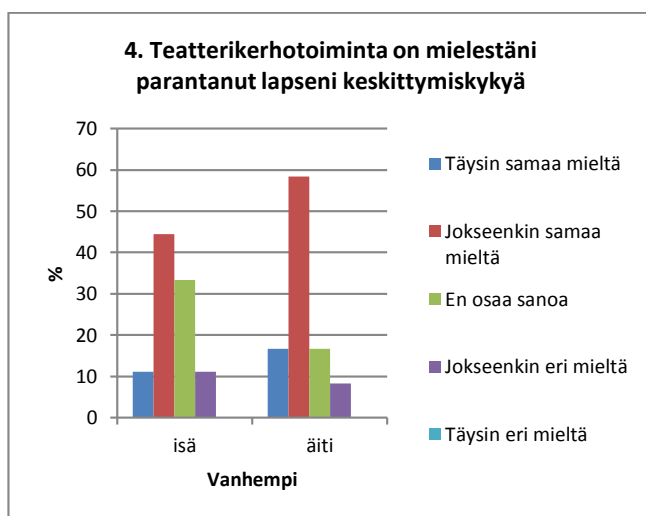
Kuvio 17. Isien ja äitien mielipiteitä väittämästä ”teatterikerhotoiminta on tukenut lapseni mielikuvituksen kehittymistä” (isät, n=9, äidit, n=12).

Kyselyn kolmannen osan neljänteen väittämään ”teatterikerhotoiminta on mielestäni parantanut lapseni keskittymiskykyä”. Vastaajista (n=21) 14 % oli täysin samaa mieltä, 52 % oli jokseenkin samaa mieltä ja 10 % jokseenkin eri mieltä. Kukaan vastaajista ei ollut täysin eri mieltä ja 24 % ei osannut sanoa (Kuvio 18).

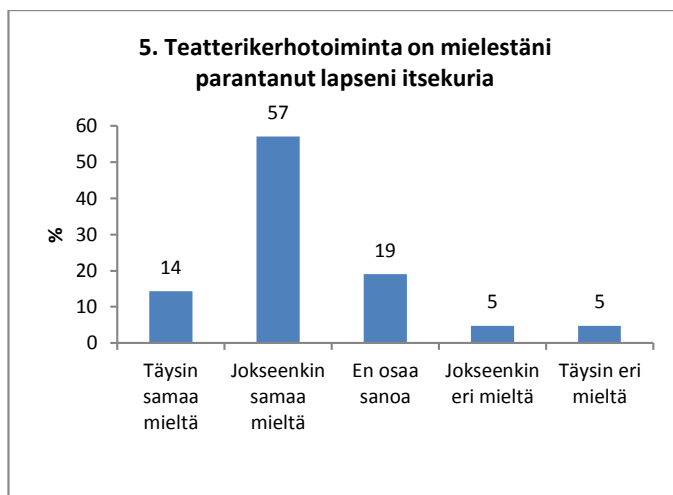
Kuvio 18. Vanhempien mielipiteitä väittämästä ”teatterikerhotoiminta parantaa lapseni keskittymiskykyä” (n=21).

Kyselyn neljänteen väittämään, ”teatterikerhotoiminta on parantanut lapseni keskittymiskykyä” isistä (n=9) 11 % oli vastannut olevansa täysin samaa mieltä, 44 % jokseenkin samaa mieltä, 11 % jokseenkin eri mieltä ja 33 % ei osannut sanoa. Kukaan isistä ei vastannut olevansa täysin eri mieltä. Äideistä (n=12) 17 % vastasi olevansa täysin samaa mieltä, 58 % jokseenkin samaa mieltä, 8 % jokseenkin eri mieltä ja 17 % ei osannut sanoa mielipidettään. Kukaan äideistä ei vastannut olevansa täysin eri mieltä (Kuvio 19).

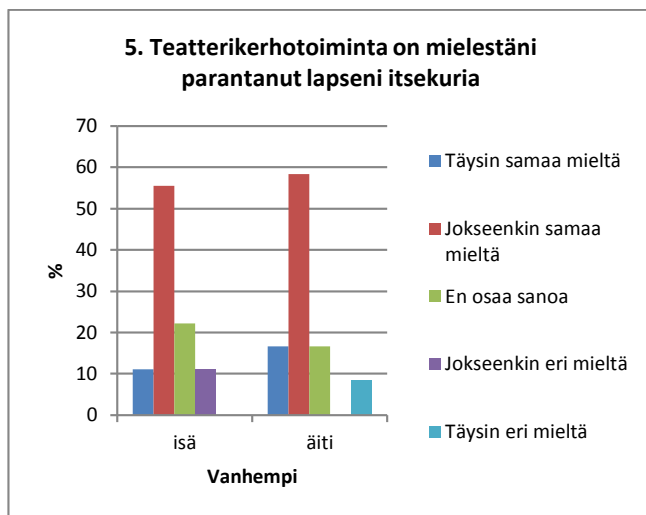
Kuvio 19. Isien ja äitien mielipiteitä väittämästä ”teatterikerhotoiminta parantaa lapseni keskittymiskykyä (isät, n=9, äidit, n=12).

Kyselyn kolmannen osuuden viidenteen väittämään, ”teatterikerhotoiminta on mielestäni parantanut lapseni itsekuria”. Vastaajista (n=21) 14 % oli täysin samaa mieltä, 57 % jokseenkin samaa mieltä, 5 % jokseenkin eri mieltä, 5 % täysin eri mieltä ja 19 % ei osannut sanoa (Kuvio 20).

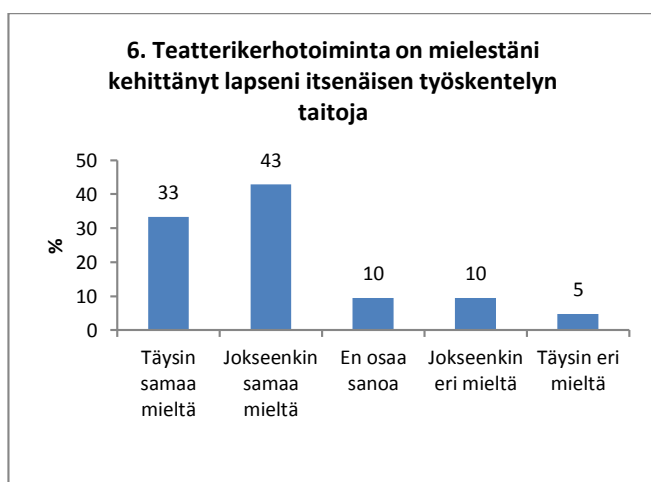
Kuvio 20. Vanhempien mielipiteitä väittämästä ”teatterikerhotoiminta parantaa lapseni itsekuria” (n=21).

Viidenteen väittämään, teatterikerhotoiminta on mielestäni parantanut lapseni itsekuria, isistä (n=9) 11 % oli täysin samaa mieltä, 56 % jokseenkin samaa mieltä, 11 % jokseenkin eri mieltä ja 22 % ei osannut sanoa. Kukaan isistä ei vastannut olevansa täysin eri mieltä. Väittämään vastanneista äideistä (n=12) 17 % vastasi olevansa täysin samaa mieltä, 58 % jokseenkin samaa mieltä, 8 % täysin eri mieltä ja 17 % ei osannut sanoa mielipidettään. Kukaan äideistä ei vastannut olevansa jokseenkin eri mieltä. (Kuvio 21.)

Kuvio 21. Isien ja äitien mielipiteitä väittämästä ”teatterikerhotoiminta on parantanut lapseni itsekuria” (isät, n=9, äidit, n=12).

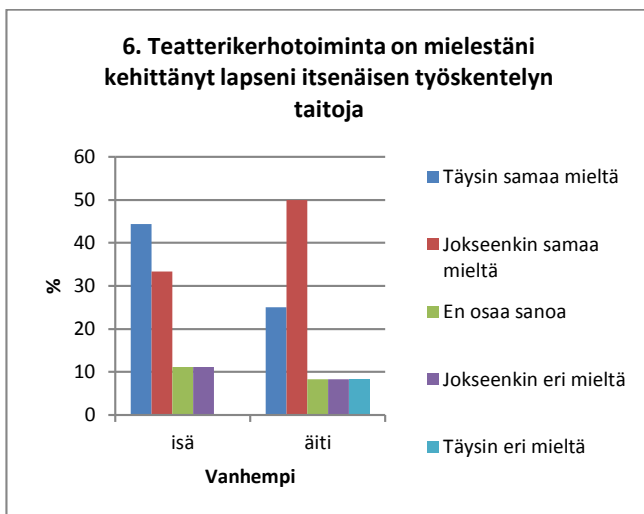
Kyselyn kolmannen osan kuudenteen väittämään, ”teatterikerhotoiminta on mielestäni kehittänyt lapseni itsenäisen työskentelyn taitoja”. Vastaajista (n=21) 33 % oli täysin samaa mieltä, 43 % jokseenkin samaa mieltä, 10 % oli jokseenkin eri mieltä, 5 % täysin eri mieltä ja 10 % ei osannut sanoa (Kuvio 22).

Kuvio 22. Vanhempien mielipiteitä väittämästä ”teatterikerhotoiminta kehittää lapseni itsenäisen työskentelyn taitoja” (n=21).

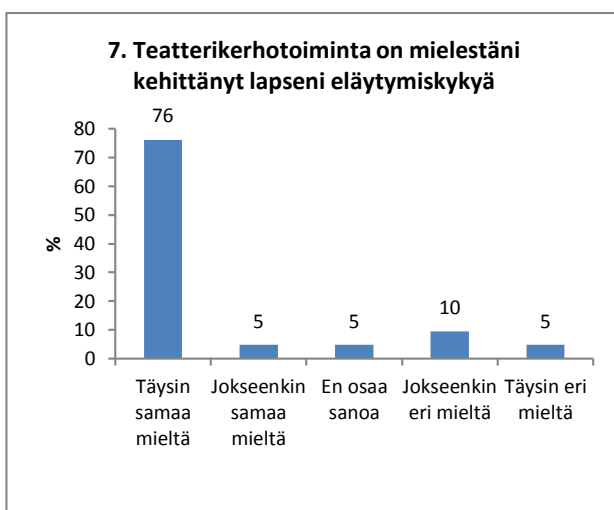
Kyselyn kolmannen osan kuudenteen väittämään, teatterikerhotoiminta on mielestäni kehittänyt lapseni itsenäisen työskentelyn taitoja, isistä (n=9) 44 % vastasi olevansa täysin samaa mieltä, 33 % jokseenkin samaa mieltä, 11 % jokseenkin eri mieltä ja 11 % ei osannut sanoa. Kukaan isistä ei vastannut olevansa täysin eri mieltä. Kyselyyn

vastanneista äideistä (n=12) 25 % vastasi olevansa täysin samaa mieltä, 50 % jokseenkin samaa mieltä, 8 % jokseenkin eri mieltä, 8 % täysin eri mieltä ja 8 % ei osannut sanoa (Kuvio 23).

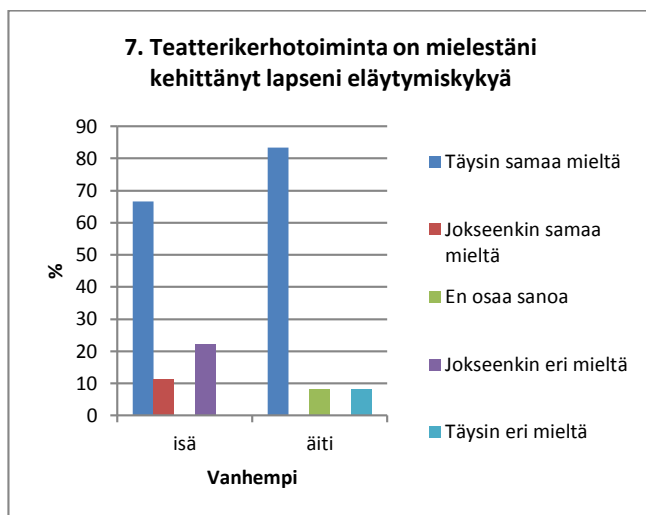
Kuvio 23. Isien ja äitien mielipiteitä väittämästä ”teatterikerhotoiminta kehittää lapseni itsenäisen työskentelyn taitoja” (isät, n=9, äidit, n=12).

Kyselyn kolmannen osuuden seitsemänteen väittämään, ”teatterikerhotoiminta on kehittänyt lapseni eläytymiskykyä”, 76 % vanhemmista (n=21) oli vastannut olevansa täysin samaa mieltä, 5 % jokseenkin samaa mieltä, 10 % jokseenkin eri mieltä, 5 % täysin eri mieltä ja 5 % ei osannut sanoa (Kuvio 24).

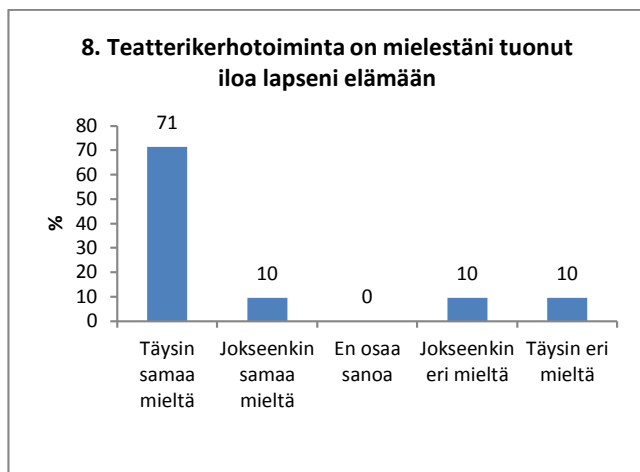
Kuvio 24. Vanhempien mielipiteitä väittämästä ”teatterikerhotoiminta kehittää lapseni eläytymiskykyä” (n=21).

Kyselyn seitsemänteen väittämään vastanneista isistä (n=9) 67 % vastasi olevansa täysin samaa mieltä, 11 % jokseenkin samaa mieltä ja 22 % jokseenkin eri miltä. Kukaan isistä ei vastannut olevansa täysin eri mieltä ei tai ei osannut sanoa. Kyselyyn vastanneista äideistä (n=12) 83 % vastasi olevansa täysin samaa mieltä, 8 % täysin eri mieltä ja 8 % ei osannut sanoa. Kukaan äideistä ei vastannut olevansa jokseenkin samaa mieltä tai jokseenkin eri mieltä. (Kuvio 25).

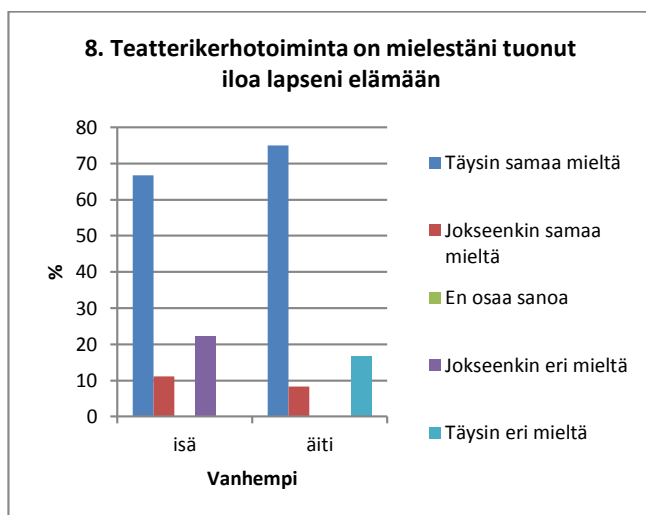
Kuvio 24. Isien ja äitien mielipiteitä väittämästä ”teatterikerhotoiminta kehittää lapseni eläytymiskykyä” (isät, n=9, äidit, n=12).

Kyselyn kolmannen osuuden kahdeksanteen väittämään, ”teatterikerhotoiminta on mielestäni tuonut iloa lapseni elämään”, vanhemmista (n=21) 71 % vastasi olevansa täysin samaa mieltä, 10 % jokseenkin samaa mieltä, 10 % jokseenkin eri mieltä ja 10 % täysin eri mieltä. Kukaan vastaajista ei vastannut ettei osannut sanoa (Kuvio 25).

Kuvio 25. Vanhempien mielipiteitä väittämästä ”teatterikerhotoiminta on tuonut iloa lapseni elämään” (n=21).

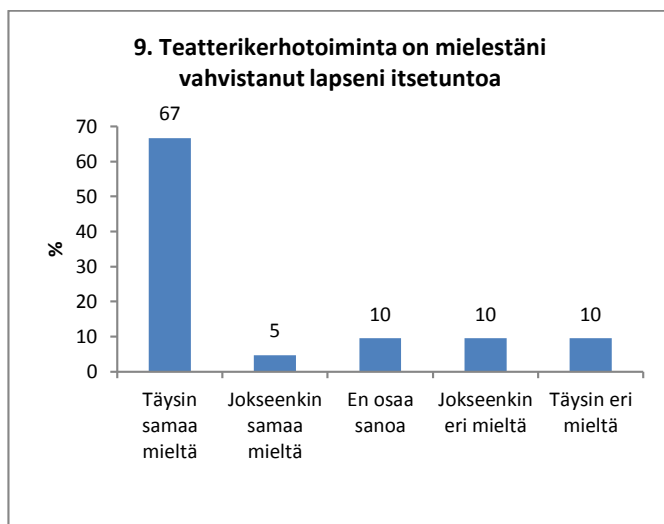
Kolmannen osuuden kahdeksanteen väittämään vastanneista isistä (n=9) 67 % vastasi olevansa täysin samaa mieltä, 11 % jokseenkin samaa mieltä ja 22 % jokseenkin eri mieltä. Kukaan isistä ei vastannut olevansa täysin erimieltä tai ei osannut sanoa. Väittämään vastanneista äideistä (n=12) 75 % vastasi olevansa täysin samaa mieltä, 8 % jokseenkin samaa mieltä ja 17 % täysin eri mieltä. Kukaan vastaajista ei vastannut jokseenkin eri mieltä tai ei osannut sanoa. (Kuvio 26).

Kuvio 26. Isien ja äitien mielipiteitä väittämästä ”teatterikerhotoiminta on tuonut iloa lapseni elämään” (isät, n=9, äidit, n=12).

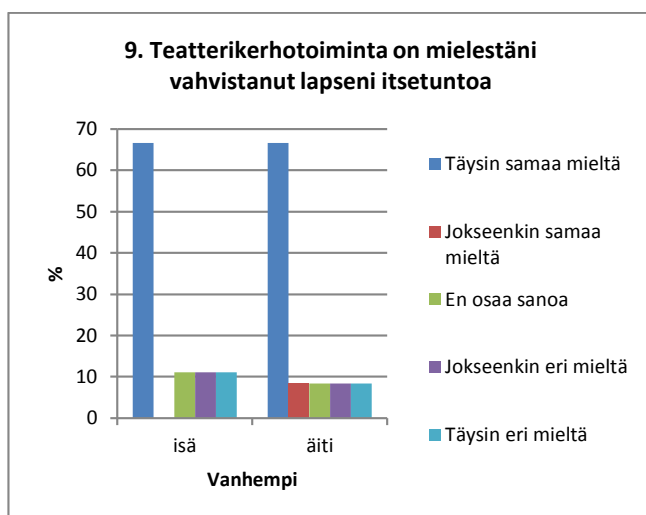
Kyselyn kolmannen osan yhdeksänteen väittämään, ”teatterikerhotoiminta on mielestäni vahvistanut lapseni itsetuntoa”, vastaajista (n=21) 67 % vastasi olevansa

täysin samaa mieltä, 5 % jokseenkin samaa mieltä, 10 % jokseenkin eri mieltä, 10 % täysin eri mieltä ja 10 % ei osannut sanoa (Kuvio 27).

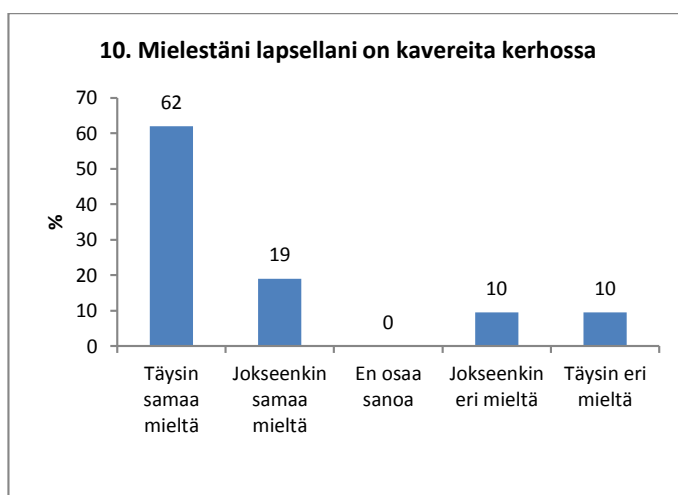
Kuvio 27. Vanhempien mielipiteitä väittämästä ”teatterikerhotoiminta on vahvistanut lapseni itsetuntoa” (n=21).

Kyselyn kolmannen osan yhdeksänteen kysymykseen isistä (n=9) 67 % vastasi olevansa täysin samaa mieltä, 11 % jokseenkin eri mieltä, 11 % täysin eri mieltä ja 11 % ei osannut sanoa. Kukaan isistä ei vastannut jokseenkin samaa mieltä. Väittämään vastanneista äideistä (n=12) 67 % vastasi olevansa täysin samaa mieltä, 8% jokseenkin samaa mieltä, 8% jokseenkin eri mieltä, 8 % täysin eri mieltä ja 8 % ei osannut sanoa (Kuvio 28).

Kuvio 28. Isien ja äitien mielipiteitä väittämästä ”teatterikerhotoiminta on vahvistanut lapseni itsetuntoa” (isät, n=9, äidit, n=12).

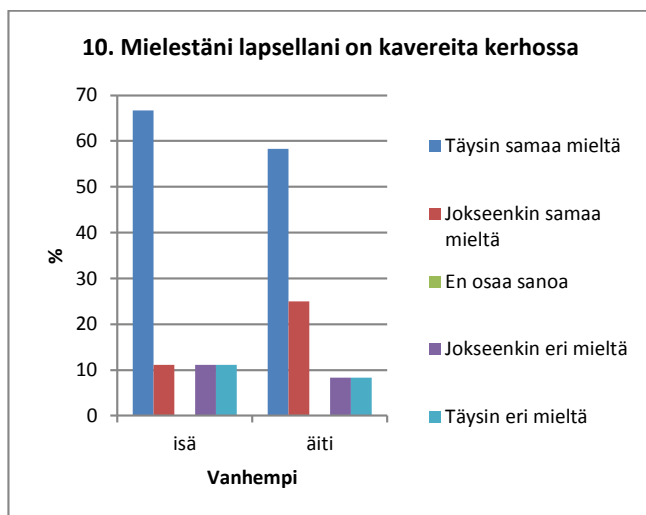
Kyselyn kolmannen osan kymmenenteen kysymykseen, ”mielestäni lapsellani on kavereita kerhossa”, vastaajista (n=21) 62 % vastasi olevansa täysin samaa mieltä, 19 % jokseenkin samaa mieltä, 10 % jokseenkin eri mieltä ja 10 % täysin eri mieltä. Kukaan vastaajista ei valinnut vaihtoehtoa ”en osannut sanoa” (Kuvio 29).

Kuvio 29. Vanhempien mielipiteitä väittämästä ”Lapsellani on kavereita kerhossa” (n=21).

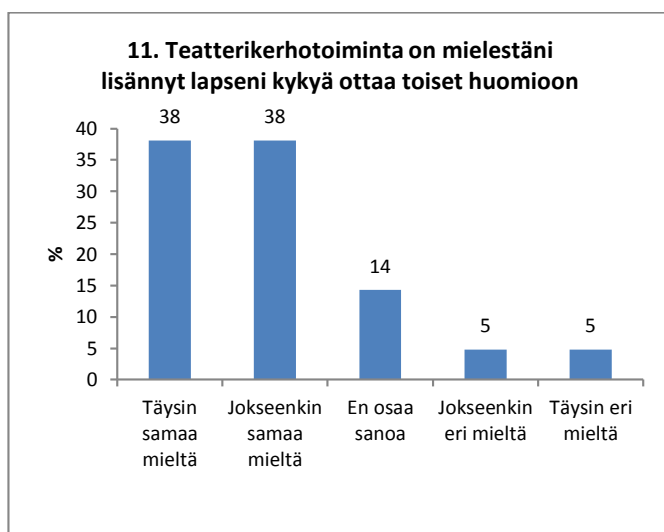
Kolmannen osan kymmenenteen väittämään vastanneista isistä (n=9) 67 % vastasi olevansa täysin samaa mieltä, 11 % jokseenkin samaa mieltä, 11 % jokseenkin eri mieltä ja 11 % täysin eri mieltä. Väittämään vastanneista äideistä (n=12) 58 % vastasi

olevansa täysin samaa mieltä, 25 % jokseenkin samaa mieltä, 8 % jokseenkin eri mieltä ja 8 % täysin eri mieltä. (Kuvio 30).

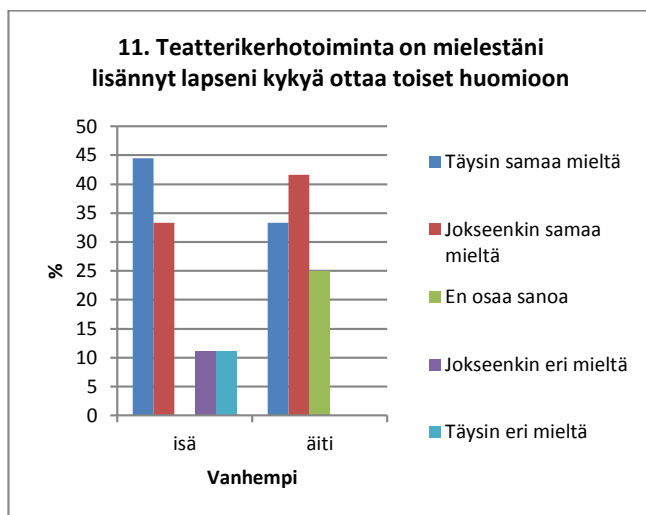
Kuvio 30. Isien ja äitien mielipiteitä väittämästä ”Lapsellani on kavereita kerhossa” (isät, n=9, äidit, n=12).

Kyselyn kolmannen osan yhdenteentoista väittämään, ”teatterikerhotoiminta on mielestäni lisännyt lapseni kykyä ottaa toiset huomioon”, vastaajista (n=21) 38 % vastasi olevansa täysin samaa mieltä, 38 % jokseenkin samaa mieltä, 5% jokseenkin eri mieltä, 5 % täysin eri mieltä ja 14 % ei osannut sanoa (Kuvio 31).

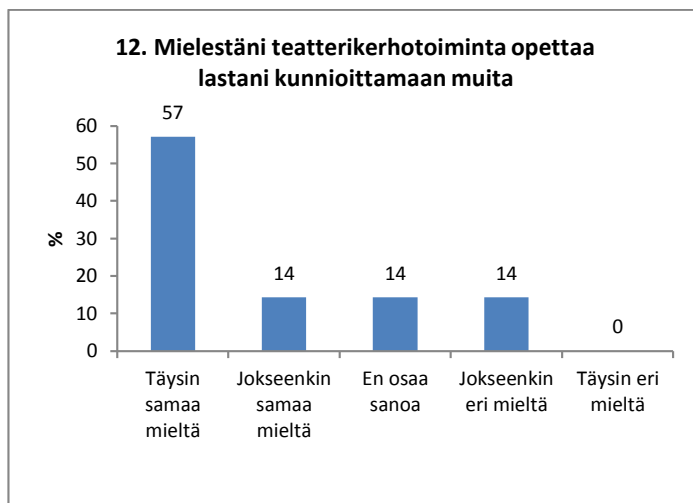
Kuvio 31. Vanhempien mielipiteitä väittämästä ”Teatterikerhotoiminta on lisännyt lapseni kykyä ottaa toiset huomioon” (n=21).

Kyselyn kolmannen osan yhdenteentoista väittämään isistä (n=9) 44 % vastasi olevansa täysin samaa mieltä, 33 % jokseenkin samaa mieltä, 11% jokseenkin eri mieltä ja 11 % täysin eri mieltä. Kukaan isistä ei vastannut en osannut sanoa. Äideistä (n=12) 33 % vastasi olevansa täysin samaa mieltä, 42 % jokseenkin samaa mieltä ja 25 % ei osannut sanoa. Kukaan äideistä ei vastannut olevansa jokseenkin tai täysin eri mieltä (Kuvio 32).

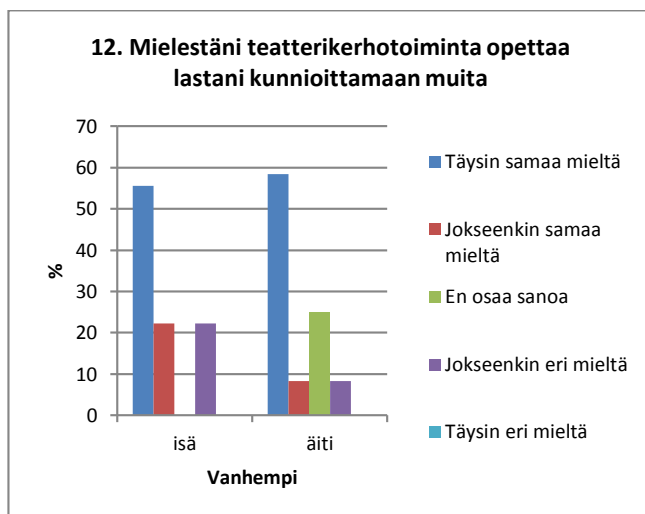
Kuvio 32. Isien ja äitien mielipiteitä väittämästä ”Teatterikerhotoiminta on lisännyt lapseni kykyä ottaa toiset huomioon” (isät, n=9, äidit, n=12)

Kyselyn kolmannen osan kahdenteentoista väittämään, ”mielestäni teatterikerhotoiminta opettaa lastani kunnioittamaan muita”, vastaajista (n=21) 57 % vastasi olevansa täysin samaa mieltä, 14 % jokseenkin samaa mieltä, 14 % jokseenkin eri mieltä, ja 14 % ei osannut sanoa. Kukaan vastaajista ei vastannut olevansa täysin eri mieltä (Kuvio 33).

Kuvio 33. Vanhempien mielipiteitä väittämästä ”Teatterikerhotoiminta opettaa lastani kunnioittamaan muita” (n=21)

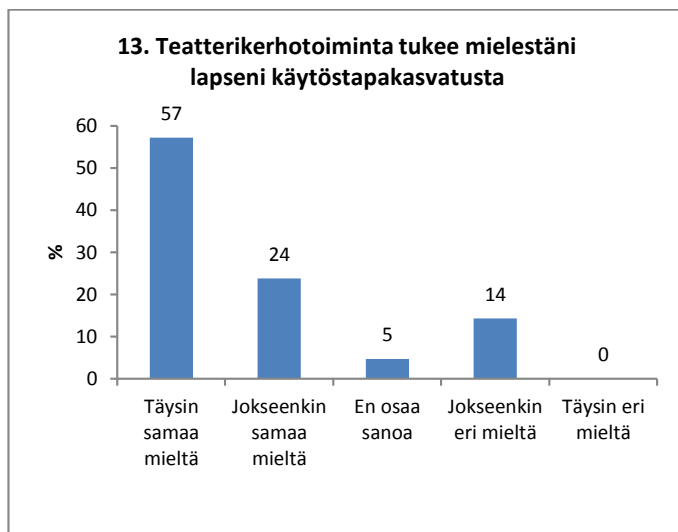
Kyselyn kolmannen osan kahdenteentoista kysymykseen isistä (n=9) 56 % vastasi olevansa täysin samaa mieltä, 22 % jokseenkin samaa mieltä ja 22 % jokseenkin eri mieltä. Kukaan isistä ei vastannut olevansa täysin eri mieltä tai ei osaa sanoa. Äideistä (n=12) 58 % vastasi olevansa täysin samaa mieltä, 8 % jokseenkin samaa mieltä, 8 % jokseenkin eri mieltä ja 25 % ei osannut sanoa. Kukaan äideistä ei vastannut olevansa täysin eri mieltä. (Kuvio 34).

Kuvio 34. Isien ja äitien mielipiteitä väittämästä ”Teatterikerhotoiminta opettaa lastani kunnioittamaan muita” (isät, n=9, äidit, n=12).

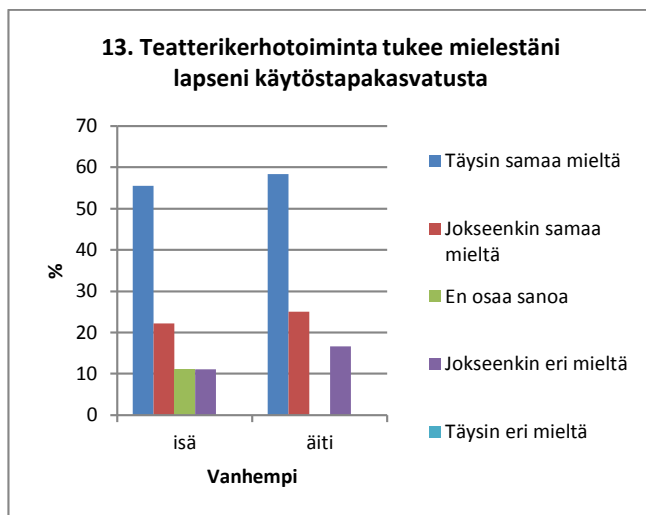
Kyselyn kolmannen osan kolmanteentoista kysymykseen, ”teatterikerhotoiminta tukee mielestäni lapseni käytöstapakasvatusta”, vastaajista (n=21) 57 % vastasi

olevansa täysin samaa mieltä, 24 % jokseenkin samaa mieltä, 14 % jokseenkin eri mieltä ja 5 % ei osannut sanoa. Kukaan ei vastannut olevansa täysin eri mieltä (Kuvio 35).

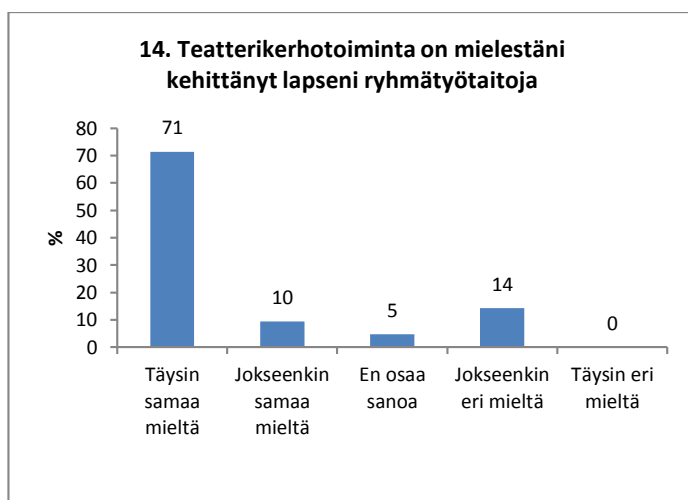
Kuvio 35. Vanhempien mielipiteitä väittämästä ”Teatterikerhotoimintatukee lapseni käytöstapakasvatusta” (n=21).

Kyselyn kolmannen osan kolmanteentoista kysymykseen isistä (n=9) 56 % vastasi olevansa täysin samaa mieltä, 22 % jokseenkin samaa mieltä, 11 % jokseenkin eri mieltä ja 11 % ei osannut sanoa. Kukaan isistä ei vastannut olevansa täysin eri mieltä. Äideistä (n=12) 58 % vastasi olevansa täysin samaa mieltä, 25 % jokseenkin samaa mieltä ja 17 % jokseenkin eri mieltä. Kukaan äideistä ei vastannut olevansa täysin eri mieltä tai ei osaa sanoa. (Kuvio 36).

Kuvio 36. Isien ja äitien mielipiteitä väittämstä ”Teatterikerhotoimintatukee lapseni käytöstapakasvatusta” (Isät, n=9, äidit, n=12).

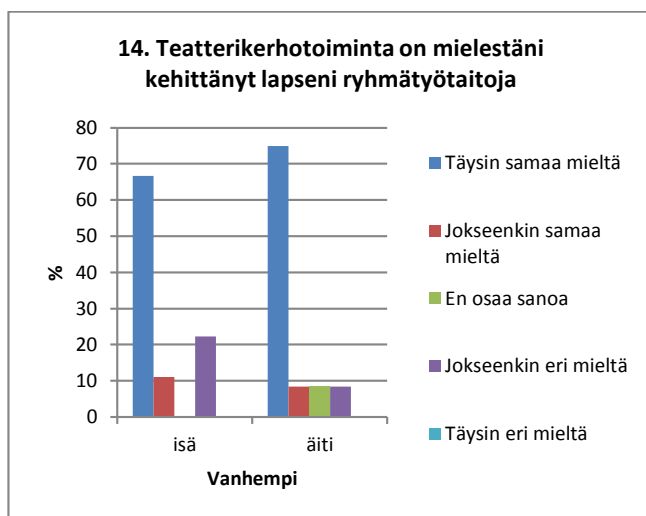
Kyselyn kolmannen osuuden neljänteentoista kysymykseen, ”teatterikerhotoiminta on mielestäni kehittänyt lapseni ryhmäytötaitoja”, vastaajista (n=21) 71 % vastasi olevansa täysin samaa mieltä, 10 % jokseenkin samaa mieltä, 14 % jokseenkin eri mieltä ja 5 % ei osannut sanoa. Kukaan vastaajista ei vastannut olevansa täysin eri mieltä (Kuvio 37).

Kuvio 37. Vanhempien mielipiteitä väittämstä ”Teatterikerhotoiminta kehittänyt lapseni ryhmäytötaitoja” (n=21).

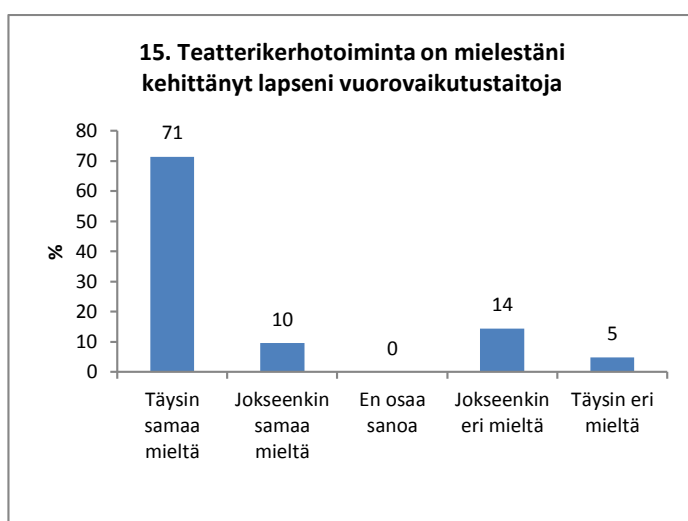
Kyselyn kolmannen osuuden neljänteentoista kysymykseen isistä (n=9) 67 % vastasi olevansa täysin samaa mieltä, 11 % jokseenkin samaa mieltä ja 22 % jokseenkin eri mieltä. Kukaan isistä ei vastannut täysin eri mieltä ja en osaa sanoa. Äideistä (n=12)

75 % vastasi olevansa täysin samaa mieltä, 8 % jokseenkin samaa mieltä, 8 % jokseenkin eri mieltä ja 8 % ei osannut sanoa. Kukaan äideistä ei vastannut olevansa täysin eri mieltä (Kuvio 38).

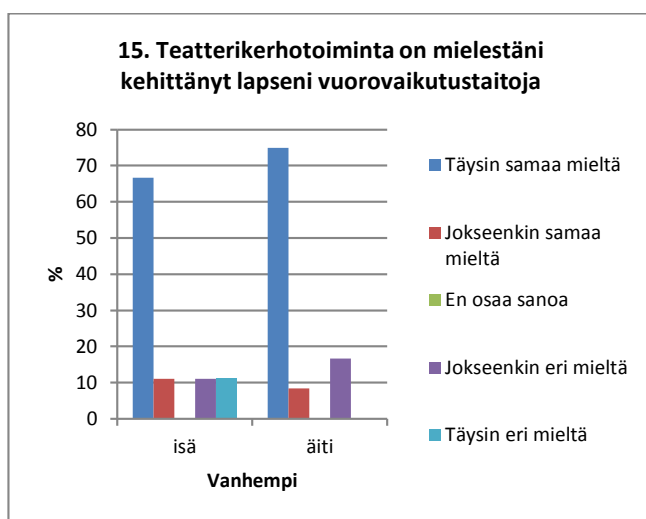
Kuvio 38. Isien ja äitien mielipiteitä väittämästä ”Teatterikerhotoiminta kehittänyt lapseni ryhmätyötaitoja” (isät, n=9, äidit, n=12).

Kyselyn kolmannen osan viidenteentoista kysymykseen, ”teatterikerhotoiminta on mielestäni kehittänyt lapseni vuorovaikutustaitoja”, vastaajista (n=21) 71 % vastasi olevansa täysin samaa mieltä, 10 % jokseenkin samaa mieltä, 14 % jokseenkin eri mieltä ja 5 % täysin eri mieltä. Kukaan ei vastannut ettei osannut sanoa (Kuvio 39).

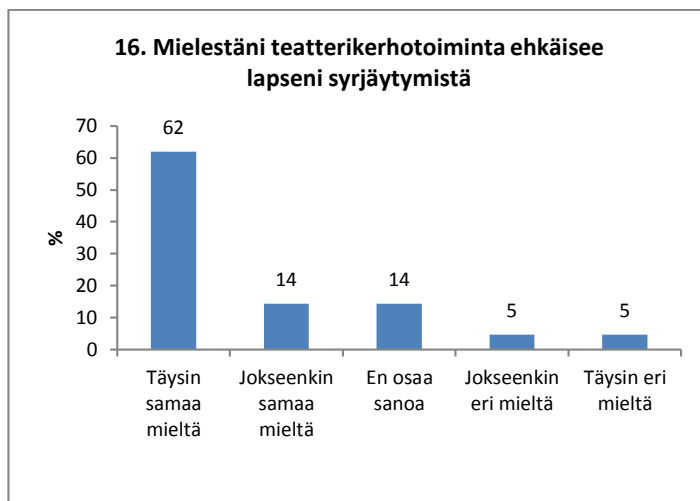
Kuvio 39. Vanhempien mielipiteitä väittämästä ”Teatterikerhotoiminta kehittänyt vuorovaikutustaitoja” (n=21).

Kyselyn kolmannen osan viidenteentoista kysymykseen isistä (n=9) 67 % vastasi olevansa täysin samaa mieltä, 11 % jokseenkin samaa mieltä, 11 % jokseenkin eri mieltä ja 11 % täysin eri mieltä. Kukaan isistä ei vastannut en osaa sanoa. Äideistä (n=12) 75% vastasi olevansa täysin samaa mieltä, 8% jokseenkin samaa mieltä ja 17 % jokseenkin eri mieltä. Kukaan äideistä ei vastannut olevansa täysin eri mieltä tai en osaa sanoa (Kuvio 40).

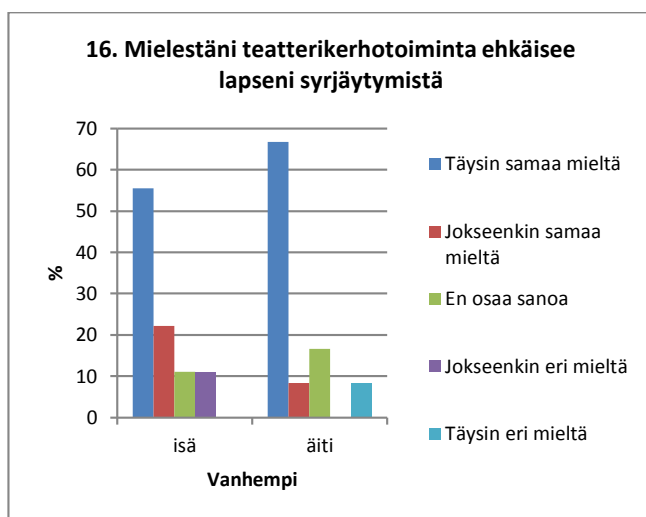
Kuvio 40. Isien ja äitien mielipiteitä väittämästä ”Teatterikerhotoiminta kehittänyt vuorovaikutustaitoja” (isät, n=9, äidit, n=12).

Kyselyn kolmannen osan kuudenteentoista kysymykseen, ”mielestäni teatterikerhotoiminta ehkäisee lapseni syrjäytymistä”, vastaajista (n=21) 62 % vastasi olevansa täysin samaa mieltä, 14 % jokseenkin samaa mieltä, 5 % jokseenkin eri mieltä, 5 % täysin eri mieltä ja 14 % ei osannut sanoa (Kuvio 41).

Kuvio 41. Vanhempien mielipiteitä väittämästä ”Teatterikerhotoiminta ehkäisee lapseni syrjäytymistä” (n=21).

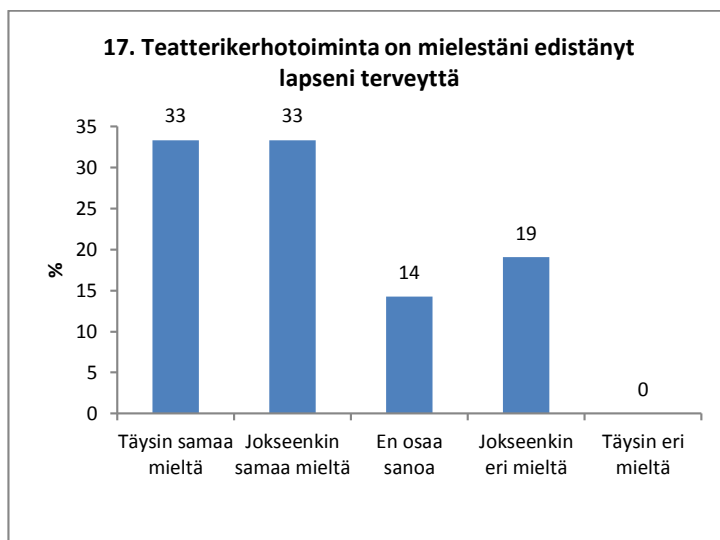
Kyselyn kolmannen osan kuudenteentoista kysymykseen isistä (n=9) 56 % vastasi olevansa täysin samaa mieltä, 22 % jokseenkin samaa mieltä, 11 % jokseenkin eri mieltä ja 11 % ei osannut sanoa. Isistä kukaan ei vastannut olevansa täysin eri mieltä. Äideistä (n=12) 67 % vastasi olevansa täysin samaa mieltä, 8 % jokseenkin samaa mieltä, 8 % täysin eri mieltä ja 17 % ei osannut sanoa. Äideistä kukaan ei vastannut olevansa jokseenkin eri mieltä (Kuvio 42).

Kuvio 42. Isien ja äitien mielipiteitä väittämästä ”Teatterikerhotoiminta ehkäisee lapseni syrjäytymistä” (Isät, n=9, äidit, n=12).

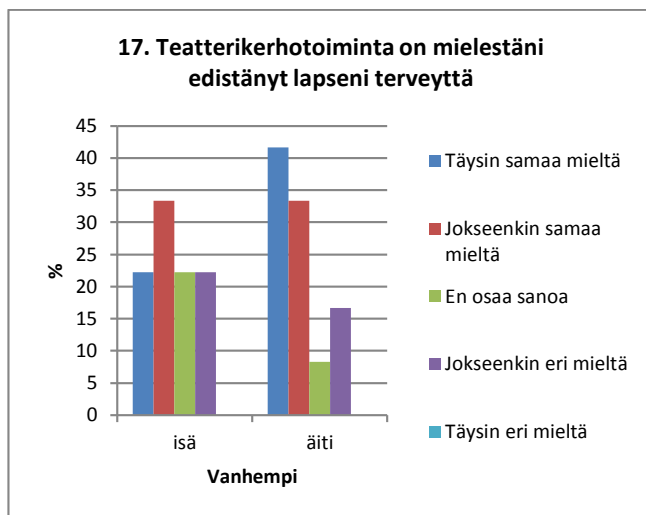
Kyselyn kolmannen osan seitsemänteentoista kysymykseen, ”teatterikerhotoiminta on mielestäni edistänyt lapseni terveyttä”, vastaajista (n=21) 33 % vastasi olevansa täysin

samaa mieltä, 33 % jokseenkin samaa mieltä, 19 % jokseenkin eri mieltä ja 14 % ei osannut sanoa. Kukaan ei vastannut olevansa täysin eri mieltä. (Kuvio 43).

Kuvio 43. Vanhempien mielipiteitä väittämästä ”Teatterikerhotoiminta edistää lapseni terveyttä” (n=21).

Kyselyn kolmannen osuuden seitsemänteentoista kysymykseen vastanneista isistä (n=9) 22 % oli täysin samaa mieltä, 33 % jokseenkin samaa mieltä, 22 % jokseenkin eri mieltä ja 22 % ei osannut sanoa. Kukaan isistä ei vastannut olevansa täysin eri mieltä. Äideistä (n=12) 42 % vastasi olevansa täysin samaa mieltä, 33 % jokseenkin samaa mieltä, 17 % jokseenkin eri mieltä ja 8 % ei osannut sanoa. Kukaan äideistä ei vastannut olevansa täysin eri mieltä (Kuvio 44).

Kuvio 44. Isien ja äitien mielipiteitä väittämästä ”Teatterikerhotoiminta edistää lapseni terveyttä” (isät, n=9, äidit, n=12).

Kyselyn neljän osuus, jossa selvitettiin vanhempien mielipidettä miten kerhotoiminta on heidän mielestään edistänyt heidän lapsensa kasvua ja kehitystä, sisälsi myös avoimen kysymysosuuuden. Avoimessa kysymyksessä vanhemmat saivat lisätä jonkun muun asia, miten teatterikerhotoiminta on edistänyt lapsenne terveyttä, jota ei edellä olevissa väittämissä mainittu. Kysymykseen oli vastannut neljä (n=4) vanhempaa. Kysymykseen vastanneiden vanhempien mukaan lasten ja nuorten teatterikerhoharrastus oli parantanut lapsen sisälukutaitoa ja kommunikaatiotaitoja. Toiminta oli myös parantanut lapsen käsitystä itsestään ja myös itsetunnossa oli vanhempien mukaan tapahtunut parannusta.

”Parantanut sisälukutaitoa”

”Lapseni kommunikointitaidot ja itse-ilmaisu on parantunut. Itsensä hyväksyminen ja itsetunto kasvanut huomasti”

”Toiminta on vahvistanut lapseni minäkäsitystä, nostaen hienosti lapsen vahvuuksia esiin”

5.4 Vanhempien mielipiteitä teatterikerhotoiminnan kehittämisestä

Kyselyn neljännessä osassa selvitettiin vanhempien mielipiteitä ja ideoita kerhotoiminnan kehittämiseksi. Kyselyn neljännen osan kaksi ensimmäistä kysymystä olivat avoimia, kolmas kysymys suljettu ja neljäs kysymyksen oli suljettu, mutta sisälsi myös avoimen täydennysosauuden. Kolmannen kysymyksen vastausaihtoehtoina olivat erittäin hyvin, melko hyvin, en osaa sanoa, melko huonosti ja erittäin huonosti. Väittämiin vastasi 21 vanhempaa, joista 57 % oli lasten- ja nuorten kerhon harrastajien äitejä (n=12) ja 43 % isiä (n=9).

Kyselyn neljännen osuuden ensimmäiseen avoimeen kysymykseen, miten mielestänne yhteistyötä voitaisiin kehittää, vastasi 7 (n=7) vanhempaa. Kysymykseen vastanneista vanhemmista viisi (n=5) oli sitä mieltä, että nykyinen yhteistyö toimii heidän mielestään hyvin. Kehittämistoiveita tuli infoviestien lähettämisestä myös vanhemmille ja lisäksi toivottiin vanhempainiltoja.

”Yhteistyö hyvää, ei kehitettävää. Olen todella tyytyväinen.”

”Nyt tiedot tulevat tekstiviestinä lapselle. Voisiko tieto tulla myös vanhemmille...”

”Syksyllä voisi olla ”vanhempainilta”

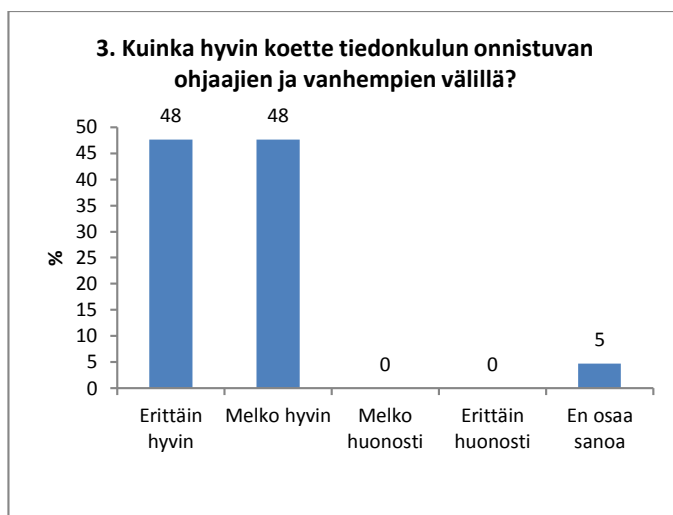
Kyselyn neljännen osan toiseen kysymykseen, miten kerhotoimintaa mielestäsi voitaisiin kehittää, vastasi seitsemän vanhempaa (n=7). Kysymykseen vastanneista vanhemmista kolme kommentoi, ettei osannut sanoa. Kehittämistoiveiveina ehdotettiin juhlia joihin myös vanhemmat saisivat osallistua, vanhempien mahdollisuus tulla seuraamaan harjoituksia sekä tyytyväisyys ohjaajien ammattitaitoon.

”Pitkin vuotta voisi järjestää perheille ja kerholaisille pienimuotoisia kekkereitä... Kutsua kotiväki katselemaan...”

”...Olette ammattilaisia”

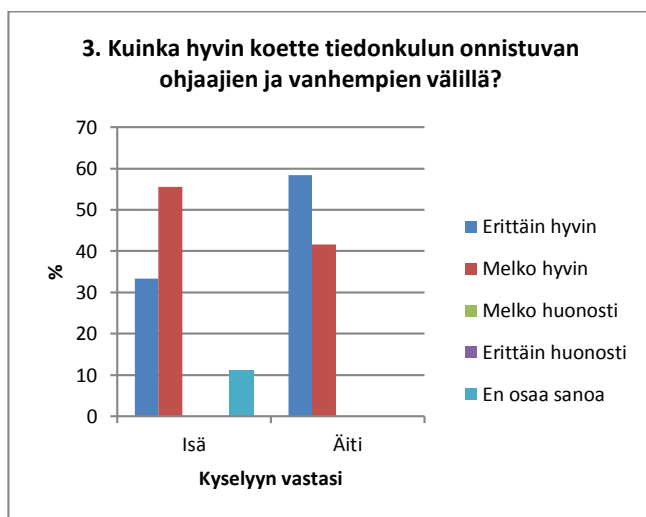
”Voisiko harjoituksia tulla vanhemmat joskus seuraamaan?”

Kyselyn neljännen osuuden kolmannessa kysymyksessä kartoitettiin vanhempien mielipidettä tiedonkulun onnistumisesta vanhempien ja ohjaajien välillä. Vastaajista (n=21) 48 % vastasi tiedonkulun onnistuvan mielestään erittäin hyvin, 48 % melko hyvin ja 5 % vastasi, ettei osaa sanoa. Loput vaihtoehdot jäivät avoimiksi (0%) (Kuvio 45).

Kuvio 45. Vanhempien mielipiteitä tiedonkulun onnistumiselle ohjaajien ja vanhempien välillä (n=21).

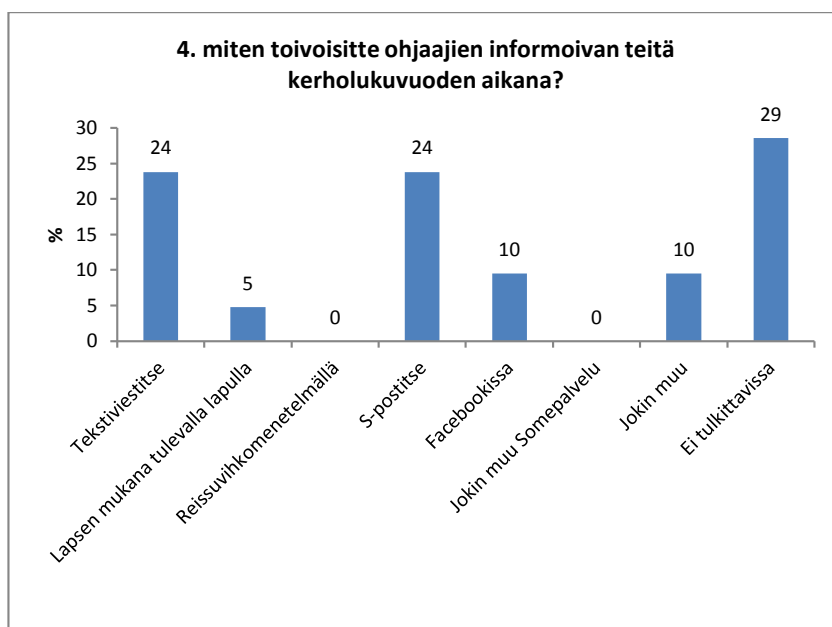
Kyselyn neljännen osuuden kolmanteen kysymykseen vastanneista isistä (n=9) 33 % vastasi viestinnän onnistuvan mielestään erittäin hyvin ja 56 % melko hyvin ja 11 % ei osannut sanoa. Äideistä (n=12) 58 % vastasi viestinnän onnistuvan mielestään erittäin hyvin ja 42 % melko hyvin. (Kuvio 46).

Kuvio 46. Isien ja äitien mielipiteitä tiedonkulun onnistumiselle ohjaajien ja vanhempien välillä (isät, n=9, äidit, n=12).

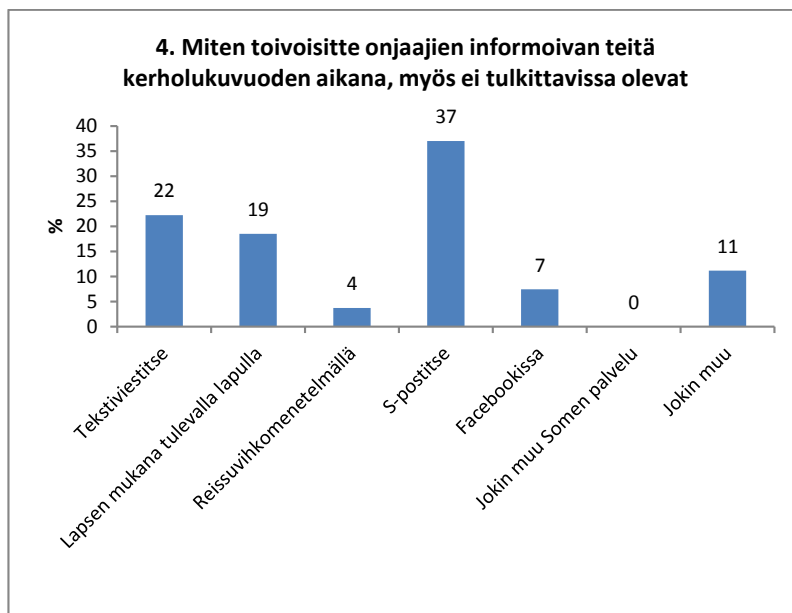
Kyselyn neljännen osan neljännessä kysymyksessä selvitettiin viestintämuotoa, josta vanhemmat toivoisivat ohjaajien käyttävän. Vaihtoehtoina olivat tekstiviestitse, lapsen mukana tulevalla lapulla, reissuvihko, S-postitse, facebook, jokin muu sosiaalisen median palvelu ja joku muu mikä. Vanhempien tuli valita yksi vaihtoehto.

Vanhemmista (n=21) 24 % toivoi saavansa informaation tekstiviestitse, 5 % lapsen mukana tulevalla lapulla, 24 % sähköpostitse ja 10 % facebookissa. Vastaajista 10 % toivoi jotain muuta vaihtoehtoa. He toivoivat WhatsAppin käyttöä, mikäli sovellus löytyy kaikilta. Vastauksista 29 % (n=6) ei ollut tulkittavissa. Syynä oli useampi vastausvaihtoehto. Useissa vastausvaihtoehdoissa oli toivottu lapsen mukana tulevaa lomaketta, sähköpostia, tekstiviestiä sekä reissuvihkomenetelmää. (Kuvio 47).

Kuvio 47. Vanhempien toiveita informaatio muodosta (n=21).

Mikäli tuloksissa otetaan huomioon myös tulkitsemattomien lomakkeiden molemmat vastaukset (n=27) vastaajista 22 % vastasi haluavansa informaation tekstiviestillä, 19 % lapsen mukana tulevalla lapulla, 4 % reissuvihkomenetelmällä, 37 % sähköpostitse, 7 % facebookissa ja 11 % toivoisi jotain muuta menetelmää. (Kuvio 48).

Kuvio 48. Vanhempien toiveita informaatio muodosta, myös tulkitsemattomat tilastoitu (n=27).

6 JOHTOPÄÄTÖKSET JA POHDINTA

6.1 Eettisyys ja luotettavuus

Etiikalla tarkoitetaan ihmisen kykyä pohtia omien ja yhteisön arvojen kautta sitä, mikä on oikein tai väärin kyseisessä tilanteessa ja miksi näin on. Tällöin puhutaan eettisestä ajattelusta. Tutkimusetiikalla tarkoitetaan tutkijan ammattietiikkaa, johon sisältyvät muun muassa eettiset periaatteet, normit ja arvot joita tutkijan tulisi noudattaa. (Kuula 2006, 21-23.) Tutkimuksen eettisyys on kaiken toiminnan ydin. Tutkimusetiikka jaetaan tieteen sisäiseen ja ulkopuoliseen etiikkaan. Tieteen sisäisellä etiikalla tarkoitetaan tutkimuksen luotettavuutta ja totuudellisuutta. Ulkopuolisella etiikalla tarkoitetaan sitä, miten alan ulkopuoliset seikat vaikuttavat tutkimusaiheen valintaan ja miten asiaa tutkitaan. (Kankkunen & Vehviläinen-Julkunen 2013, 212.)

Opetus ja kulttuuriministeriön asettama tutkimuseettinen neuvottelukunta (TENK) on uudistanut ja määrittänyt tutkimuseettiset ohjeet yhteistyössä suomalaisen tiedeyhteisön kanssa. Ohjeistuksen tavoitteena on edistää hyvää tieteellistä käytäntöä

sekä varmistaa loukkausepäilyjen asianmukainen käsittely. Tutkimuseettisen ohjeistuksen näkökulmasta keskeisiä lähtökohtia on, että tutkimus noudattaa tiedeyhteisön tunnustamia toimintatapoja, huolellisuutta ja rehellisyyttä, tutkimuksessa sovelletaan asianmukaisia ja eettisiä tiedonhankintamenetelmiä. Tutkijan tulee myös ottaa muiden tutkijoiden työt ja saavutukset asianmukaisesti huomioon. Tutkimus tulisi suunnitella, toteuttaa ja raportoida tiedolle asetettujen vaatimusten tavalla ja lupa-asioiden tulisi olla kunnossa. Tutkijan tulee huolehtia, että tekijänoikeusasiat ja rahoituksesta huolehtiminen ovat kunnossa. Tutkijan tulee myös huolehtia arviointi- ja päätöksentekotilanteista sekä noudattaa hyvää henkilöstö ja taloushallintoa toimimassaan organisaatiossa. Jokainen tutkija ja tutkimusryhmä vastaa ensisijaisesti itse hyvän tieteellisen käytännön noudattamisesta. (Tutkimuseettinen neuvottelukunta 2012, 4-7.)

Opinnäytetyön toteuttamiseksi haettiin tutkimuslupa (LIITE 1). Yhteistyösopimus (LIITE 2) allekirjoitettiin Vihreä Teatteri ry:n kanssa 13.4.2015.

Tutkimuskysymykset voidaan jakaa suoriin ja epäsuoriin tutkimuskysymyksiin. Suorissa tutkimuskysymyksissä aineisto kootaan asianosaiselta itseltään, mutta epäsuorissa aineisto kootaan toiselta kohteelta ja saatu tieto käsittelee tutkimuskohdetta. Esimerkiksi vanhemmilta saatu tieto, joka koskee lasta. Suoriin ja epäsuoriin tutkimuseettisiin kysymyksiin liittyy hieman erilaisia piirteitä. Suorassa kohtaamisessa korostuvat tekijät, jotka kohdistuvat lapsen ja nuoren kohtaamiseen sekä työskentelyyn liittyvät eettiset suositukset. Epäsuorassa kohtaamisessa korostuvat keskeisenä asioina tiedon keruu sekä se, miten sitä analysoidaan, käytetään ja tulkitaan ja kenen näkökulmasta. Huomioon tulee ottaa myös se, miten lasta ja nuorta koskevaa tietoa suhteutetaan ja miten se julkaistaan. Myös tutkimuslupien ja -suostumusten kanssa tulee olla hyvin tarkka molemmissa lähestymistavoissa. (Lagström, Pösö, Rautanen & Vehkalahti 2010, 163.)

Opinnäytetyötä tehdessä on tiedostettu tutkimuksen epäsuora kohdistuminen tutkittaviin lapsiin ja nuoriin, koska kysely on kohdistettu heidän vanhempiansa ja tutkittava tieto kerätty heiltä. Tässä tapauksessa työskentelyssä on otettava huomioon epäsuoran kohtaamisen etiikka. Tutkimustuloksia on käsitelty epäsuoran kohdistamisen mukaisesti ja etiikka on otettu huomioon myös tuloksia raportoitaessa.

Mittauksen luotettavuus ja laatu ovat myös osa tutkimusetiikkaa. Näihin tekijöihin vaikuttavat sisällölliset, tilastolliset, kulttuurilliset, kielelliset ja tekniset tekijät. Tästä johtuen mittaamisen laadun varmistaminen vaatii monen eri asiantuntijan yhteistyötä. Konsultointi on parasta suorittaa jo varhaisessa vaiheessa, koska huonosti asetettuja kyselyn kysymyksiä sekä mittauksen tuloksia on haastavaa muokata jälkikäteen. Mittauksen luotettavuutta arvioitaessa puhutaan validiteetista, eli pätevyydestä ja reliabiliteetista eli luotettavuudesta. Validiteetti kertoo sen, mitattiinko sitä mitä piti ja reliabiliteetti sen miten tarkasti mitataan. (Vehkalahti 2008, 40-41.)

Kyselylomakkeet testattiin valituilla kohderyhmillä ennen niiden lähettämistä tutkittavalle kohortille. Esitestaukseen osallistuivat kolmen (3) talouden vanhemmat, joista ensimmäiset elivät ydinperheessä, toiset uusioperheessä ja kolmas testaaja oli yksinhuoltaja. Esitestauksessa saatujen muokausehdotusten pohjalta kyselylomake pyrittiin saamaan mahdollisimman monipuolisesti soveltuvaksi eri perhemalleille. Kyselylomakkeen koetestauksessa saatujen palautteiden pohjalta kysymysten sanamuotoja muotoiltiin selkeämmiksi ja helpopolukuisemmiksi.

Kyselylomakkeet lähetettiin suljetussa kirjekuoressa teatterikerhoa harrastavan lapsen osoitteeseen. Kirjekuori sisälsi kaksi (2) kyselylomaketta saatekirjeineen ja kaksi (2) palautuskuorta, jossa oli valmiina postimerkki ja palautusosoite. Kyselyn oli tarkoitettu lapsen biologisille ja juridisille vanhemmille, jonka vuoksi kyselyissä käytettiin vaihtoehtoja ”äiti” ja ”isä”. Kyselyt oli laadittu niin, että vastaajan sekä lapsen anonyymiyys olisi turvattu. Kyselyt palautettiin suljetussa kirjekuoressa suoraan opinnäytetyön tekijälle analysoitavaksi. Analysointivaiheessa kukaan muu kuin opinnäytetyön tekijä ei käsitellyt kyselylomakkeita. Kyselylomakkeita säilytettiin opinnäytetyön valmistumiseen asti, jonka jälkeen ne hävitettiin polttamalla.

Opinnäytetyön lähteinä pyrittiin käyttämään ensisijaisesti alle 10 vuotta vanhoja lähteitä, mutta joissain tapauksissa hyväksyttiin 15 vuotta vanhat lähteet, mikäli niissä olevat tiedot eivät olleet muuttuneet. Käytetyt lähdemateriaalit arvioitiin kriittisesti ennen niiden käyttöä opinnäytetyössä.

6.2 Tulosten tarkastelu ja pohdinta

Opinnäytetyön tarkoituksena oli selvittää Vihreän Teatterin lasten ja nuorten ryhmän Vihreiden Kittisten vanhempien mielipiteitä teatterikerhotoiminnasta lapsen ja nuoren terveyden edistäjänä. Tavoitteena oli saada tietoa Vihreän Teatterin lasten ja nuorten teatterikerhotoiminnan kehittämiseen.

Opinnäytetyön kyselyyn vastasi 21 vanhempaa, joista hiukan yli puolet oli äitejä ja loput isiä. Kyselyyn vastanneiden vanhempien lapsista lähes puolet oli aloittanut teatterikerhotoiminnan syksyllä 2014, lähes neljäsosa syksyllä 2013 ja 2012. Loput olivat aloittaneet keväällä 2011 ja 2013 sekä syksyllä 2010. Vihreän Teatterin harrastajien ikäjakuma on ollut tutkimuksen tekoaikana 8-12 –vuotta. Tutkimuksessa ei haluttu selvittää vastaajien lasten tarkkoja ikä, koska tieto olisi vaarantanut vastaajien ja heidän lastensa intymiteettisuoja.

Opinnäytetyön ensimmäisenä tutkimuskysymyksenä oli ”millaisia mielipiteitä vanhemmilla on Vihreän Teatterin Vihreiden Kittisten teatterikerhon toiminnasta?” Kyselyssä saatujen tulosten perusteella lasten ja nuorten teatterikerhon lasten vanhemmat olivat tyytyväisiä sen hetkiseen kerhotoimintaan. Vanhemmat olivat tyytyväisiä teatterikerhon ajankohtaan, keston ja sisältöön. Tutkimuksen aikainen ryhmä koko koettiin myös hyvänä. Ehdotuksena tuli, että ryhmän koko voisi olla pienempikin. Vanhemmat vastasivat kokevansa kerhotoiminnan lapsen ikätasolle sopivaksi sekä lapsen viihtyvän kerhossa. Informaation vanhemmat kokivat hyväksi ja ohjaajien sekä vanhempien väliseen tiedotukseen oltiin tyytyväisiä. Isien ja äitien vastausten välillä ei ollut hajontaa, vaan molemmat ryhmät olivat tyytyväisiä. Kerhotoiminnan palautteen lisäksi kartoitettiin vanhempien toiveita lisäinformaatiosta. Vanhemmat toivoivat lisäinformaatiota kerhotoiminnan sisällöstä sekä tulevista muutoksista. Vanhemmat toivoivat myös toimintasuunnitelmaa sekä tietoa kerhotoiminnan tavoitteista.

Aikaisempien tutkimusten saatujen tulosten perusteella on tärkeää huomioida vanhempien toiveita lasten kerhotoiminnassa. Esimerkiksi Ihalaisen ja Järvisen (2011) opinnäytetyössä ”Kerhossa on kivempaa” korostettiin, että lapsille ja vanhemmille olisi hyvä antaa mahdollisuus osallistua kerhotoiminnan kehittämiseen. Erityisesti

lasten osallistumista toiminnan kehittämiseen ja suunnitteluun pidettiin tärkeänä. Jatkotutkimusta ajatellen voitaisiin kartoittaa myös harrastajien eli lasten mielipiteitä kerhon toiminnasta sekä kerätä toiveita ja ideoita toiminnan kehittämisestä. Olisi ihanteellista, että vanhemmilla ja lapsilla olisi mahdollisuus vaikuttaa toimintaa ja sitä kautta oman terveytensä edistämiseen.

Toisena tutkimuskysymyksenä oli ”miten vanhempien mielestä Vihreän Teatterin Vihreiden Kittisten teatterikerhotoiminta edistää lasten ja nuorten terveyttä?”. Vanhempien mielipiteitä kartoitettiin kyselyssä Likert-asteikon avulla. Vanhempien vastauksissa oli jonkin verran hajontaa, mutta vastausten perusteella suurin osa vanhemmista koki kerhotoiminnan terveyttä edistävänä sekä kasvua ja kehitystä tukevana. Suurin osa vastasi olevansa täysin tai lähes samaa mieltä siitä, että teatterikerhotoiminta on tukenut lapsen mielikuvitusta, eläytymiskykyä sekä vuorovaikutustaitoja. Lähes kaikki vanhemmat ovat kokeneet teatterikerhotoiminnan tuovan iloa lapsensa elämään. Vanhemmat kokivat toiminnan ehkäisevän syrjäytymistä ja hedän mielestään lapsella oli kavereita kerhossa. Toiminnan koettiin myös parantavan lapsen itsetuntoa. Yli puolet vanhemmista oli lähes tai täysin samaa mieltä siitä, että teatterikerhotoiminta oli edistänyt lapsen kehönhallintaa, parantanut keskittymiskykyä ja itsekuria sekä tukenut käytöstapakasvatusta. Suurin osa vastasi teatterikerhotoiminnan kehittäneen lapsen ryhmätyötaitoja. Toiminta oli vanhempien mielestä lisännyt lapsen kykyä ottaa toiset huomioon ja opetti kunnioittamaan muita. Suurin osa koki toiminnan edistävän myös itsenäisen työskentelyn taitoja ja parantavan sisälukutaitoa. Kyselyssä saadut tulokset eivät eronneet voimakkaasti isien ja äitien välillä.

Teatterikerhotoiminta pitää sisällään teatterileikkiä ja sosiaalista toimintaa, joka on terveyttä edistävää. Kollanuksen (2011) opinnäytetyössä ”Leikki lapsen kehityksen tukena” tutkimuksessa kävi ilmi, että leikki on lapsen kehitystä tukevaa toimintaa ja lasten leikki on nykyvuosina vähentynyt ja lapset ammentavat aikuisten maailmaa leikkeihinsä liian varhain. Teatterikerhotoiminnassa ihanteellista on, että toiminnassa käytettävä ”leikki” suunnitellaan lapsen ikätasolle sopivaksi, jolloin tuetaan lapsen kykyä leikkiä.

Tuloksia tarkastellessa on muistettava tutkimuksen epäsuorat tutkimuskysymykset. Tällä tarkoitetaan sitä vaikka kysely kohistetaan lapsiin eli tutkitaan miten toiminta on esimerkiksi edistänyt heidän terveyttään niin vastaajina oli kuitenkin aikuinen eikä itse lapsi. Tuloksia lukiessa on siis muistettava, että vaikka kohteena olivat lapset niin tieto koostuu vanhemmilta saadusta tiedosta ja heidän mielipiteistään. Tästä huolimatta vanhempien uskotaan yleisesti osaavan arvioida lastaan. Neitolan (2011) väitöstutkimuksen ”Lapsen sosiaalisen kompetenssin tukeminen- vanhempien epäsuorat ja suorat vaikutustavat” todettiin, että vanhemmat kykenevät hyvin yksityiskohtaisesti arvioimaan lapsensa sosiaalisia taitoja ja käyttäytymistä.

Kolmantena tutkimuskysymyksenä oli ”miten Vihreän Teatterin Vihreiden Kittisten teatterikerhotoimintaa voisi vanhempien näkökulmasta kehittää?”. Vastausten perusteella vanhemmat olivat tyytyväisiä toimintaan, mutta kaipaisivat vanhempainiltoja sekä lisäinformaatiota kerhotoiminnan sisällöstä ja muutoksista. Vastausten perusteella toivottiin myös erilaisia juhlia sekä imporoiltoja. Lähes kaikki vanhemmat kokivat informaation kulkevan todella hyvin tai melko hyvin vanhempien ja ohjaajien välillä. Informaatiomuodoista toivotuimmat olivat tekstiviestit ja sähköposti.

Lasten ja nuorten harrastustoiminta on otollisessa asemassa terveyden edistämisessä. Siitä antaa hyvän esimerkin Kahdeksan tienviittaa terveyteen hanke (2010), jossa huoli lasten ja nuorten terveydestä sai aikaiseksi oppaan erilaisista terveyden edistämisen menetelmistä. Organisaation parannukset eivät oppaan mukaan välttämättä tarvitse aina rahaa vaan uusia oivalluksia ja asiaan paneutumista. Esimerkiksi oppaassa esitellyssä case tapauksessa jääkiekkoseura otti säännöstöönsä tupakointi- ja nuuskaamiskiellon seuran alueella. Tavoitteena oli vähentää nuorten tupakointia sekä ehkäistä stereotyyppisen tavan siirtymistä sukupolvelta toiselle. Terveyden ja hyvinvoinnin laitos (THL) on tuottanut Lasten ja nuorten hyvinvointi, kansallinen syntymäkohortti 1987 –tutkimuksen tulosten mukaan terveystottumukset periytyvät sukupolvelta toiselle. Tutkimuksessa todettiin myös lasten ja nuorten terveyden edistämisen leikkauksilla ja laiminlyönnillä olevan suuri vaikutus aikuisuuteen ja terveyteen, joka heijastuu voimakkaasti myös kansanterveyteen. Kahdeksan tienviittaa terveyteen hankkeessa (2010) korostettiin myös sitä, että jokainen arjen aikuinen voi toimia lasten ja nuorten terveyden edistäjänä. Suomen kulttuuritoiminnassa toimii

Terveyttä kulttuurista verkosto kulttuurialojen ammatilaisille ja harrastajille, jossa tarjotaan vertaistukea terveyttä edistävän työskentelyn kehittämiseen ja toteuttamiseen. Opinnäytetyössä haluttiin antaa katsaus hankkeisiin sen vuoksi, että kulttuuripuolella tapahtuva terveyttä edistävä toiminta on usein hanketoimintaa ja sen esille tuominen palvelee toiminnan kehittämisen näkökulmaa.

Idea opinnäytetyöstä syntyi jo vuonna 2012, mutta työtä ei silloin saatu vielä käynnistettyä. Opinnäytetyö aloitettiin syksyllä 2014 ja yhteistyö Vihreän Teatterin kanssa sovittiin ja aloitettiin. Suunnitteluseminaari pidettiin 29.1. 2015, jonka jälkeen tutkimussuunnitelma hyväksyttiin. Vihreä Teatteri hyväksyi tutkimuslupan ja allekirjoitti sopimuksen opinnäytetyöstä 13.4.2015 ja tutkimuslupa myönnettiin sen jälkeen. Kun tutkimuslupa oli myönnetty kyselylomakkeet esiteltiin ennen niiden käyttöä. Kyselylomakkeet lähetettiin kohorttiryhmälle ja niiden palautuspäivänä oli 11.5.2015. Kyselyiden palautumisen jälkeen aloitettiin analysointi ja kirjallisen työn toteuttaminen.

Haasteena opinnäytetyössä oli kyselylomakkeen laatiminen mahdollisimman luotettavaksi. Analysointivaiheessa nousi paljon ideoita asioista jotka jäivät kysymättä tai olisi voinut kysyä toisin. Esimerkiksi olisi voitu selvittää vanhempien ehdotuksia terveyttä edistävästä toiminnasta tai sen kehittämisestä. Tuloksia analysoidessa heräsi ajatus, että onko vanhempien mielipiteisiin vaikuttanut mahdolliset ystävyysuhteet, koska tyytyväisyys tulos oli korkea ja vastauksissa ei juurikaan ollut mitään negatiivista palautetta. Terveiden edistämisen kysymyksien luotettavuudesta heräsi myös ajatuksia analysointivaiheessa. Lomake, jossa kaikkien muiden osioiden palaute on ollut positiivista, saattoi sisältää lähes kokonaan erimielisiä vaihtoehtoja terveyden edistämisen osiossa. Kyse on kuitenkin vain yhdestä lomakkeesta ja voi olla, että vanhempi on tyytyväinen toimintaa vaikka ei koe sen edistävän terveyttä. Tästä huolimatta saatiin koottua sopivasti aineistoa toiminnan kehittämiseen ja kartoitettua vanhempien mielipiteitä. Opinnäytetyön tavoitteet saavutettiin hyvin ja otos oli hyvä.

Ammatillisesti työ antoi tekijälleen paljon ja sen tekeminen oli mielekästä. Työn tekoprosessi tuki ammatillista kasvua ja herätti pohdintaa millaista olisi työskennellä terveydenhuollon ammatilaisena ei terveydenhuollollisessa organisaatiossa. Työ itsessään oli inspiroiva, koska terveyden edistäminen ja kansanterveystyö on erittäin

mielenkiintoista. Työtä tehdessä oppi uusia taitoja sekä suunnittelemaan ja toteuttamaan erilaisia mielipidemittauksia ja tutkimuksia.

Opinnäytetyön tulokset tukivat terveyttä edistävän teeman ajatusta. Ideaalia olisi viedä terveyttä edistävä teeman Vihreän Teatterin yleiseen toimintaan, jotta se ulottuisi kaikkiin lastenryhmiin. Vihreän Teatterin lastenkerhotoiminta on laajentumassa, joten kehittämistyö olisi hyvin ajankohtaista. Jatkotutkimushaasteena olisi samankaltainen tutkimus, mutta lasten näkökulmasta. Tällä mahdollistettaisiin lapsille mahdollisuus vaikuttaa harrastustoimintansa kehittämiseen ja sen sisältöön. Toisena jatkotutkimushaasteena voisi olla projekti, jossa tuotettaisiin näytelmä yhteistyössä Vihreän Teatterin kanssa. Samaan tapaan, kuin Suontaka (2013) tuotti opinnäytetyönä ”Terveyden edistäminen teatterin keinoin – ajatuksia herättävä näytelmä”. Projektissa olisi mahdollista hyödyntää Riikosen ja Soikkelin (2015) tekemää opinnäytetyötä ”Jotain rajaa – Näytelmä koulukiusaamisesta”, jossa tuotettiin käsikirjoitus Vihreän Teatterin lasten ja nuorten teatterikerholle.

LÄHTEET

- Aaltonen, J. 2013. Kaikki kaverit kerhossa. AMK-opinnäytetyö. Humanistinen ammattikorkeakoulu. Viitattu 5.4.2015.
https://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/67562/Aaltonen_Jenni.pdf?sequence=1
- Airaksinen, R. & Okkonen, S. Teatteria tenaville. 2006. Lapsi teatterin kokijana. Helsinki: Kustannusosakeyhtiö Tammi.
- Dunderfelt, T. 2011. Elämäntapa- ja elämäntutkimus. Helsinki: WSOYpro.
- Etelä-Pohjanmaan liitto. Hyvinvointia kuntiin ilman rajoja. Viitattu 28.9.2015.
 Saatavilla: http://www.epliitto.fi/hyvinvointia_kuntiin_ilman_rajoja
- Haapaniemi, T. 2013. Hyppää rooliin. Empatia ja sosiaalisuus draamakasvatuksen tavoitteina luokassa. Pro gradu-tutkielma. Jyväskylän yliopisto. Viitattu:
<https://jyx.jyu.fi/dspace/bitstream/handle/123456789/10726/G0000346.pdf?sequence=1>
- Heikkilä, T. 2014. Tilastollinen tutkimus. Helsinki: Edita Publishing Oy.
- Hiitola, B. 2000. Parantava leikki. Helsinki: Kustannusosakeyhtiö Tammi.
- Hyypä, M. 2013. Kulttuuri pidentää ikää. Helsinki: Kustannus Oy Duodecim.
- Hyypä, M & Liikanen, H-L. 2005. Kulttuuri ja terveys. Helsinki: Edita Prima Oy.
- Ihalainen, P. & Järvinen, K. 2011. Kerhossa on kimpassa kivempaa. Sosiaalipedagoginen aikuistyö. AMK-opinnäytetyö. Lahden Ammattikorkeakoulu. Viitattu 1.10.2015. Saatavilla: <https://www.theseus.fi/handle/10024/34335>
- Jyväskylän yliopisto. Koppa. Laadullinen tutkimus. Viitattu 1.10.2015.
<https://koppa.jyu.fi/avoimet/hum/menetelmapolkuja/menetelmapolku/tutkimusstrategiat/laadullinen-tutkimus>
- Kahdeksan tienviittaa terveyteen opas. 2010. Ohjeita ja käytäntöjä lasten ja nuorten terveyden edistämiseen. Viitattu: 1.10.2015.
<http://www.sitra.fi/julkaisut/muut/Tienviitat.pdf>
- Kankkunen, P. & Vehviläinen-Julkunen, K. 2013. Tutkimus hoitotieteessä. Helsinki: Sanoma Pro Oy.
- Kansanterveyslaki. Finlex. Viitattu: 21.7.2015.
<https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1972/19720066>
- Kollanus, T. 2011. Leikki lapsen kehityksen tukena. AMK- opinnäytetyö. Laurea-ammattikorkeakoulu. Hyvinkää. Viitattu 4.5.2015.

https://publications.theseus.fi/bitstream/handle/10024/32781/Kollanus_Terhi.pdf?sequence=1

Kronqvist, E-L. & Pulkkinen, M-L. 2007. Kehityopsykologia. Matkalla muutokseen. Helsinki: WSOY.

Kuikka, S. 1999. Nuorisoteatteritoiminnanopas. Helsinki: Vapaan sivistystoiminnanliitto.

Kuula, A. 2006. Tutkimusetiikka. Aineistojen hankinta, käyttö ja säilytys. Jyväskylä. Gummerus Kirjapaino Oy.

KvaliMOTV:n www-sivut. Sisällön analyysi. Viitattu 10.10.2015.
http://www.fsd.uta.fi/menetelmaopetus/kvali/L7_3_2.html

KvaliMOTV:n www-sivut. Triangulaatio. Viitattu 1.10.2015.
http://www.fsd.uta.fi/menetelmaopetus/kvali/L2_3_2_4.html

Langström, H., Pösö, T., Rutanen, N. & Vehkalahti, K. 2010. Lasten ja nuorten tutkimuksen etiikka. Helsinki: Yliopistopaino.

Lasten oikeuksien sopimus. Viitattu 10.10.2015.
https://unicef.studio.crasman.fi/pub/public/pdf/LOS_A5fi.pdf

Lastensuojelulaki. 2007. L 13.4.2007/417. Finlex. Viitattu: 24.9.2015.
<https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2007/20070417>

Lyytinen, P., Korkiakangas, M. & Lyytinen, H. 2001. Näkökulmia kehityopsykologiaan. Kehitys kontekstissaan. Porvoo: WS Bookwell Oy.

Malte-Colliard, K., Lampo, M. & Lyly, S. 2013. Voimaa taiteesta: malleja taiteen soveltamiseen hyvinvointialalla. Internetjulkaisu. Viitattu: 23.9.2015.
http://www.voimaataiteesta.fi/uploads/pdf/Voimaa_taideesta.pdf

Mannerheimin Lastensuojeluliiton www-sivut. Terveiden edistämisen ohjelma. Viitattu 30.3.2015. http://www.mll.fi/mll/toiminta/terveyden_edistamisen_ohjelma/

Mannerheimin Lastensuojeluliitto www-sivut. Vanhemmuus muuttaa elämää. Viitattu 24.9.2015.
http://www.mll.fi/vanhempainnetti/tietokulma/vanhemmuus_ja_kasvatus/

Metodix:n www-sivut. Sisällönanalyysi. Viitattu 10.10.2015.
http://www.metodix.com/fi/sisallys/01_menetelmat/01_tutkimusprosessi/02_tutkimisen_taito_ja_tiedon_hankinta/09_tutkimusmenetelmat/30_sisallonanalyysi

Metodix:n www-sivut. Survey eli kyselytutkimus. Viitattu 1.10.2015.
http://www.metodix.com/fi/sisallys/01_menetelmat/01_tutkimusprosessi/02_tutkimisen_taito_ja_tiedon_hankinta/09_tutkimusmenetelmat/21_survey_eli_kyselytutkimus

Mikkola, K. 2007. 9-11-vuotiaille lapsille toteutettu draamaprojekti Teatteri Ulpussa. AMK-Opinnäytetyö. Satakunnan ammattikorkeakoulu.
http://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/666/2007_mikkola_katriina.pdf?sequence=1

Muurinen, E. & Surakka, T. 2001. Lasten ja nuorten hoitotyö. Helsinki: Kustannusosakeyhtiö Tammi.

Neitola, M. 2011. Lapsen sosiaalisen kompetenssin tukeminen – vanhempien epäsuorat ja suorat vaikutustavat. Tutkielma. Turun yliopisto. Viitattu 5.4.2015.
<http://www.doria.fi/handle/10024/72512>

Nissinen, J. & Hentilä, J. 2011. Saanko olla totta, sukupuolen ja seksuaalisuuden moninaisuus. Helsinki: Gaudeamus.

Paananen, R., Ristikari, T., Merikukka, M., Rämö, A & Gissler, M. Lasten ja nuorten hyvinvointi Kansallinen syntymäkohortti 1987 –tutkimus. 2012. Helsinki: Terveysten ja hyvinvoinnin laitos.
http://www.julkari.fi/bitstream/handle/10024/102984/THL_RAPO52_2012_web.pdf

Pietilä, A-M. 2010. Terveysten edistäminen teorioista toimintaan. Helsinki: WSOYpro Oy.

Pietilä, A-M., Hakulinen, T., Hirvonen, E., Koponen, P., Salminen E-M. & Sirola. K. 2002. Terveysten edistäminen Uudistuvat työmenetelmät. Helsinki: WS Bookwell Oy.

Primary school curriculum. 1999. Drama. Viitattu: 24.10.2015.
http://www.ncca.ie/uploadedfiles/Curriculum/Primary_Drama_Guidelines.pdf

Riikonen, M. & Soikkeli, S. 2015. Jotain rajaa - Näytelmä koulukiusaamisesta. AMK-opinnäytetyö. Satakunnan ammattikorkeakoulu. Viitattu: 1.11.2015.
https://publications.theseus.fi/bitstream/handle/10024/97964/riikonen_milja_ja_soikkeli_sanna.pdf?sequence=1

Sinivuori, P. & Sinivuori, T. 2001. Esiripusta aplodeihin opas harrastajateatteriohjaajille ja ilmaisukasvattajille. Jyväskylä: Atena Kustannus Oy.

Sosiaalinen sirkus. Sosiaalinen sirkus-hanke 2009-2011. Viitattu 23.9.2015.
 Saatavilla: <http://vaikuttavasirkus.fi/sosiaalinsirkus/>

Suontaka, J. 2013. Terveysten edistäminen teatterin keinoin –Ajatuksia herättävä näytelmä. AMK-opinnäytetyö. Satakunnan ammattikorkeakoulu. Viitattu 10.10.2015.
<http://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/58638/Suontaka+Jaana.pdf?sequence=1>

Terveysten edistämisen laatusuositus 2006. Sosiaali- ja terveystenministeriön julkaisu 2006:19. Helsinki: Sosiaali- ja terveystenministeriö.

Terveiden ja hyvinvoinnin laitos. Terveyttä kulttuurista –verkosto. Viitattu 28.9.2015.
<https://www.thl.fi/fi/tutkimus-ja-asiantuntijatyo/hankkeet-ja-ohjelmat/taiteesta-ja-kulttuurista-hyvinvointia/terveytta-kulttuurista-verkosto>

Terveystieteiden laitos. Finlex. Viitattu: 21.7.2015.
<https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2010/20101326>

The Future of Children. Princeton – Brookings. What is Parenting?. Viitattu 3.10.2015. <https://www.princeton.edu/futureofchildren/publications/journals/article/index.xml?journalid=38&articleid=120§ionid=789>

Tutkimuseettinen neuvottelukunta. 2012. Hyvä tieteellinen käytäntö ja sen loukkausepäilyjen käsitteleminen Suomessa. Viitattu: 10.5.2015.
<http://www.tenk.fi/fi/htk-ohje>

Valtioneuvoston asetus lasten ja nuorten terveyden ja hyvinvoinnin neuvottelukunnasta. Finlex. Viitattu 21.7.2015.
<https://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2007/20070734>

Vehkalahti, K. 2008. Kyselytutkimuksen mittarit ja menetelmät. Helsinki. Kustannusosakeyhtiö Tammi.

Vehkalahti, R. 2006. Leikkivä Teatteri. Jyväskylä. Gummerus: kirjapaino Oy.

Vihreä Teatteri. Historia. Viitattu: 27.10.2015. Saatavilla:
http://www.vihreateatteri.net/?page_id=22

Vihreä Teatteri ry.. Syyskokous 1.11.2015. Toimintasuunnitelma 2016.

Vilén, M., Vihunen, R., Vartiainen, J., Sivén, T., Neuvonen, S. & Kurvinen, A. 2006. Lapsuus erityinen elämänvaihe. Porvoo: WSOY oppimateriaalit Oy.

Voimaa taiteesta. Tietoa Voimaa taiteesta –hankkeesta. Viitattu 28.9.2015. Saatavilla: <http://www.voimaataiteesta.fi/index.php?page=tietoa-hankkeesta>

Voimaa taiteesta. Terveyttä kulttuurista –verkosto. Viitattu 28.9.2015.
<http://www.voimaataiteesta.fi/index.php?page=terveyttae-kulttuurista--verkosto>

LIITELUETTELO

Liite 1 Tutkimuslupa-anomus

Liite 2 Tutkimuslupa/Sopimus opinnäytetyön tekemisestä

Liite 3 Kyselyn saatekirje

Liite 4 Kyselylomake

SATAKUNNAN AMMATTIKORKEAKOULU TUTKIMUSLUPA-ANOMUS
Terveys-osaamisalue PVM 13.4.2015
Tiilimäen kampus
Maamiehenkatu 10
28500 Pori

Laura Stenbacka
gsm [REDACTED]
laura.stenbacka@student.samk.fi

PORIN VIHREÄ TEATTERI
Rautatiepuistikatu 2
28130 Pori
Kerho-ohjaaja Kirsi Kuusisto

Opiskelen Satakunnan ammattikorkeakoulussa terveys-osaamisalueella Porissa terveydenhoitotyön suuntautumisvaihtoehtoa. Opintoihini sisältyy opinnäytetyö, joka on laajuudeltaan 15 opintopistettä. Opinnäytetyöni ohjaajana toimii lehtori Elsa Hytönen puh. 044 710 3427, sähköposti: elsa.hytönen@samk.fi.

Opinnäytetyön tarkoituksena on selvittää Vihreän Teatteri lasten- ja nuorten ryhmän Vihreiden Kittisten vanhempien mielipiteitä teatteritoiminnasta lapsen ja nuoren terveyden edistäjänä. Tavoitteena on saada tietoa Vihreän Teatterin lasten- ja nuorten kerhotoiminnan kehittämiseen.

Kohteliaimmin pyydän lupaa saada suorittaa tutkimukseni yhteistyössä Vihreän Teatterin kanssa ja saada käyttööni lastenryhmän harrastajien osoitetiedot. Tutkimussuunnitelma on anomuksen liitteenä.

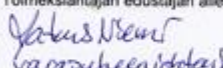
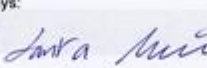

Laura Stenbacka
Sairaanhoitaja/Terveystieteiden opiskelija

Vihreä Teatteri myöntää Laura Stenbackalle luvan toteuttaa opinnäytetyönsä organisaatiossamme.

Markus Nieminen
Markus Nieminen

Laura Niemi
LAURA NIEMI

SAMK / Sopimus opinnäytetyön tekemisestä

Opinnäytetyön tekijä: Laura Stenbacka	
Opiskelijanumero: 0800116	Aloitusr ryhmä: HT08PHO1
Koulutusohjelma: Hoitotyön koulutusohjelma	
Opinnäytetyötä ohjaavan opettajan nimi, sähköposti, puhelinnumero ja osoite: Hytönen Elsa, elsa.hytönen@samk.fi, [REDACTED], Maamiehenkatu 10, 28500 Pori	
Toimeksiantaja, yhteyshenkilön nimi, sähköposti, puhelinnumero ja osoite: Vihreä Teatteri, Kirsi Kuusisto, vihreateatteri@gmail.com, Rautatiepuistokatu 2, 28130 Pori	
Opinnäytetyön nimi: Teatterikerhotoiminta terveen lapsen ja nuoren terveyden edistämiseksi	
Työn etenemisaikataulu: Aineisto kerätään huhti-toukokuussa ja analysoidaan toukokuussa. Opinnäytetyön raportti valmistuu syksyllä 2015.	
Tarkempi selvitys on sopimuksen liitteenä olevassa hyväksytyssä tutkimus-/projektisuunnitelmassa.	
Tätä sopimusta koskevat erimielisyydet pyritään ratkaisemaan ensisijaisesti neuvottelemalla osapuolten kesken. Mikäli asiasta ei päästä sopimukseen, erimielisyydet ratkaistaan Satakunnan käräjäoikeudessa. Tätä sopimusta on laadittu 3 kappaletta, yksi kullekin osapuolelle.	
Olemme lukeneet sopimusehdot (sivu 2) ja hyväksymme ne.	
Päiväys: 13.4.2015	
Toimeksiantajan edustajan allekirjoitus, nimike ja nimen selvitys: <div style="display: flex; justify-content: space-between;"> <div style="text-align: center;"> Marja Niemi Varapuheenjohtaja </div> <div style="text-align: center;"> Laura Niemi Puheenjohtaja </div> </div>	
Osaamisalueen johtajan allekirjoitus ja nimen selvitys: <div style="display: flex; justify-content: space-between;"> <div style="text-align: center;"> [Name] Osaamisalueen johtaja </div> <div style="text-align: center;"> [Name] Osaamisalueen johtaja </div> </div>	
Opinnäytetyön ohjaajan allekirjoitus: Elsa Hytönen	
Opinnäytetyön tekijän allekirjoitus: Laura Stenbacka	

Sopimusehdot

Vakuutukset. Jos opinnäytetyö tehdään kokonaan tai osittain työsuhteessa palkkaa vastaan, niin toimeksiantajan on laadittava asianmukainen kirjallinen työsopimus. Työnantaja huolehtii lainmukaisista vakuutuksista, sillä ammattikorkeakoulun vakuutukset eivät kata työsuhteessa tehtävän opinnäytetyön tekijää.

Opinnäytetyön kustannukset ja niiden korvaaminen. Opinnäytetyöstä mahdollisesti aiheutuvien kustannusten (ml. Aineiston hankinta, raaka-aineet, matkat, työkorvaus jne.) korvaamisesta sopivat toimeksiantaja ja opiskelija keskenään. Pääsääntöisesti Satakunnan ammattikorkeakoulu ei vastaa yksittäisen opinnäytetyön kustannusten korvaamisesta.

Oikeudet opinnäytetyön tuloksiin. Toimeksiantaja saa käyttöoikeuden opinnäytetyön tuloksiin ja niiden kaupalliseen hyödyntämiseen. Opinnäytetyön tekijä on velvollinen raportoimaan opinnäytetyön tulokset toimeksiantajalle.

Immateriaalioikeudet. Tekijänoikeus ja muut immateriaalioikeudet opinnäytetyöhön kuuluvat opinnäytetyön tekijälle. Opinnäytetyön tekijä ja toimeksiantaja sopivat erikseen, missä laajuudessa tekijänoikeus tai muut immateriaalioikeudet siirtyvät toimeksiantajalle.

Opinnäytetyön ohjaus ja vastuu. Vastuu opinnäytetyön tekemisestä ja tuloksista on opiskelijalla. Ammattikorkeakoulu vastaa työn ohjauksesta, seurannasta ja työn riittävästä laatuudesta. Ammattikorkeakoulu ei ole taloudellisesti vastuussa työn tuloksista tai aikataulusta. Opinnäytetyön tekijä ei vastaa toimeksiantajalle vahingosta, joka toimeksiantajalle syntyy opinnäytetyön viivästymisestä, ellei erikseen toisin sovita. Toimeksiantaja sitoutuu antamaan opiskelijan käyttöön kaikki opinnäytetyön tekemisessä tarvittavat tiedot ja aineistot sekä ohjaamaan opinnäytetyötä toimeksiantajaorganisaation näkökulmasta. Opiskelija sitoutuu palauttamaan toimeksiantajalle työn aikana saamansa luottamuksellisen aineiston, kun opinnäytetyö on valmistunut, tai kun osapuolet yhdessä toteavat, että yhteistyöedellytyksiä opinnäytetyön loppuun saattamiseksi ei ole.

Tulosten julkistaminen ja luottamuksellisuus. Opinnäytetyö on kokonaisuudessaan julkinen. Mikäli opinnäytetyö sisältää liikesalaisuuksia tai muuta julkisuuslaissa salassa pidettäväksi määrättyjä tietoja, on opinnäytetyön raportti laadittava niin, että tietojen luottamuksellisuus säilyy. Tarvittaessa salassa pidettävät tiedot on jätettävä työn tausta-aineistoon. Opinnäytetyö tai sen osia voidaan julkaista myös internetissä sopimalla niistä erikseen. Opinnäytetyön osapuolet (opiskelija, toimeksiantaja ja opettaja) sitoutuvat pitämään salassa kaikki opinnäytetyön tekemisessä ja sitä edeltävissä tai sen jälkeisissä neuvotteluissa esiin tulevat luottamukselliset tiedot ja asiakirjat sekä pidättäytymään käyttämästä hyväkseen toisen osapuolen ilmaisemia luottamuksellisia tietoja ilman erillistä lupaa. Opinnäytetyösopimus yhteystietoineen tallennetaan yhteystietojen liitteeksi SAMKin asiakkuudenhallintajärjestelmään Yrinetiin.

Tallentamisesta on laadittu henkilötietolain 539/1999 mukainen rekisteriseloste.

Satakunnan ammattikorkeakoululla on oikeus käyttää yhteistyöhanketta referenssinä ammattikorkeakoulun työelämäyhteyksistä, mukaan lukien SAMKin yhteistyötietokanta, johon voi tehdä hakuja internetissä. Opinnäytetyöstä näkyvät otsikko, organisaatio ja organisaation yhteyshenkilö. Hanketta voidaan lisäksi hyödyntää ammatillisen korkeakoulutuksen tavoitteita edistävistä esim. opetusmateriaalina tai -metodina edellyttäen, ettei hankkeeseen sisältyneiden tietojen luottamuksellisuutta vaaranneta.

Sisältövastaava: Eeva-Leena Forma

Tarkistettu viimeksi: 12.2.2015

Muutettu viimeksi: 12.2.2015

HYVÄT VIHREIDEN KITTISTEN VANHEMMAT

Olen Satakunnan ammattikorkeakoulussa terveysosaamisalueella opiskeleva terveydenhoitotyön opiskelija Laura Stenbacka. Teen opinnäytetyötäni aiheesta ”teatterikerhotoiminta terveen lapsen ja nuoren terveyden edistäjänä”. Tavoitteenani on kyselyn avulla selvittää miten te vanhemmat olette kokeneet Vihreän Teatterin lasten- ja nuorten kerhon edistävän lastenne terveyttä. Tutkimuksen tavoitteena on kehittää lastenkerhotoimintaa.

Kyselyt tullaan täyttämään nimettömänä ja vastausten analysoinnin jälkeen kyselylomakkeet tullaan tuhoamaan polttamalla. Osallistumisenne on vapaaehtoista, mutta hyvin toivottua tutkimuksen onnistumisen kannalta.

Kyselyt on lähetetty lasten osoitetietojen perusteella ja jokaiseen osoitteeseen lähetetään kaksi kyselylomaketta. Kysely on henkilökohtainen ja molemmille vanhemmille on osoitettu oma lomake. Vastaamisen jälkeen kyselylomakkeet postitetaan opinnäytetyön tekijälle kyselylomakkeen mukana tullessa kirjekuoressa. Kirjekuori on valmiiksi täytetty ja se sisältää postimerkin. Kirjekuoren tulee olla suljettuna palautusvaiheessa. Mikäli vanhemmat asuvat eri osoitteissa, niin toivoisin, jos lomake kulkeutuisi toiselle vanhemmalle.

Vastaamisenne ja mielipiteenne ovat tärkeitä. Kohteliaimmin pyydän tutkimuksen onnistumisen kannalta, että täyttäisitte sen ja palauttaisitte sen palautuspäivään mennessä.

Kysely tulee palauttaa 1.5.2015 mennessä.

Laura Stenbacka

laura.stenbacka@student.samk.fi

KYSYMYKSET

Ympyröikää sopiva vastausvaihtoehto. Avoimiin kysymyksiin voitte vastata niille varattuun tilaan.

TAUSTAKYSYMYKSET

1. Kyselyyn vastaavan vanhemman sukupuoli
 1. Isä
 2. Äiti

 2. Minä vuonna lapsenne on aloittanut teatteriharrastuksen?
(Esim. Syksyllä 2014)
-

MIELIPITEITÄ KERHOTOIMINNASTA

1. Onko kerhopäivä maanantai mielestänne sopiva?
 1. Kyllä
 2. Ei

Mikäli vastasitte ei, niin ympyröikää mielestänne sopiva päivä.

Ma Ti Ke To Pe La Su

2. Onko kerhon alkamisaika klo 16:30 mielestänne sopiva?
 1. Kyllä
 2. Ei

Mikäli vastasitte ei, niin mikä aloitusaika olisi mielestänne sopivampi?

3. Onko kerhon kesto aika 2 tuntia mielestänne sopiva?

1. Kyllä

2. Ei

Mikäli vastasitte ei, niin mikä kesto aika olisi mielestänne sopivampi?

4. Onko kerhon ryhmä koko 18 harrastajaa mielestänne sopiva?

1. Kyllä

2. Ei

Mikäli vastasitte ei, niin mikä olisi mielestänne sopivampi ryhmän koko?

_____ hlö

5. Vastaako teatterikerhotoiminta odotuksianne?

1. Kyllä

2. Ei

Mikäli vastasitte ei, niin mitä muutoksia toivoisitte?

6. Kuinka tyytyväinen olette kerhotoiminnan sisältöön?

1. Erittäin tyytyväinen

2. Melko tyytyväinen

3. Melko tyytymätön

4. Erittäin tyytymätön

5. En osaa sanoa

7. Kuinka hyvin kerhon toiminta on mielestänne vastannut lapsenne ikätasoa?

1. Erittäin hyvin
2. Melko hyvin
3. Melko huonosti
4. Erittäin huonosti
5. En osaa sanoa

8. Kuinka hyvin yhteistyö on mielestänne perheiden ja ohjaajien välillä sujunut?

1. Erittäin hyvin
2. Melko hyvin
3. Melko huonosti
4. Erittäin huonosti
5. En osaa sanoa

9. Toivoisitko lisäinformaatiota kerhon sisällöstä kerholukuvuoden alkaessa?

1. Kyllä
2. Ei

Mikäli vastasitte kyllä, niin millaista informaatiota toivoisitte?

10. Kuinka hyvin lapsenne mielestänne viihtyy teatterikerhotoiminta on lapsellenne?

1. Erittäin hyvin
2. Melko hyvin
3. Melko huonosti
4. Erittäin huonosti
5. En osaa sanoa

TERVEYDEN EDISTÄMINEN

Seuraavien väittämien avulla on tarkoitus selvittää, miten olette kokenut teatterikerhotoiminnan edistäneen lapsenne terveyttä.

Ympyröi mielestäsi sopiva vaihtoehto alla oleviin väittämiin.

1= Täysin samaa mieltä

2= Jokseenkin samaa mieltä

3= En osaa sanoa

4= Jokseenkin eri mieltä

5= Täysin eri mieltä

Teatterikerhotoiminta on tukenut

lapseni kasvua ja kehitystä	1	2	3	4	5
-----------------------------	---	---	---	---	---

Teatterikerhotoiminta on edistänyt

lapseni kehonhallinta	1	2	3	4	5
-----------------------	---	---	---	---	---

Teatterikerhotoiminta on tukenut

lapseni mielikuvituksen kehittymistä	1	2	3	4	5
--------------------------------------	---	---	---	---	---

Teatterikerhotoiminta on parantanut

lapseni keskittymiskykyä	1	2	3	4	5
--------------------------	---	---	---	---	---

Teatterikerhotoiminta on parantanut

lapseni itsekuria	1	2	3	4	5
-------------------	---	---	---	---	---

Teatterikerhotoiminta on kehittänyt

lapseni itsenäisen työskentelyn taitoja	1	2	3	4	5
---	---	---	---	---	---

Teatterikerhotoiminta on kehittänyt

lapseni eläytymiskykyä	1	2	3	4	5
------------------------	---	---	---	---	---

Teatterikerhotoiminta on tuonut lapseni iloa lapseni elämään	1	2	3	4	5
Teatterikerhotoiminta on vahvistanut lapseni itsetuntoa	1	2	3	4	5
Lapsellani on kavereita kerhossa	1	2	3	4	5
Teatterikerhotoiminta on lisännyt lapseni kykyä ottaa toiset huomioon	1	2	3	4	5
Teatterikerhotoiminta opettaa lastani kunnioittamaan muita	1	2	3	4	5
Teatterikerhotoiminta tukee lapseni käytöstapa kasvatusta	1	2	3	4	5
Teatterikerhotoiminta on kehittänyt lapseni ryhmäytötaitoja	1	2	3	4	5
Teatterikerhotoiminta on kehittänyt lapseni vuorovaikutustaitoja	1	2	3	4	5
Teatterikerhotoiminta ehkäisee lapseni syrjäytymistä	1	2	3	4	5
Teatterikerhotoiminta on edistänyt lapseni terveyttä	1	2	3	4	5

Jokin muu asia, miten teatterikerhotoiminta on edistänyt lapsenne terveyttä, jota ei edellä mainittu

TOIMINNAN KEHITTÄMISEN KYSYMYKSET

3. Miten mielestänne yhteistyötä voitaisiin kehittää?

4. Miten mielestänne kerhotoimintaa voitaisiin kehittää?

5. Kuinka hyvin koette tiedonkulun onnistuvan ohjaajien ja vanhempien välillä?

1. Erittäin hyvin
2. Melko hyvin
3. Melko huonosti
4. Erittäin huonosti
5. En osaa sanoa

6. Miten toivoisitte kerho-ohjaajien informoivan teitä kerholukuvuoden aikana?
(Valitse yksi vaihtoehto.)

1. Tekstiviestitse
2. Lapsen mukana tulevalla lapulla
3. Reissuvihkomenetelmällä
4. S-postitse
5. Facebookissa
6. Jokin muu sosiaalisessa mediassa oleva palvelu
Mikä? _____
7. Jokin muu, mikä _____